

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 5. maj 2026 af Østre Landsrets 15. afdeling
(landsdommerne Anne Thalbitzer, Kristian Porsager Seierøe og Rikke Skovby med doms-
mænd).

15. afd. nr. S-2674-22:

Anklagemyndigheden

mod

1) Tiltalte 1

(CPR nr. 1 (Født 1973))

(advokat Katrine Westhausen Gottlieb, besk.)

2) Tiltalte 2

(CPR nr. 2 (Født 1991))

(advokat Jakob Lund Poulsen, besk.)

3) Tiltalte 3

(CPR nr. 3 (Født 1973))

(advokat Christian Kirk Zøllner, besk.)

4) Tiltalte 4

(CPR nr. 4 (Født 1970))

(advokat Andro Vrljic, besk.)

5) Tiltalte 5

(CPR nr. 5 (Født 1967))

(advokat Thomas Lindberg Brædder, besk.)

6) ...

7) Tiltalte 7

(CPR nr. 7 (Født 1972))

(advokat Simon Carsten Hauch, besk.)

8) Tiltalte 8

(CPR nr. 8 (Født 1980))

(advokat Birger Lennart Hagstrøm, besk.)

9) Tiltalte 9

(CPR nr. 9 (Født 1978))

(advokat Kåre Pihlmann, besk.)

10) Tiltalte 12

(CPR nr. 12 (Født 1989))

(advokat Luise Høj, besk.)

11) Tiltalte Virksomhed ApS

(CVR nr. 1)

(advokat Arvid Andersen, besk.)

12) Tiltalte 14

(CPR nr. 14 (Født 1992))

(advokat Ole Schmidt, besk.)

13) Tiltalte 15

(CPR nr. 15 (Født 1981))

(advokat Luise Høj, besk.)

14) Tiltalte 17

(CPR nr. 17 (Født 1957))

(advokat Kristian Braad, besk.)

15) Tiltalte 16

(CPR nr. 16 (Født 1977))

(advokat Lasse Martin Dueholm, besk.)

Indholdsfortegnelse

Ankeforhold og påstande	5
Kort om ankesagens forløb og sagens oplysninger	17
Personlige oplysninger	19
Landsrettens begrundelse og resultat	26
1. <u>Tiltalte 7's afvisningspåstand</u>	26
2. Forhold 1-12	27
2.1. Generelt om straffjemlen i disse forhold	27
2.2. B-selskaberne	29
2.2.1. Stiftelse og oprettelse af bankkonti	29
2.2.2. B-selskabernes adresser, telefonnumre og papirer	31
2.2.3. De registrerede direktører	32
2.2.4. Realiteten i de udstedte fakturaer	33
2.2.5. Pengestrømmene fra B-selskaberne	39
2.3. A-selskaberne	43
2.3.1. Spørgsmålet om udført arbejde	43
2.3.2. A-selskabernes anvendelse af fakturaerne over for SKAT	45
2.4. De omfattede fakturaer	47
2.5. Sammenfattende om setuppet	50
2.6. Fakturafabrikkens organisering	51
2.7. De enkelte tiltalte	53
2.7.1. <u>Tiltalte 1</u>	53
2.7.2. <u>Tiltalte 2</u>	59
2.7.3. <u>Tiltalte 3</u>	62
2.7.4. <u>Tiltalte 4</u>	66
2.7.5. <u>Tiltalte 5</u>	70
2.7.6. <u>Tiltalte 7</u>	73
2.7.7. <u>Tiltalte 8</u>	76
2.7.8. <u>Tiltalte 9</u>	80
2.7.9. <u>Tiltalte 12</u>	84
3. Forhold 14 (<u>Tiltalte Virksomhed ApS</u>)	86

4. Forhold 15 (<u>Tiltalte 14</u>)	88
5. Forhold 16 (<u>Tiltalte 15</u>)	90
6. Forhold 17a (<u>Tiltalte 16</u>)	93
7. Forhold 17b (<u>Tiltalte 15</u>)	97
8. Forhold 18 (<u>Tiltalte 17</u>)	99
9. Strafudmåling mv.	103
9.1. <u>Tiltalte 1</u>	105
9.2. <u>Tiltalte 2</u>	109
9.3. <u>Tiltalte 3</u>	115
9.4. <u>Tiltalte 4</u>	119
9.5. <u>Tiltalte 5</u>	122
9.6. <u>Tiltalte 7</u>	124
9.7. <u>Tiltalte 8</u>	126
9.8. <u>Tiltalte 9</u>	128
9.9. <u>Tiltalte Virksomhed ApS</u>	129
9.10. <u>Tiltalte 14</u>	137
9.11. <u>Tiltalte 15</u>	138
9.12. <u>Tiltalte 16</u>	139
9.13. <u>Tiltalte 17</u>	142
10. Sagsomkostninger	147
h i k e n d e s f o r r e t :	154

Ankeforhold og påstande

Dom afsagt af Københavns Byret den 18. august 2022 (SS 3-27430/2018) er anket af de tiltalte Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 3, Tiltalte 4, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 12, Tiltalte Virksomhed ApS (tidl. Virksomhed ApS 93, tidligere Tiltalte ApS), Tiltalte 14, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 samt af ankla-gemyndigheden.

De tiltaltes endelige påstande

Tiltalte 1 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, herunder således at han frifindes for påstandene om tillægsbøde og rettighedsfrakendelse.

Tiltalte 2 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, her-under således at han frifindes for påstandene om tillægsbøde og rettighedsfrakendelse samt påstanden om udvisning, således at han i stedet tildeles en advarsel.

Tiltalte 3 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, her-under således at han frifindes for påstandene om tillægsbøde og rettighedsfrakendelse.

Tiltalte 4 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, herun-der således at han frifindes for påstandene om tillægsbøde og rettighedsfrakendelse.

Tiltalte 5 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, herun-der således at der sker frifindelse for påstanden om udvisning.

Tiltalte 7 har nedlagt påstand om principalt afvisning, subsidiært frifindelse og mere subsidiært formildelse, samt at han i tilfælde af domfældelse alene skal betale delvise sagsomkostninger for byretten og landsretten. Endelig har han særskilt indbragt fastsættel-sen af sagens omkostninger for byretten.

Tiltalte 8 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Tiltalte 9 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildel-se.

Tiltalte 12 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært delvis frifindelse, og mest subsidiært formildelse, navnlig således at fængselsstraffen gøres betinget.

Tiltalte Virksomhed ApS har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Tiltalte 14 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Tiltalte 15 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært delvis frifindelse og mest subsidiært formildelse, navnlig således at fængselsstraffen gøres betinget, og der sker frifindelse for påstanden om udvisning.

Tiltalte 16 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Tiltalte 17 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, herunder frifindelse for påstandene om rettighedsfrakendelse og udvisning.

Tiltalen og anklagemyndighedens endelige påstande

Landsretten har ved kendelse af 17. april 2024 truffet afgørelse om, at litra b og c i sagens forhold 1-12 og 14 i anklageskriftet for byretten ikke indgår i den for landsretten rejste tiltale. I det følgende betegnes forhold 1a-12a og forhold 14a herefter som forhold 1-12 og forhold 14.

Anklagemyndigheden har for landsretten med de tiltaltes og rettens indforståelse berigtiget tiltalen i

- forhold 1 således, at ”til den 1. juli 2016” ændres til ”til den 30. juni 2016”, at ”515 fakturaer” ændres til ”514 fakturaer”, at ”ikke under 46.446.369 kr.” ændres til ”ikke under 46.227.664 kr.”, at ”moms kr. 8.360.346” ændres til ”moms kr. 8.320.979”, og at ”ikke under 18.190.749 kr. i A-skat og AM-bidrag” ændres til ”ikke under 18.098.473 kr. i A-skat og AM-bidrag”,
- forhold 2 således, at ”248 fakturaer” ændres til ”246 fakturaer”, ”ikke under 16.928.203 kr.” ændres til ”ikke under 16.553.308 kr.”, ”heraf moms kr. 3.047.077”

ændres til ”heraf moms kr. 2.979.595” , og ”ikke under 6.964.836 kr. i A -skat og AM-bidrag” ændres til ”ikke under 6.784.533 kr. i A -skat og AM-bidrag” ,

- forhold 3 således, at ”168 fakturaer” ændres til ”155 fakturaer” , ”ikke under 13.663.889 kr.” ændres til ”ikke under 13.534.224 kr.” , ”heraf moms kr. 2.459.500” ændres til ”heraf moms kr. 2.436.160” og ”ikke under 5.475.210 kr. i A -skat og AM-bidrag” ændres til ”ikke under 5.420.502 kr. i A -skat og AM-bidrag” ,
- forhold 4 således, at ”206 fakturaer” ændres til ”205 fakturaer” , ”ikke under 21.279.836 kr.” ændres til ”ikke under 21.029.836 kr.” , ”heraf moms kr. 4.065.338” ændres til ”heraf moms kr. 4.020.338” og ”ikke under 3.860.357 kr. i A -skat og AM-bidrag” ændres til ”ikke under 3.754.877 kr. i A -skat og AM-bidrag” ,
- forhold 7 således, at ”til den 1. juli 2016” ændres til ”til den 30. juni 2016” ,
- forhold 8 således, at ”fra omkring 1. marts 2015” ændres til ”fra omkring 1. januar 2016” ,
- forhold 9 således, at ”til den 31. december 2016” ændres til ”til den 30. september 2016” , og
- forhold 14 således, at ”5.158 fiktive fakturaer” ændres til ”5.241 fiktive fakturaer” , ”ikke under 466.053.241 kr.” ændres til ”ikke under 465.079.955 kr.” , og ”ikke under 175.360.762 kr.” ændres til ”ikke under 174.927.995 kr.” .

Anklagemyndigheden har i mail af 29. august 2024 supplerende anført bl.a.:

”Vi har i ankemeddelelsen påstået domfældelse efter byrettens bevisresultat. Byretten har dømt i overensstemmelse med sagens bilag 01-1-1-2 (...). Under byretssagen blev der protesteret mod anklagemyndighedens berigtigelse af anklageskriftet i formildende retning (nedjustering af beløb, der var videreført fra C- til D-selskaberne). Det medførte, at anklagemyndigheden ikke ville kræve kendelse om dette, men i stedet under proceduren påstod de tiltalte dømt i overensstemmelse med bilag 01-1-1-2, hvilket de også blev.

Vi har dog konstateret en lille fejl, som ikke var omtalt i bilag 01-1-1-2. Det drejer sig om, at anklageskriftets forhold 15 også omtaler overførsler fra Virksomhed ApS 1 til Virksomhed A/S 6, tidligere Tiltalte A/S 2. Det var der ikke længere var tale om efter nedjusteringerne i tiltalen. Der var alene overført 7.198.964 kr. til Virksomhed ApS 5/Virksomhed A/S 7, tidligere Tiltalte A/S 1.

Omtalen af Virksomhed A/S 6, tidligere Tiltalte A/S 2 skal således udgå af sagens forhold 15.

Det er en præcisering, der ikke har betydning for domfældelsen, da det beløb, der er domfældt for er uændret.”

Anklagemyndigheden har i mailen anmodet om, at forhold 15a derfor formuleres således, at ”vekselkontorerne daværende Virksomhed 45, omdannet til

Virksomhed A/S 6, tidligere Tiltalte A/S 2 pr. 29. december 2016, og daværende Virksomhed ApS 5, omdannet til Virksomhed A/S 7, tidligere Tiltalte A/S 1 pr. 11. juli 2017 ” ændres til ”vekselkontoret daværende Virksomhed ApS 5, omdannet til Virksomhed A/S 7, tidligere Tiltalte A/S 1 pr. 11. juli 2017 ”.

Anklagemyndigheden har over for de enkelte tiltalte nedlagt følgende påstande:

”Overfor Tiltalte 1 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat med de be-grænsninger, der følger af anklagemyndighedens begrænsninger af tiltalen for landsretten samt skærpeelse, herunder således at straffelovens § 88, st. 1, 2. pkt. finder anvendelse.
- Skærpet tillægsgbøde på 195.398.000 kr. jf. straffelovens § 50, stk. 2, jf. § 289, stk. 3.
- Rettighedsfrakendelse med forbud mod at deltage i ledelsen af en erhvervs-virksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser indtil videre efter straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1.

...

Overfor Tiltalte 2 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat med de be-grænsninger, der følger af anklagemyndighedens begrænsninger af tiltalen for landsretten samt skærpeelse, herunder således at straffelovens § 88, st. 1, 2. pkt. finder anvendelse.
- Udvisning med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens dagældende § 22, nr. 1, nr. 2, nr. 3 og nr. 6, jf. § 32, stk. 2 og 3.
- Skærpet tillægsgbøde på 195.398.000 kr. jf. straffelovens § 50, stk. 2, jf. § 289, stk. 3.
- Rettighedsfrakendelse med forbud mod at deltage i ledelsen af en erhvervs-virksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser indtil videre efter straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1.

...

Overfor Tiltalte 3 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat med de be-grænsninger, der følger af anklagemyndighedens berigtigelser af tiltalen for landsretten herunder frifindelsespåstand i forhold 1a og 7a samt skærpeelse, herunder således at straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., finder anvendelse, for så vidt angår tillægsgbøden dog formildelse.
- Skærpet tillægsgbøde på 88.913.000 kr. jf. straffelovens § 50, stk. 2, jf. § 289, stk. 3.
- Rettighedsfrakendelse med forbud mod at deltage i ledelsen af en erhvervs-virksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser indtil videre efter straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1.

...

Overfor Tiltalte 4 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat med de be-grænsninger, der følger af anklagemyndighedens begrænsninger af tiltalen for landsretten samt skærpe, herunder således at straffelovens § 88, st. 1, 2. pkt. finder anvendelse.
- Skærpet tillægsgbøde på 195.398.000 kr. jf. straffelovens § 50, stk. 2, jf. § 289, stk. 3.
- Rettighedsfrakendelse med forbud mod at deltage i ledelsen af en erhvervs-virksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser indtil videre efter straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1.

...

Overfor Tiltalte 5 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat med de be-grænsninger, der følger af anklagemyndighedens begrænsninger af tiltalen for landsretten samt skærpe.
- Udvisning med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens dagældende § 22, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, jf. § 32, stk. 2 og 3.

...

Overfor Tiltalte 7 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpe.

...

Overfor Tiltalte 8 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpe.

...

Overfor Tiltalte 9 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpe.

...

Overfor Tiltalte 12 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpe.

...

Overfor Tiltalte Virksomhed ApS (tidl. Virksomhed ApS 93, tidligere Tiltalte ApS) nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat med de be-grænsninger, der følger af anklagemyndighedens begrænsninger af tiltalen for landsretten samt skærpe, navnlig således at bødestrafen ikke udmåles til en fjerdedel af det unddragne beløb, men til det halve.

...

Overfor Tiltalte 14 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt stadfæ-stelse.
- Rettighedsfrakendelse, således at tiltalte frakendes retten til at udøve valuta-vekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge indtil videre i medfør af straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. lov om fo-rebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terro-

risme (hvidvaskloven) § 40, jf. § 1, stk. 1, nr. 19, og lov om betalinger (beta-lingsloven) § 50 og 51.

...

Overfor Tiltalte 15 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpelse for så vidt angår konfiskation og udvisning.
- Udvisning med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens dagældende § 22, nr. 1, jf. § 32, stk. 2.
- Rettighedsfrakendelse, således at tiltalte frakendes retten til at udøve valuta-vekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge indtil videre i medfør af straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. lov om fo-rebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af терро-risme (hvidvaskloven) § 40, jf. § 1, stk. 1, nr. 19, og lov om betalinger (beta-lingsloven) § 50 og 51.

...

Overfor Tiltalte 16 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt stadfæ-stelse ...
- Rettighedsfrakendelse, således at tiltalte frakendes retten til at udøve valuta-vekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge indtil videre i medfør af straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. lov om fo-rebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af терро-risme (hvidvaskloven) § 40, jf. § 1, stk. 1, nr. 19, og lov om betalinger (beta-lingsloven) § 50 og 51.

...

Overfor Tiltalte 17 nedlægges påstand om:

- Domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt stadfæ-stelse.
- Udvisning med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens dagældende § 22, nr. 1, jf. § 32, stk. 2.
- Rettighedsfrakendelse, således at tiltalte frakendes retten til at udøve valuta-vekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge indtil videre i medfør af straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. lov om fo-rebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af терро-risme (hvidvaskloven) § 40, jf. § 1, stk. 1, nr. 19, og lov om betalinger (beta-lingsloven) § 50 og 51.”

Endelig har anklagemyndigheden i tilkendegivelse af 27. august 2025 som senere korrige-ret nedlagt følgende endelige påstande vedrørende konfiskation:

” Tiltalte 1

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 1 på-stand om konfiskation af udbytte på 26.581.494 kr., udregnet som 5% af det samlede fakturerede beløb i forhold 1-12, ..., samt værdiansættelser (bilag 31-4-3-2-4 ..., 38-160-1-0-0 ... og 38-160-2-0-0 ...):

- 1.256 kr. i kontanter
- “Hans Wegner” OX stol (koster C -9)

- Skammel til OX stol (koster C-10)
- Diverse "Arne Jacobsen" møbler (koster C -11, C-12, C-13, C-14, C-15, C-16, C-17, C-18, C-19)
- Diverse "Poul Henningsen" lamper (koster C -147, C-149, C-26 og C-27)
- Diverse "Poul Volther" møbler (koster C -20, C-21 og C-22)
- Diverse stole (koster C-23)
- Lampe (koster C-24)
- Diverse B & O udstyr (koster C-145, C-146, C-148, C-4, C-45, C-46, C-47, C-49, C-5, C-3 og C- 48)
- Harddisk til TV (koster C-8)
- Indestående - 143.062,91 Euro, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP
- på konti i Millennium Bank i Polen tilhørende det polske selskab Udenlandsk virksomhed 1, subsidiært en forholdsmæssig mindre del, som en del af ovennævnte udbyttekonfiskation og / eller i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges over for Tiltalte 1 på-stand om konfiskation af:
- iPhone fundet på ham ved anholdelsen (koster A-1-2)
- papirlap med håndskrevne oplysninger om Virksomhed ApS 41 (koster C-37-5)
- diverse breve til Forurettede 9 fundet Adresse 10 (koster D-100 til D-104 og koster D-1-4)
- Samsung Knox telefon, der lå på bordet ved anholdelsen på Hotel 1 (koster A-110)
- pose med 4 SIM-kort og 1 USB stik sikret ved anholdelsen på Hotel 1 (ko-ster A-111)
- 6 stykker papir, fakturaer og håndskrevne noter, fra bordet på Hotel 1 (ko-ster A-113)

Tiltalte 2

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 2 på-stand om konfiskation af udbytte på 8.860.498 kr. udregnet som 1,66 % (1/3 af 5 %) af det samlede fakturerede beløb i forhold 1-12, ... herunder af følgende effekter og værdier, jf. kosteroversigt Excel bilag 66-3, samt værdiansættelser (bilag 31-4-3-2-4 ..., 38-160-1-0-0 ... og 38-160-2-0-0 ...):

- 32.012 kr. (koster A-2-20)
- 1 "Rolex" ur (koster A -2-21)
- 1 "Cartier" ur (koster C -100-203)
- Indestående på Konto nr. 24 i Danske Bank, 713.438,82 kr. (koster 35-351-14-1)
- 8.429,42 kr., der er indkommet ved tvangsauktionen 12. april 2024 over ejendommen Adresse 17, By 3, BFE-nr. Nummer 2
- Indestående - 143.062,91 Euro, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP
- på konti i Millennium Bank i Polen tilhørende det polske selskab Udenlandsk virksomhed 1, subsidiært en forholdsmæssig mindre del, som en del af ovennævnte udbyttekonfiskation og / eller i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges over for Tiltalte 2 på-stand om konfiskation af:
- Samsung Knox telefon fundet på ham ved anholdelsen (koster A-2-25)
- iPhone 5 gold sikret fra pengeskab på Tiltalte 2's værelse på Adresse 11 (koster C-123)

- BlackBerry telefon sikret fra pengeskab på Tiltalte 2's værelse på Adresse 11 (koster C-130)
- Samsung telefon, der lå på bordet ved anholdelsen på Hotel 1 (koster A-110)
- pose med 4 SIM-kort og 1 USB stik sikret ved anholdelsen på Hotel 1 8 ko-ster A-111)
- 6 stykker papir, fakturaer og håndskrevne noter, fra bordet på Hotel 1 (ko-ster A-113)
- iPad sikret fra Hotel 1 (koster A-114).

Tiltalte 3

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges overfor Tiltalte 3 påstand om konfiskation af udbytte på 6.369.476 kr. udregnet som 1,66 % (1/3 af 5 %) af det samlede fakturerede beløb i forhold 8-10 i perioden fra 1. juni 2016 og 1,66 % af hele det fakturerede beløb i forhold 11 og 12, i alt 5.327.741 kr., ... samt 1.041.735 kr. som udbytte fra egne kunder, ... herunder af følgende effek-ter og værdier jf. vedlagte kosteroversigt (Excel bilag 66-3), samt værdi-ansættelser (bilag 31-4-3-2-4 ...), 38-160-1-0-0 ... og 38-160- 2-0-0 ...):

- Mercedes Benz, Stel nr. 1 (koster L-112) og registre-ringsattest (koster L-113)
- 170 Euro og 8.900 Dirhams (koster L-8-10)
- 124.000 kr. og 13.000 Euro (koster L-8-17)
- 6.000 kr. (koster L-8-35)
- 103.000 kr. (koster L-8-8)
- 1 "Rolex" ur (koster L -8-34).
- Indestående - 143.062,91 Euro, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP
- på konti i Millennium Bank i Polen tilhørende det polske selskab Udenlandsk virksomhed 1, subsidiært en forholds-mæssig mindre del, som en del af ovennævnte udbyttekonfiskation og/eller i medfør af straffelo-vens § 76 a, stk. 1. For så vidt angår registreringsattesten (koster L-113) nedlægges der subsidiært påstand om konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 2. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges overfor Tiltalte 3 påstand om konfiskation af:
- diverse kvitteringer og 3 USB stik fundet i soveværelse Adresse 29 (koster L-8-13)
- regnskab fra hvid kuvert fundet i soveværelse Adresse 29 (koster L-8- 18)
- håndskrevet regnskab fundet på Tiltalte 3 ved anholdelsen (koster L-8-32)
- iPhone fundet på Tiltalte 3 ved anholdelsen (koster L-8-33)
- Blackberry telefon fundet i stuen Adresse 29 (ko-ster L-8-4)
- HTC telefon fundet i stuen Adresse 29 (koster L-8-5)
- diverse regnskaber, kvitteringer mv fundet i stuen Adresse 29 (koster L- 8-6)
- Samsung telefon, der lå på bordet ved anholdelsen på Hotel 1 (koster A-110)
- pose med 4 SIM-kort og 1 USB stik sikret ved anholdelsen på Hotel 1 8 ko-ster A-111)
- 6 stykker papir, fakturaer og håndskrevne noter, fra bordet på Hotel 1 (ko-ster A-113)

Tiltalte 4

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges overfor Tiltalte 4 på-stand om konfiskation af udbytte på 8.860.498 kr. udregnet som 1,66 % (1/3 af 5 %) af det samlede fakturerede beløb i forhold 1-12, ... herunder af følgende værdier:

- Indestående - 143.062,91 Euro, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP
- på konti i Millennium Bank i Polen tilhørende det polske selskab Udenlandsk virksomhed 1, subsidiært en forholdsmæssig mindre del, som en del af ovennævnte udbyttekonfiskation og / eller i medfør af straffelo-vens § 76 a, stk. 1. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges overfor Tiltalte 4 på-stand om konfiskation af diverse dokumenter og elektroniske effekter (koster 0-10-1 til 0-10-102) sikret fra Adresse 44 i By 23, jf. vedlagte koster-oversigt (Excel bilag 66-3-2, ...).

Tiltalte 5

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 5 på-stand om konfiskation af 50.000 kr.

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges overfor Tiltalte 5 på-stand om konfiskation af:

- iPhone fundet i køkkenet på Adresse 33 (koster Z-27-1)
- diverse papirer vedr. de litauiske direktører fundet på Adresse 33 (koster Z-27-21-2)
- dokumenter fra Sydbank vedr. Virksomhed ApS 7 fundet i ringbind på Adresse 33 (koster Z-27-25-1)
- diverse papirer vedr. de litauiske direktører fundet i kasse med papirer på Adresse 33 (koster Z-27-26-10)
- diverse papirer vedr. de litauiske direktører fundet i kasse med papirer på Adresse 33 (koster Z-27-26-13)
- plastiklomme med bl.a. lejekontrakter Adresse 12 og indbetalingskvittering, hvor Forurettede 5 indbetaler 7.040 kr. til Virksomhed ApS 93, tidligere Tiltalte ApS, fundet i kasse med papirer på Adresse 33 (koster Z-27-26-4).

Tiltalte 7

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 7 påstand om konfiskation af udbytte på 171.021 kr., ..., herunder af følgende effekter og værdier (jfr. vedlagte kosteroversigt):

- 19.000 kr. sikret fra Tiltalte 7 ved anholdelsen (koster R-4-1) som en del af ovennævnte udbyttekonfiskation og / eller i medfør af straffelo-vens § 76 a, stk. 1. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges over for Tiltalte 7 påstand om konfiskation af en Samsung Knox telefon og en iPhone sikret fra spisebord i køkkenet Adresse 19 i By 5 (koster R-4-2 og R-4-3).

Tiltalte 8

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 8 på-stand om konfiskation af udbytte på 427.441 kr. ...

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges over for Tiltalte 8 på-stand om konfiskation af:

- iPhone, som han havde på sig ved anholdelsen (koster T-12-1)
- USB nøgle fundet i glasskål i skuffe i køkkenet (koster T-12-14)

- Lenovo Thinkpad fundet i Range Rover Reg. nr. 3 (koster T-12-30)

Tiltalte 9

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 9 påstand om konfiskation af udbytte på 150.948 kr., ..., herunder af følgende effekter og værdier (jfr. vedlagte kosteroversigt):

- 99.000 kr. fundet i vasketøjskurv i soveværelset Adresse 58 i By 13 (koster Q-15-20)
- 7.000 Euro fundet i vasketøjskurv i soveværelset Adresse 58 i By 13 (koster Q-15-21)
- 17.000 kr. fundet i notesbog i soveværelset Adresse 58 i By 13 (koster Q-15-22) som en del af ovennævnte udbyttekonfiskation og / eller i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges over for Tiltalte 9 påstand om konfiskation en Samsung Knox telefon og en iPhone sikret fra Tiltalte 9 ved anholdelsen (koster Q-15-1 og Q-15-2).

Tiltalte 12 (...)

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 12 påstand om konfiskation af udbytte på 50.000 kr.

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges over for Tiltalte 12 påstand om konfiskation af:

- chartek med 55 siders dokumenter vedr. Virksomhed ApS 12 (koster AA-16-4-2)
- iPhone, som han var i besiddelse af ved anholdelsen (koster AA-16-1)

Tiltalte Virksomhed ApS (...)

Over for Tiltalte Virksomhed ApS i medfør af straffelovens § 76a, stk. 3, jf. stk. 1 og/eller § 76 a, stk. 1, påstand om konfiskation af friværdien i følgende ejendomme anskaffet i 2013:

- Adresse 28, By 10, Nummer 6
- Adresse 29, By 5, Nummer 7
- Adresse 30, By 11, Nummer 8
- Adresse 33, By 5 (ejendomstype: ejerlejlighed)
- Adresse 34, København (ejendomstype: ejerlejlighed)
- Adresse 35, København (ejendomstype: ejerlejlighed)
- Adresse 36, København (ejendomstype: ejerlejlighed)
- Adresse 37, København, Nummer 11
- Adresse 38, By 13, Nummer 12 Over for Tiltalte Virksomhed ApS i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, og/eller § 76, stk. 4 og/eller 76a, stk. 3, jf. stk. 1 og/eller § 76 a, stk. 1, påstand om konfiskation af friværdien i følgende ejendomme anskaffet i 2016-17:
- Adresse 25, By 24 (ejendomstype: ejerlejlighed)
- Adresse 27, By 24 (ejendomstype: ejerlejlighed)
- Adresse 31, By 12, Nummer 9
- Adresse 32, By 25, Nummer 10 Over for Tiltalte Virksomhed ApS i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, og/eller § 76, stk. 4 og/eller 76a, stk. 3, jf. stk. 1 og/eller § 76 a, stk. 1, påstand om konfiskation af følgende provenu fra salg af ejendomme anskaffet i 2016-17:

- 60.000 kr. indkommet ved salg af Adresse 23, By 9, som er i politiets varetægt
 - 300.000 kr. indkommet ved salg af Adresse 39, anpart 2, By 26, som er i politiets varetægt
 - 226.450 kr. indkommet ved salg af Adresse 40, By 4, som er i politi-ets varetægt
 - 5.290,48 kr. indkommet ved salg af Adresse 41, By 27, som er i politiets varetægt
- Over for Tiltalte Virksomhed ApS principalt i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, påstand om konfiskation af friværdien i ejendommene:
- Adresse 9, By 3, Nummer 15
 - Adresse 12, By 1, Nummer 16 subsidært påstand om konfiskation af friværdien i Adresse 9, By 3 (erhvervet i 2016) i medfør af straffelovens § 75, stk. 1 og/eller 76, stk. 4, og/eller § 76a, stk. 3, jf. stk. 1 og/eller § 76 a, stk. 1 og subsidært påstand om konfiskation af friværdien i Adresse 12, By 1 (erhvervet i 2013) i medfør af i medfør af straffelovens 76a, stk. 3, jf. stk. 1 og/eller § 76 a, stk. 1 I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges over for Tiltalte Virksomhed ApS påstand om konfiskation af følgende dokumenter:
 - 6 stk. breve fra postkasse på Adresse 12 (koster DD-100-1 og DD-100-2)

Tiltalte 14

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 14 på-stand om konfiskation af udbytte på 24.000 kr.

Tiltalte 15

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 15 påstand om konfiskation af udbytte på 119.000 kr. udregnet som 17.000 kr. pr. måned i 7 måneder.

Tiltalte 16

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 nedlægges over for Tiltalte 16 påstand om konfiskation af udbytte på 255.000 kr., udregnet som 15.000 kr. pr. måned i 17 måneder, herunder af:

- 50 % af friværdien i ejendommen Adresse 69, By 12, op til 255.000 kr. som en del af ovennævnte udbyttekonfiskation. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 nedlægges over for Tiltalte 16 påstand om konfiskation af
- kopi af pas tilhørende Vidne 7 fundet i bryggerset i Adresse 69 i By 12 (koster J- 6-6)
- Acer PC med lader og taske fundet i bryggerset i Adresse 69 i By 12 (koster J-6-7)
- overdragelsespapirer vedr. Virksomhed ApS 3 fundet i køkkenet i Adresse 69 i By 12 (koster J-6-16)

Tiltalte 17

I medfør af straffelovens § 75, stk. 1 og/eller straffelovens § 76 a, stk. 1, ned-lægges over for Tiltalte 17 påstand om konfiskation af følgende ef-fekter og værdier (jfr. vedlagte kosteroversigt fra SØIK (Excel bilag 66-3-1)):

- 1 personbil af mrk. Mercedes, tysk Reg. nr. 1, Stel nr. 2 (koster 35-02-20), samt 1 stk. tysk registreringsattest, Reg. nr. 1 (koster 35-02-25)
- 363.450 Euro fra Bankboks 1 i Commerzbank i Frankfurt (koster 35-13-4)
- Indestående 12.930,27 Euro på Konto nr. 25 i Commerzbank AG (koster 35- 13-16)
- Shares tilknyttet konto i Commerzbank, 27.316 Euro (koster 35-13-17)
- Indestående 43.756,95 Euro på Konto nr. 26 i Deutsche Bank, AG (koster 35- 13-19)
- Indestående 234.403,28 kr. på Konto nr. 21 i Nordea (koster 35-352-4). ”

Tiltalte 1 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Tiltalte 2 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Tiltalte 3 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation og har protesteret mod, at anklagemyndigheden har forhøjet påstanden om konfiskation.

Tiltalte 4 har nedlagt påstand om frifindelse for påstanden om udbyttekonfiskation og har protesteret mod konfiskation af en iPhone (koster 10/1).

Tiltalte 5 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Tiltalte 7 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation og har protesteret mod, at anklagemyndigheden har forhøjet påstanden om konfiskation.

Tiltalte 8 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation med undtagelse af et USB-stik og har protesteret mod, at anklagemyndigheden har forhøjet påstanden om konfiskation.

Tiltalte 9 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Tiltalte 12 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation med undtagelse af et char tek med dokumenter vedrørende Virksomhed ApS 12 (koster AA -16-4-2).

Tiltalte Virksomhed ApS har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Tiltalte 15 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Tiltalte 14 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Tiltalte 16 har med undtagelse af kopi af pas tilhørende Vidne 7 (koster J-6-6) nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation, herunder således at der sker frifindelse for påstandene om udbyttekonfiskation og konfiskation i forhold til ejen-dommen Adresse 69, subsidiært at udbyttekonfiskationen nedsættes til 240.000 kr.

Tiltalte 17 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Kort om ankesagens forløb og sagens oplysninger

Ankesagen har været hovedforhandlet over 122 retsdage i perioden fra den 18. august 2023 til den 16. december 2025. Ved hovedforhandlingens begyndelse nedlagde bl.a. Tiltalte 1, Tiltalte 3, Tiltalte 4, Tiltalte 8 og Tiltalte 15 påstand om ophævelse af byrettens dom og hjemvisning til fornyet behandling i byretten under medvirken af nævninger. Ved kendelse af 25. august 2023 tog landsretten ikke påstandene om ophævelse og hjemvisning til følge, og ankesagen blev fremmet til realitetsbehandling.

Sagen blev efter fælles forståelse herefter udsat til fortsat hovedforhandling den 23. januar 2024 og fremefter.

Der har under hovedforhandlingen for landsretten ligesom for byretten været dokumenteret bl.a. et meget omfattende bilagsmateriale, herunder økonomirapporter, kontoudtog, udskrift-ter fra Virksomhed 6, revisionsberetninger, dokumenter fra skat samt observationsrapporter, ligesom der har været afspillet et meget stort antal rumaflytninger. Der har tillige været dokumenteret en række nye og/eller reviderede bilag for landsretten.

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og af vidnerne Vidne 145 (chefkonsulent, NSK), Vidne 146 (økonomisk special-konsulent, NSK), Vidne 148 (økonomisk specialkonsulent, NSK), Vidne 149 (statsaut. revisor, EY Godkendt Revisionspartnerselskab), Vidne 131 (SKAT), Vidne 21, Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 (medtiltalt for byretten), Vidne 14, Vidne 15 og Vidne 155, tidligere Person 34.

Der er endvidere afgivet forklaring af Vidne 156 (specialkonsulent, NSK), Vidne 157 (specialkonsulent, NSK) og Vidne 158, tidligere Person 55.

Forklaringerne er som citater fra landsrettens retsbog gengivet i bilag 1 til denne dom.

Der er foretaget dokumentation af dele af de forklaringer for byretten, som er afgivet af de for byretten medtiltalte Person 70, tidligere Tiltalte 6 og Person 71, tidligere Tiltalte 13.

Endvidere er de af vidnerne Forurettede 1, Forurettede 3, Forurettede 4, Forurettede 2, Forurettede 5, Vidne 4, Vidne 5, Forurettede 8, Forurettede 9, Vidne 6, Vidne 7, Forurettede 6, Forurettede 7, Vidne 24, Vidne 22, Vidne 23, Vidne 20, Vidne 11, Vidne 12, Vidne 13, Vidne 34, Vidne 30, Vidne 31, Vidne 32, Vidne 33, Vidne 17, Vidne 19, Vidne 8, Vidne 9, Vidne 44, Vidne 10, Vidne 27, Vidne 28, Vidne 29, Vidne 43, Vidne 147, Vidne 35, Vidne 36, Vidne 129, Vidne 133, Vidne 134, Vidne 40, Vidne 41, Vidne 42, Vidne 132, Vidne 130, Vidne 37, Vidne 38, Vidne 47, Vidne 55, Vidne 16, Vidne 126, Vidne 56, Vidne 48, Vidne 49, Vidne 50, Vidne 51, Vidne 39, Vidne 18, Vidne 26, Vidne 54, Vidne 52, Vidne 53, Vidne 66, Vidne 58, Vidne 59, Vidne 60, Vidne 65, Vidne 68, Vidne 57, Vidne 78, Vidne 89, Vidne 91, Vidne 96, Vidne 62, Vidne 63, Vidne 67, Vidne 72, Vidne 73, Vidne 75, Vidne 84, Vidne 61, Vidne 64, Vidne 102, Vidne 123, Vidne 121, Vidne 135, Vidne 136, Vidne 45, Vidne 1, Vidne 85, Person 71, tidligere Tiltalte 13, Person 1, Vidne 151, Vidne 153, Vidne 152, Vidne 144, Vidne 98, Vidne 100, Vidne 103, Vidne 104, Vidne 110, Vidne 115, Vidne 92, Vidne 93 og Vidne 94 for byretten afgivne forklaringer helt eller delvist dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Personlige oplysninger

Tiltalte 1 er yderligere straffet bl.a.

- ved Københavns Byrets dom af 21. december 2023 for overtrædelse af bl.a. færdselsloven. Forskyldt bødestraf bortfaldet,
- ved Københavns Byrets dom af 24. februar 2025 med fængsel i 14 dage for overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1. Betinget med en prøvetid på 1 år, og
- ved Retten på Frederiksbergs dom af 29. april 2025 med en bøde for overtrædelse af færdselsloven.

Tiltalte 1 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at han fortsat bor på Vej 1. Han er stadig ansat i ejendomsselskabet, og hans indtægtsforhold er uændrede. Behandlingen af hans konkursbo er afsluttet, og han har nu en gæld på ca. 500 mio. kr. Sagen mod politiet har ikke ført til, at han har modtaget erstatning. Han har problemer med ryg, knæ og skuldre, og hans syn er blevet dårligere efter, at han har set fjernsyn i fængselscellen. Han går til træning.

Tiltalte 2 er som anført af byretten bl.a. tidligere straffet ved Østre Landsrets dom af 4. juni 2014 med fængsel i 4 måneder for bl.a. ulovlig besiddelse af et skyde-våben. Tiltalte blev den 29. maj 2015 prøveløsladt med en reststraf på 62 dage og en prøvetid på 2 år under tilsyn af Kriminalforsorgen og med vilkår om ulønnet samfundstjeneste.

Tiltalte 2 er yderligere straffet

- ved Københavns Byrets dom af 8. april 2025 med en bøde for overtrædelse af færdselsloven.

Der er dokumenteret en række dokumenter vedrørende Tiltalte 2's statsborgerskab, herunder brev af 20. februar 2017 fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, hvorved han blev meddelt afslag på en ansøgning om dansk indfødsret. Det fremgår af afgørelsen bl.a., at han var omfattet af lov nr. 590 af 14. juni 2011 om indfødsrets meddelelse med betingelse om, at han senest den 30. april 2013 blev løst fra sit hidtidige statsborgerretlige forhold til Pakistan. Ved afgørelsen blev det lagt til grund, at han ikke var blevet løst fra sit pakistanske statsborgerskab inden for den fastsatte frist, og at han derfor skulle optages på et nyt lovforslag om indfødsrets meddelelse for at kunne erhverve dansk indfødsret.

Det er ubestridt, at Tiltalte 2 har mistet sit pakistanske statsborgerskab i forbindelse med, at han søgte om dansk statsborgerskab. Det er endvidere ubestridt, at længden af hans lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne skal regnes fra den Dato 1 1991 og ikke som anført i Udlændingestyrelsens udtalelse af 15. marts 2019 fra den Dato 1 2009.

Tiltalte 2 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at han ikke har haft et pas siden 2012. Han betragter sig som statsløs. Han har forgæves søgt om dansk fremmedpas, og den pakistanske ambassade har ikke villet udstede pas til ham, fordi han ikke er pakistansk statsborger længere. Ambassaden har oplyst ham om, at det vil kræve, at han har boet i Pakistan i mindst fire år. Han har ikke fået svar fra de pakistanske myndigheder på sin klage af 18. april 2022. Han arbejder i dag på deltid på hotellet, hvor han tjener 20-25.000 kr. om måneden før skat. Han har kendt sin kone, siden han var 18 år. De blev forlovet i april 2017, og de skulle have holdt bryllup i december 2017, men han blev forinden anholdt og varetægtsfængslet. De blev i stedet gift den 25. juli 2020. Hun er dansk statsborger og arbejder som folkeskolelærer. Hans datter er nu snart 3 år og går i vugge-stue. Huset på Vej 20 i By 3 er siden byrettens dom blevet solgt til hans kone på en tvangsauktion. Familien har nu boet der i ca. 1½ år. Hans mor bor fortsat i Danmark.

Tiltalte 3 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at han er uden beskæftigelse. Siden han blev løsladt, har han haft lidt arbejde indimellem, men han har i lange perioder været på kontanthjælp. Han bor til leje på Bydel. Hans kæreste hjælper ham med huslejen. Han har ikke hjemmeboende børn. Hans forhold til sine to drenge er fint, men forholdet til datteren har taget skade. Hun har ikke besøgt ham under varetægtsfængslingen, og det er ikke lykkedes ham at genetablere en relation til hende efter løsladelsen. Hans psoriasis er blusset op, og han lider af forhøjet blodtryk og sukkersyge. Han har det ikke godt psykisk. Han har ikke en diagnose, og han har ikke modtaget psyko-logbehandling.

Tiltalte 4 har for landsretten ikke ønsket at afgive særskilt supplerende forklaring om sine personlige forhold. Hans forklaring herom fremgår derfor af forklaringen gengivet i bilag 1 til dommen.

Tiltalte 5 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at han forblev boende i Danmark fra 2018 til 2023, selv om han ikke stod registreret med bopæl

her. Han havde ikke arbejde i perioden, og han boede hos sin bror. Han er stadig sammen med sin hustru, Person 6, som i dag har et dansk cpr-nummer. Person 6 arbejder fortsat, og hendes søn bor fortsat i Danmark, men ikke hos dem. Han har stadig sit litauisk indregistrerede firma, hvor han i dag er eneste medarbejder. Hans ryg volder fortsat problemer, og i december 2024 fik han en hjerneblødning, som gjorde, at han ikke kunne arbejde i en periode. Siden hjerneblødningen har han gået til genoptræning tre gange om ugen, ligesom han er i et forløb hos en talepædagog, hvor han går hver anden uge. Hans balanceevne og hukommelse er svækket, og i juni 2025 blev det konstateret, at han lider af søvnapnø. Siden har han hver nat sovet med iltmaske.

Der er dokumenteret supplerende udtalelse af 15. oktober 2025 fra SIRI, hvorefter fremgår bl.a.:

”Opholdsgrundlag og -længde

Anklagemyndigheden ved Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet har den 13. oktober 2025 oplyst, at sagen er anket til landsretten. Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet har i den forbindelse anmodet om supplerende udtalelse med henblik på en nærmere belysning af pågældendes opholdsgrundlag, idet pågældende ifølge Det Centrale Personregister (CPR) har været registreret som udrejst til Litauen fra 2018 til 2023.

Siden Udlændingestyrelsens udtalelse af 29. juni 2018, fremgår det, at pågældende ifølge opslag i CPR har været udrejst af Danmark i perioden fra den 23. august 2018 til den 15. februar 2023.

I vurderingen af lovligt ophold efter EU-reglerne er det afgørende, at unions-borgeren har sit faktiske og reelle ophold her i landet og samtidig opfylder betingelserne for et opholdsgrundlag efter EU-reglerne, fx som arbejdstager.

Det bemærkes, at pågældende ifølge opslag i Indkomst dags dato har modtaget løn i perioden fra september 2021 til december 2024, og har modtaget sygedagpenge i perioden fra maj 2025 til august 2025.

Idet pågældende ikke har været tilmeldt en dansk folkeregisteradresse fra den 23. august 2018 til den 15. februar 2023, kan SIRI ikke umiddelbart lægge til grund, at pågældende i denne periode har haft reelt og faktisk ophold i Danmark.

Det er indgået i SIRIs vurdering, at pågældende har oplyst, at han havde opholdt sig i Danmark i perioden, selvom han ikke registreret med fast bopæl i Danmark, og at han har modtaget lønindkomst i dele af perioden. Pågældende kan have været grænsegænger (pendler) uden fast ophold af længerevarende karakter, i de perioder hvor der har været modtaget lønindkomst her i landet.

Den 18. august 2022 blev Tiltalte 5 ved Københavns Byret idømt en fængselsstraf på 2 år og 6 måneder. Pågældende blev tillige udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandigt.

SIRI skal til ovenstående bemærke, at det ved opslag i udlændingssystemerne ikke fremgår, at SIRI eller Udlændingestyrelsen er gjort bekendt med dommen fra København Byret af 18. august 2022.

Den 15. februar 2023 fik pågældende derfor udstedt registreringsbevis efter EUopholdsbekendtgørelsen som arbejdstager.

Det følger af udlændingelovens § 32, at en dom, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens opholdstilladelse bortfalder.

Bortfaldsvirkningen indtræder ex lege og forudsætter ikke, at der træffes særskilt afgørelse herom. Endvidere bemærkes, at der efter § 32, stk. 1 ikke henvises til *endelig* dom.

SIRI kan til brug for denne vurdering blandet andet henvise til U.2014.3210, hvor Højesteret fandt, at uanset der ikke i udlændingelovens findes nogen udtrykkelig regulering af, hvordan beregningen skal foretages, når udvisning sker ved dom uden forudgående varetægtsfængsling, og det ikke er omtalt i forar-bejderne, er det bedst stemmende med indholdet af udlændingelovens § 27, stk. 3 og 5, at beregningen af perioden for lovligt ophold ikke afbrydes anklage-myndighedens tilkendegivelse om, at der vil blive nedlagt påstand om udvisning, men regnes frem til det tidspunkt, hvor der afsiges dom om ubetinget udvisning, uanset at afgørelsen eventuelt ikke kan fuldbyrdes på dette tidspunkt.

Det har derfor ikke betydning for vurderingen af pågældendes nuværende ophold i Danmark, hvorvidt han har opholdt sig i Danmark i perioden fra 2018 til 18. august 2022, idet det følger af udlændingelovens § 27, stk. 3, 1. pkt., at beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse bortfalder.

Det er således SIRIs vurdering, at Tiltalte 5 ikke har lovligt ophold i Danmark som følge af Københavns Byrets dom af 18. august 2022, jf. udlændingelovens § 32, sk. 1.

SIRI skal til ovenstående bemærke, at det forhold, at pågældende den 15. februar 2023 fik udstedt et registreringsbevis efter EU-reglerne ikke ændrer på vurderingen af pågældendes lovlige ophold i Danmark, da pågældende på dette tidspunkt, som følge af Københavns Byrets dom af 18. august 2022, blev udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandigt.

Den 18. september 2025 oprettede SIRI en ophørssag på baggrund af, at Københavns Kommunes sendte en indberetning om, at pågældende havde søgt om ydelser. Denne sag er fortsat verserende.

Personlige forhold og tilknytning til Danmark

Anklagemyndigheden har oplyst, at pågældende under Østre Landsrets behandling af ankesagen har forklaret, at:

- han forblev i Danmark i perioden fra 2018 til 2023, selvom han ikke registre-ret med fast bopæl i Danmark
- han ikke havde et arbejde i perioden, og han boede hos sin bror
- han bor stadig med Person 6, som han omtaler som sin hustru
- han har stadig sit litauiske firma, hvor han i dag er den eneste medarbejder
- hans ryg volder stadig problemer
- han fik en hjerneblødning i december 2024, hvilket gjorde, at han ikke kunne arbejde i en periode
- han går til genoptræning tre gange om ugen, ligesom han er i et forløb hos en talepædagog
- hans balanceevne og hukommelse er svækket.

Ifølge opslag i CPR fremgår det, at pågældende fortsat er ugift og bor sammen med Person 6. Det bemærkes hertil, at pågældendes samlevende er unionsborger og har selvstændigt opholdsgrundlag i Danmark.

Supplerende udtalelse

Udvisningshjemlen og udtalelse om udvisningsspørgsmålet

SIRI bemærker, at LOV nr. 755 af 20. juni 2025 trådte i kraft den 1. juli 2025. Det fremgår af lovens § 6, stk. 2, at de nye udvisningsregler ikke finder anvendelse på lovovertrædelser begået før lovens ikrafttræden. Da nærliggende forhold er begået før lovændringen, vurderes disse efter dagældende udlændinge-lov.

SIRI er af den opfattelse, at opholdets karakter nu fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i dagældende udlændingelovs § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 2, nr. 3 og nr. 6 og § 24, nr. 2.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af mindst 2 år og 6 måneders varighed sammenholdt med EU-reglerne, herunder de personlige forhold og tilknytning til Danmark, kan SIRI fortsat tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Herudover skal SIRI henvise til Udlændingestyrelsens udtalelse af 29. juni 2018.”

Tiltalte 7 har ikke ønsket at afgive supplerende forklaring om sine personlige forhold.

Der har under anken været gennemført en § 808-undersøgelse. I erklæringen af 13. oktober 2025 fra Kriminalforsorgen fremgår bl.a., at Tiltalte 7 er fundet egnet til at modtage en helt eller delvist betinget dom, hvortil det anbefales, at der fastsættes vilkår om 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen. Det fremgår endvidere, at han grundet sit fysiske helbred ikke er fundet egnet til at udføre samfundstjeneste.

Tiltalte 8 har ikke ønsket at afgive supplerende forklaring om sine person-lige forhold.

Tiltalte 9 er yderligere straffet

ved vedtaget bødeforlæg af 14. september 2021 for overtrædelse af færdselsloven,
ved vedtaget bødeforlæg af 13. februar 2024 for overtrædelse af færdselsloven,
ved Retten i Glostrups dom af 20. marts 2024 for overtrædelse af færdselsloven.
Forskyldt straf bortfaldet samt førerretsfrakendelse, og
ved udenretlig vedtagelse af bøde og betinget førerretsfrakendelse den 16. september 2024 for overtrædelse af færdselsloven.

Tiltalte 9 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at det siden 2021, hvor § 808-undersøgelsen blev udarbejdet, er blevet konstateret, at han allerede i 2018 gik ned med stress og en depression. Han har ikke været i arbejde siden 2018. Indtil 2018 arbejdede han som værkstedsansvarlig hos Virksomhed ApS 81 og Virksomhed ApS 83. Her tjente han over 470.000 kr. om året. Han er i dag på kontanthjælp og modtager ca. 10.000 kr. om måneden. Hans to ældste børn går på vide-regående uddannelser. Hans yngste barn er 15 år. Han er stadig sammen med sin hustru. Han lider af forhøjet blodtryk og sukkersyge, ligesom han har social angst og derfor har svært ved at være i store forsamlinger. Det pengebeløb, som han i byretten har forklaret om, at politiet først beslaglagde, men som han fik tilbage igen, androg 6-700.000 kr. Pengene modtog han på sin bankkonto, men han hævede dem og lagde dem på sin sambos bopæl, da han er "kontantmand" og ikke har tillid til banker. Det var nogle af disse penge, som politiet fandt under ransagningen i 2017.

Tiltalte 12 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at hans navn blev offentliggjort efter byretsdommen, og han måtte derfor skifte navn og finde nyt arbejde. I dag arbejder han i et softwarefirma, hvor han har været siden dommen. Det har været nemmere at passe sit arbejde under landsrettens behandling af sagen, end det var i byretten. Han er i fast parforhold og har en søn på fire år. Det har været meget belastende med den langvarige sigtelse. Han har modtaget psykologisk behandling, og han har det bedre nu, end da sagen kørte i byretten. Han er i dag reelt afskåret fra at købe fast ejendom, fordi han ikke har kunnet spare op. Dette skyldes, at politiet har beslaglagt en række beløb til sikkerhed for sagsomkostninger, og han føler sig derfor låst.

Tiltalte 14 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at han efter lukningen af vekselsbureauet startede et firma op sammen med sin far. Firmaet beskæftiger sig med Opgaver 1 og nu også et Opgaver 2. Han tjente ca. 110.000 kr. pr. måned i firmaet. Han mistede imidlertid sit Udeladt 2 som følge af denne sag, og han måtte derfor stoppe i den del af firmaet. I dag hjælper han til i Opgaver 2, som ligger uden for Område. Han tjener ca. 35.000 kr. efter skat om måneden. Hans manglende godkendelse hos politiet har også betydet, at han har måttet opgive at færdiggøre sin uddannelse til Stilling 4. Han har det fysisk godt, men sagen har været en belastning for ham, og han har haft stressrelaterede symptomer. Han er blevet eksponeret meget i pressen i forbindelse med denne sag. Han og hans ekskæreste, Person 72, blev sa-gens ”ansigt udadtil”, og det ødelagde deres forhold. Han har to børn, som han i dag har samvær med. Han er villig til at udføre samfundstjeneste.

Der har under anken været gennemført en § 808-undersøgelse. I erklæringen af 1. oktober 2025 fra Kriminalforsorgen fremgår, at Tiltalte 14 er fundet egnet til at modtage en helt eller delvist betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte 15 er yderligere straffet

ved	vedtaget bødeforlæg af 9. april 2023 for overtrædelse af færdselsloven og
ved	vedtaget bødeforlæg af 6. oktober 2024 for overtrædelse af færdselsloven.

Tiltalte 15 har om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at han fortsat bor i By 15. Børnene har det godt. Hans ældste søn kører – ligesom han selv – taxa, og den yngste søn er under uddannelse. Det var lidt svært at passe jobbet, da ankesagen begyndte, og han hele tiden skulle møde i retten, men det er blevet bedre nu. Han arbejder som regel om aftenen og natten. Hans kone har stadig jobbet som pædagogmedhjælper. Hans bror bor stadig i Danmark. Hans søster bor forskellige steder i udlandet. Hvis han bliver udvist i 6 år, vil det være svært for hans familie at følge med ham, da de ingen tilknytning har til Pakistan.

Tiltalte 16 har ikke ønsket at afgive supplerende forklaring om sine personlige forhold.

Tiltalte 17 har ikke ønsket at afgive supplerende forklaring om sine personlige forhold.

Landsrettens begrundelse og resultat

Denne sag, som for landsretten er betegnet ”fakturasagen”, drejer sig helt overordnet om, hvorvidt der er udstedt fiktive fakturaer med henblik på skatte- og momsunddragelse i de i tiltalen anførte selskaber i forhold 1-12, om selskabet i forhold 14 har medvirket hertil, og om der er sket hvidvask i de i tiltalen angivne vekselkontorer i forhold 15-18.

I det følgende bliver først Tiltalte 7's afvisningspåstand behandlet (afsnit 1). Herefter tager landsretten stilling til skyldsspørgsmålet vedrørende de for landsretten rejste tiltaler i forhold 1-12 i afsnit 2, mens forhold 14-18 bliver behandlet i afsnit 3-8. Strafudmålingen mv. for de enkelte tiltalte bliver behandlet i afsnit 9, og spørgsmålet om sagsomkostninger behandles i afsnit 10.

Også for landsretten er der benyttet betegnelsen ”B -selskaber” for de i alt 12 selskaber og virksomheder, der er omhandlet i forhold 1-12. På tilsvarende vis er der benyttet betegnelsen ”A -selskaber” for de selskaber og virksomheder, som er omfattet af bilag 1 -12 til anklageskriftet, og som har modtaget fakturaer fra B-selskaberne, mens betegnelsen ”C -selskaber” er benyttet for de selskaber, der er omhandlet i forhold 15 -17 samt Virksomhed ApS 10. Betegnelsen ”D -selskaber” er benyttet for Koncern -selskaberne omhandlet i forhold 18.

1. Tiltalte 7's afvisningspåstand

Tiltalte 7 har principalt påstået afvisning af tiltalen i sagens forhold 11 under henvisning til, at anklageskriftet ikke lever op til kravet om beskrivelse af det forhold, der rejses tiltale for, jf. retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 2, nr. 4.

Et anklageskrift skal efter retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 4, indeholde en kort beskrivelse af det forhold, der rejses tiltale for, med sådan angivelse af tid, sted, genstand, ud-førelsesmåde og andre nærmere omstændigheder, som er nødvendig for en tilstrækkelig og tydelig beskrivelse. Bestemmelsen har som anført af Højesteret i dom af 3. juni 2021 (U2021.3939) til formål bl.a. at sikre, at en tiltalt har reel mulighed for at vide, hvad tiltalen går ud på, og dermed for at tilrettelægge sit forsvar forsvarligt.

Tiltalen i forhold 11 indeholder oplysning om, at der i en nærmere bestemt periode i for-ening med bl.a. en række nærmere angivne medgerningsmænd er udstedt et nærmere angi-

vet antal fiktive fakturaer fra selskabet Virksomhed ApS 12 til de selskaber, der frem-går af bilag 11 til anklageskriftet, som bl.a. omfatter de A-selskaber, Tiltalte 7 efter anklagemyndighedens opfattelse har haft som kunder. Det fremgår desuden, at gerningsperi-oden for Tiltalte 7's vedkommende er begrænset til perioden fra januar 2017 til den 10. oktober 2017, og at antallet af fakturaer og unddragne beløb er justeret i overensstemmelse hermed. I anklageskriftet er beskrevet, at tiltalen angår en fremgangsmåde med fremskaf-felse af identitetsoplysninger, oprettelse af konti mv. til brug for modtagelse af pengeover-førsler i Virksomhed ApS 12 fra de i bilaget anførte A -selskaber samt videreoverfør-sel til Virksomhed ApS 3 og Udenlandsk virksomhed 1 og herfra til to nærmere an-førte vekselbureauer i Koncern. Det er i tiltalen ligeledes anført, at der efterføl-gende er sket afhentning af beløbene.

Uanset at Tiltalte 7's nærmere rolle i sagen ikke er specifikt angivet, finder landsretten, at han på baggrund af beskrivelsen i anklageskriftet har haft reel mulighed for at vide, hvad tiltalen går ud på, og således har kunnet tilrettelægge sit forsvar forsvarligt.

Tiltalen i sagens forhold 11 findes derfor at leve op til kravene i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 2, nr. 4, hvorfor Tiltalte 7's påstand om afvisning ikke tages til følge.

2. Forhold 1-12

2.1. Generelt om straffjemlen i disse forhold

I forhold 1-4 og 6-12 er der rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og jf. skattekontrollovens § 13, nu § 82, og § 13 B, nu § 84, nr. 6, samt kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, til dels forsøg herpå efter straffelovens § 21 og medvirken efter straffelovens § 23. I forhold 5 er der rejst tiltale for overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4.

Som tiltalen er rejst, er spørgsmålet, om de tiltalte har medvirket til grov moms- og skatteunddragelse, herunder forsøg herpå, begået i de A-selskaber, som B-selskaberne har ud-stedt fakturaer til.

Landsretten bemærker i denne forbindelse, at straffelovens § 289 omfatter grove tilfælde af overtrædelse af bl.a. skatte- og afgiftslovgivningen, og at anvendelse af bestemmelsen for-udsætter, at der i særlovgivningen er henvist til den, jf. straffelovens § 289, stk. 2.

Skattekontrollovens § 82, stk. 1, omhandler straf for skattesvig for den, som med forsæt til skatteunddragelse afgiver bl.a. urigtige eller vildledende oplysninger til skattemyndighederne, og straffelovens § 289 kan anvendes i forbindelse med denne bestemmelse. Medvirken til skattesvig omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen, jf. straffelovens § 23. Ifølge forarbejderne til skattekontrolloven (lovforslag nr. L 13 af 4. oktober 2017) forudsætter straf for medvirken, at der har været samvirke mellem den skattepligtige, som har anvendt den urigtige oplysning, og udstederen af den urigtige faktura, som skal have haft konkret viden om, at den skattepligtige ville anvende dokumentationen til skattesvig.

Medvirken omfatter ikke blot bistand til selve afgivelsen af de urigtige eller vildledende oplysninger, men kan f.eks. også bestå i udstedelse af urigtige fakturaer og modtagelse af beløb mv. som angivet i tiltalen.

Hvis medvirken ikke kan bevises i et sådant omfang, at der er tale om en overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, er selve udstedelsen af en fiktiv faktura, der er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af den skattepligtige indkomst, selvstændigt kriminaliseret i skattekontrollovens § 84, nr. 6. Gerningsindholdet i denne bestemmelse er fuldbyrdet ved udstedelsen af fakturaen. Bestemmelsen hjemler alene bødestraf, og straffelovens § 289 finder ikke anvendelse. Af forarbejderne til den oprindelige bestemmelse i skattekontrollovens § 13 B (lovforslag nr. L 229 af 21. april 1999, de almindelige bemærkninger pkt. 4) fremgår bl.a., at anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at der ikke samtidig bliver tale om at straffe for medvirken til skattesvig, selvom betingelserne herfor isoleret set måtte være opfyldt.

Udstedelse af fakturaer mv. kan også udgøre medvirken til A-selskabernes overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, ved at undlade at indeholde A-skat og AM-bidrag i forbindelse med aflønning af sort arbejde.

Momslovens § 81, stk. 4, kriminaliserer på samme måde som skattekontrollovens § 84, nr. 6, selve udstedelsen af en fiktiv faktura, der er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af et afgiftstilsvær, men hvor skattekontrollovens § 84, nr. 6, som anført alene hjemler bøde, hjemler momslovens § 81, stk. 4, fængselsstraf, ligesom straffelovens § 289 kan anvendes ved straf efter denne bestemmelse.

2.2. B-selskaberne

For at tage stilling til, om de enkelte tiltalte har medvirket til moms- og skattesvig ved bl.a. udstedelse af fiktive fakturaer via B-selskaberne, er det nødvendigt indledningsvis at afklare, om B-selskaberne tilsammen udgjorde en såkaldt fakturafabrik.

Som anført af byretten er der, selvom B-selskaberne er registreret med forskellige ledelser, en række oplysninger i sagen, der taler for, at der var sammenhæng mellem B-selskaberne, og at det var den eller de samme personer, der reelt kontrollerede B-selskaberne, ligesom en række forhold taler for, at der ikke har været nogen realitet bag B-selskaberne eller de udstedte fakturaer.

2.2.1. Stiftelse og oprettelse af bankkonti

Som anført af byretten var der i alle tilfælde tale om nystiftede selskaber eller virksomheder, hvis aktiviteter i det væsentlige begrænsede sig til gerningsperioderne, der for de enkelte B-selskaber var på mellem to måneder og ca. halvandet år.

En række af B-selskaberne eksisterede sideløbende, og det kan lægges til grund, at der var en vis sammenhæng mellem ophør af aktivitet i ét B-selskab og stiftelse af et nyt, således at der i den samlede gerningsperiode i forhold 1-12 til stadighed var aktivitet i et eller flere af B-selskaberne.

Stiftelsen af Virksomhed ApS 4, Virksomhed ApS 6, Virksomhed ApS 7, Virksomhed ApS 8, Virksomhed IVS 2 og Virksomhed IVS 1 (forhold 1-6) skete gennem Advokatfirma 2 ved advokat Vidne 18. De første fire af disse B-selskaber blev alle stiftet den 15. december 2014, Virksomhed IVS 1 blev stiftet den 7. januar 2015, og Virksomhed IVS 2 blev stiftet den 12. januar 2015. Selskabskapitalen blev i forhold 1, 2, 5 og 6 indbetalt af Tiltalte 5 eller hans nærtstående, og vedrørende forhold 3 og 4 er det dokumenteret, at selskabskapitalen blev indbetalt af Forurettede 2, der var registreret som direktør i disse selskaber. Forurettede 2 har forklaret, at Tiltalte 5 havde lånt hans MasterCard og indsatte beløbet på hans konto, hvorefter det samme dag blev overført til advokaten. Af kvittering fra Danske Bank fremgår, at der den 11. december 2014 via en automat blev indbetalt henholdsvis

10.000 kr. og 50.000 kr. samt indbetalt eller overført yderligere 2.300 kr. til kontoen, og at der samme dag blev overført 62.010 kr. til Advokatfirma 2.

Efter advokat Vidne 18 og Vidne 17's forklaringer tiltræder landsretten, at det kan lægges til grund, at det var Tiltalte 1, der kontaktede advokaten vedrørende stiftelse af selskaberne, og at tre personer, der ikke talte dansk, efterfølgende underskrev selskabspapirerne. Forurettede 1 (forhold 1 og 2) og Forurettede 2 (forhold 3 og 4), der var registreret som direktører i de pågældende B-selskaber, har begge forklaret, at de har været på et advokatkontor for at underskrive dokumenter, men at de ikke kendte indholdet af dokumenterne, ligesom de har forklaret, at de ikke havde noget med de omhandlede selskaber at gøre.

Om stiftelsen af Virksomhed ApS 9 (forhold 7) og Virksomhed IVS 3 (forhold 8) fremgår det, at stiftelsen skete gennem Revisionsfirma ApS 1 henholdsvis den 11. december 2014 og den 7. januar 2015, og at selskabskapitalen i Virksomhed ApS 9 ligeledes blev indbetalt af Tiltalte 5. Efter de afgivne forklaringer tiltræder landsretten, at det kan lægges til grund, at det var Tiltalte 1, der kontaktede Vidne 21 med henblik på oprettelse af selskaberne. Vidne 21 har således for byretten forklaret, at han blev kontaktet af Tiltalte 1, som fortalte, at han havde nogle kunder til ham, og at de to kunder var til møde hos ham sammen med Tiltalte 1, samt at Tiltalte 1 bad ham om at oprette bankkonti til selskaberne, hvilket dog ikke lykkedes. For landsretten har vidnet forklaret, at han i dag ikke husker, om Tiltalte 1 kom alene eller sammen med de to personer, som skulle være direktører i selskaberne, men at han ikke er i tvivl om, at Tiltalte 1 deltog i mødet. Den mail, som Vidne 21 den 13. december 2019 sendte til politiet, skrev han, mens Tiltalte 1 sad ved siden af, og de formulerede mailen sammen.

Forurettede 4 og Forurettede 5, der var registreret som direktører i disse selskaber, har begge bestridt at kende noget til selskaberne. Forurettede 4 har dog forklaret, at han på et tidspunkt sammen med Forurettede 1 og Forurettede 5 var på et advokatkontor for at underskrive nogle dokumenter på dansk, som han ikke forstod, og som han troede havde relation til hans arbejde som håndværker. Adressen på kontoret fik de af Tiltalte 5.

Det fremgår desuden af sagens oplysninger, at Vidne 24 har anmodet Nykredit Bank om at oprette bankkonti til B-selskaberne i forhold 1-8. Vidne 24 har forklaret bl.a., at han udførte denne opgave bl.a. på vegne af ”Tiltalte 4” med Tlf nr. 21, hvilket nummer ubestridt tilhører Tiltalte 4. Det understøttes af bl.a. korrespondan-cen mellem Vidne 24 og Tiltalte 4 i marts og april 2015. Tiltalte 4 har for landsretten erkendt at have været involveret i kontooprettelsen, men har forklaret, at han alene fungerede som ”kurér” .

Stiftelsen af B-selskaberne Virksomhed ApS 11 (forhold 10) og Virksomhed ApS 12 (forhold 11) skete gennem det daværende Revisionsfirma ApS 2 i Haderslev på anmodning fra Vidne 28, hvis selskab Virksomhed 14 foretog indbetaling af selskabskapitalen. Statsautoriseret revisor Vidne 29 har som vidne forklaret bl.a., at han via Vidne 28 modtog kopi af pas og sygesikringsbevis vedrørende indehaverne, som han ikke havde mødt.

Vidne 28 har bekræftet dette, ligesom han har forklaret, at han har været med indehaverne i Jyske Bank i Haderslev med henblik på oprettelse af selskabskonti, samt at han mener, at Tiltalte 4 havde noget at gøre med selskaberne. Forurettede 8, der var registreret som direktør i Virksomhed ApS 12, og som har bestridt at have oprettet et selskab i Danmark, har forklaret bl.a., at han sammen med bl.a. Vidne 15, Forurettede 7, der var registreret direktør i Virksomhed ApS 11, og Forurettede 9, der var registreret som indehaver af Virksomhed 1 (forhold 12), var i en bank i en lille by langt fra København for at underskrive nogle papirer på dansk. Vidne 15 har ligeledes forklaret, at han har været i en bank nær den tyske grænse sammen med bl.a. Forurettede 8, Forurettede 9 og Forurettede 7 med henblik på, at disse skulle underskrive papirer. Vidne 15 har desuden forklaret, at han forud for turen modtog instrukser fra Tiltalte 4, der var en af hans chefer, at han efterfølgende betalte spanierne 500 euro hver, som han hentede på Hotel 2, samt at han efter turen aflagde rapport på et møde, hvor bl.a. Tiltalte 4, Tiltalte 1 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 deltog. I landsretten har han dog forklaret, at han ikke har haft møder med Tiltalte 1.

2.2.2. B-selskabernes adresser, telefonnumre og papirer

B-selskaberne har desuden alle på et tidspunkt haft adresse på ejendomme tilhørende Tiltalte Virksomhed ApS, ligesom flere B-selskaber har haft adresse samme sted og på flere

af ejendomsselskabets adresser. I alle forhold er der sammenfald mellem i hvert fald én af de adresser, som B-selskaberne har været registreret på, og den registrerede direktørs adresse.

Af de grunde, der er anført af byretten, lægger landsretten derudover til grund, at brugen af telefoner og telefonnumre direkte eller indirekte forbinder alle B-selskaberne med undtagelse af Virksomhed ApS 11.

Ud over sammenhængen mellem B-selskabernes brug af telefoner og telefonnumre er der også en række af de fund, der er gjort i forbindelse med ransagningerne i sagen, som kobler flere af B-selskaberne sammen. I forbindelse med ransagningen hos Tiltalte 4 blev der således – ud over det, der er anført nedenfor vedrørende de registrerede direktører – fundet en række centrale dokumenter og filer vedrørende syv af B-selskaberne: Virksomhed ApS 4, Virksomhed ApS 9, Virksomhed IVS 3, Virksomhed IVS 4, Virksomhed ApS 11, Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1. I forbindelse med anholdelsen af flere af de tiltalte på Hotel 1 den 10. oktober 2017 blev der desuden fundet bl.a. en pose indeholdende et USB-stik og fire simkort. USB-stikket indeholdt bl.a. selskabspapirer vedrørende Virksomhed ApS 12 og kopi af ID samt NemID -nøglekort for Forurettede 8.

2.2.3. De registrerede direktører

De registrerede direktører, der samtidig i nogle tilfælde var registreret som indehavere, i B-selskaberne var alle udlændinge, som efter deres egne forklaringer har været i Danmark med henblik på at udføre ufaglært arbejde, og som ikke talte dansk. De har også alle forklaret, at de ikke har noget kendskab til de B-selskaber, der blev oprettet med dem som direktører. Forurettede 1, Forurettede 2, Forurettede 3, Forurettede 4 og Forurettede 5 har alle forklaret, at de er fra Litauen, at de var i Danmark med henblik på at arbejde i byggebranchen i hvert fald for Tiltalte 5, og at de alle i den forbindelse bl.a. boede på Adresse 12 i By 1, der var ejet af Tiltalte Virksomhed ApS. Forurettede 6, Forurettede 7, Forurettede 8 og Forurettede 9 har alle forklaret, at de kom til Danmark fra Spanien med henblik på at arbejde med rengøring, og at de i den forbindelse bl.a. boede på Vej 8 i By 20.

At de pågældende var indsat i selskaberne som stråmandsdirektører understøttes af, at en stor del af den fremlagte korrespondance, som angiver at være fra en af dem, er på dansk,

og at der i forbindelse med ransagningen hos Tiltalte 4 blev fundet bl.a. kopi af identitetspapirer og NemID for en række af de registrerede direktører: Forurettede 4, Forurettede 5, Forurettede 6, Forurettede 7, Forurettede 8 og Forurettede 9.

Hos Tiltalte 5 blev der i forbindelse med ransagningen desuden fundet personlige papirer vedrørende Forurettede 1, Forurettede 2, Forurettede 3, Forurettede 4 og Forurettede 5, ligesom Tiltalte 5 den 14. november 2014 sendte fotos af EU-opholdsbeviser vedrørende disse fem litauere til Tiltalte 1 og anførte, at han ventede på cpr-numre fra kommunen. Den 10. december 2014 skrev Tiltalte 5 til Tiltalte 1, at han havde brug for navnet på kontoindehaver, hvortil Tiltalte 1 blot svarede ”Advokatfirma 2”. Under det retsmøde i byretten den 3. juli 2018, hvor sagen mod Tiltalte 5 blev søgt fremmet som en tilståelsessag, forklarede han bl.a., at han havde solgt oplysningerne om litauerne til Tiltalte 1 for 10.000 kr. pr. person. I landsretten har Tiltalte 5 forklaret, at en korrespondance med Tiltalte 1 om 50.000 kr. rettelig vedrørte byggearbejde, og at det rettelig var Person 70, tidligere Tiltalte 6 og ikke Tiltalte 1, han solgte oplysningerne om litauerne til. Han skrev til Tiltalte 1 om deres oplysninger, fordi litauerne skulle indlogeres på Tiltalte Virksomhed ApS' ejendomme og derfor skulle have lejekontrakter.

Landsretten tiltræder herefter, at det kan lægges til grund, at de registrerede direktører alle var indsat formelt som direktører og nogle gange tillige ejere i B-selskaberne (strå-mænd), idet selskaberne reelt var ejet og ledet af en eller flere andre, der således rådede over selskaberne, herunder selskabernes konti. Det forhold, at direktørerne i visse tilfælde har underskrevet dokumenter i forbindelse med stiftelsen, og at de eventuelt i et vist omfang kan være blevet betalt for at stille deres identiteter til rådighed, kan under de foreliggende omstændigheder ikke føre til et andet resultat.

2.2.4. Realiteten i de udstedte fakturaer

Det er med undtagelse af Virksomhed IVS 2 også et fællestræk for B-selskaberne, at der i gerningsperioderne var en meget stor omsætning. Virksomhed ApS 7, som tegner sig for den mindste omsætning, udstedte således ifølge tiltalen for landsretten i perioden fra den 1. marts til den 1. december 2015 155 fakturaer på i alt 13.534.224 kr., mens Virksomhed ApS 12, der tegner sig for den største omsætning, i perioden fra den 1. maj 2016 til den 10. oktober 2017 udstedte 1.428 fakturaer på i alt 116.525.134 kr.

Som anført af byretten, er det kendetegnende for langt de fleste fakturaer, at de er afstemt med indbetalinger til de respektive B-selskabers bankkonti, ligesom mange fakturaer er betalt samme dag, som de er oprettet, mens nogle er betalt forud for oprettelsen af faktura-en. Det er også fælles for langt størstedelen af de udstedte fakturaer, at de hovedsageligt vedrører levering af tjenesteydelser, og at fakturanummereringen ikke konsekvent er fort-løbende, ligesom det i alle B-selskaber forekommer, at fakturaer er tilbagedateret.

Som også anført af byretten er der – uanset den betydelige fakturering – alene udarbejdet årsrapporter for tre af B-selskaberne. For Virksomhed ApS 4 og Virksomhed ApS 6 er der offentliggjort årsregnskaber for regnskabsåret 15. december 2014 til 31. december 2015. Selskabernes omsætning er i begge tilfælde angivet til 0 kr. Til sammenligning fremgår det af fakturaoversigterne og bankudskrifterne, at der i samme periode i begge selskaber er sket en betydelig fakturering og indsættelser på selskabernes bankkonti. For Virksomhed IVS 3 er der offentliggjort årsregnskab for regnskabsåret 7. januar 2015 til 31. marts 2016 med en angivet nettoomsætning på 2.038.693 kr. og eksterne omkostninger på 1.896.939 kr., der ifølge regnskabet kan dække over ”salg, reklame, administration, lokaler, tab på debitorer, operationelle leasingomkostninger mv.”. De udstedte fakturaer i denne periode overstiger dog langt det anførte beløb. Ingen af B-selskaberne har indsendt materielle til SKAT trods opfordret hertil, og der er – udover fakturaer og kontoudtog – ikke fundet regnskabsmateriale fra nogen af B-selskaberne i forbindelse med efterforskningen.

Både for de enkelte B-selskaber (igen med undtagelse af Virksomhed IVS 2) og for B-selskaberne samlet var der tale om fakturering, som forudsatte en meget betydelig aktivitet. Således fremgår det f.eks. af SKATs afgørelse af 18. maj 2017 vedrørende Virksomhed ApS 9, at faktureringen i dette selskab forudsatte, at selskabet havde 87 fuldtidsansatte, der arbejdede 7 dage om ugen i 10 måneder, mens faktureringen i Virksomhed IVS 3 ifølge SKATs forslag til afgørelse af 21. april 2017 forudsatte, at selskabet havde 95 fuldtidsansatte, der arbejdede 7 dage om ugen i 10 måneder. Vidne 131 fra SKAT har herom forklaret bl.a., at beregningen er foretaget på baggrund af de oplysninger, der var tilgængelige, idet SKAT f.eks. ikke har været på kontrolbesøg, da virksomhederne var lukket på tidspunktet for kontrollen. Efter bevisførelsen har landsretten ikke fundet grundlag for at tilsidesætte disse beregninger af behovet for arbejdskraft.

2.2.4.1. Ansatte i B-selskaberne

Til trods for dette var der – med undtagelse af Virksomhed ApS 4 – ikke registreret ansatte i nogen af selskaberne. Der var i Virksomhed ApS 4 registreret syv ansatte, herunder Tiltalte 4, og der blev i forbindelse med ransagningen hos denne fundet kopi af identifikationspapirer mv. vedrørende de seks andre. Selskabet indberettede lønudgifter for en række ansatte for 2015 og foråret 2016, men indberetningerne blev ved SKATs afgørelse af 6. juli 2016 anset for fiktive, herunder fordi der ikke kunne konstateres en eneste lønudbetaling fra selskabets konto, der kunne afstemmes med indberetningerne. Også Virksomhed ApS 11 har indberettet lønudgifter. Således fremgår det af Forurettede 7's R75 for 2016, at han i perioden fra den 1. januar til den 31. marts 2016 modtog 110.730 kr. i løn fra selskabet, ligesom det af hans personlige skatteoplysninger for 2017 fremgår, at han dette år modtog præcis samme beløb fra samme arbejdsgiver i lønind-komst. Der er, som også anført af byretten, i ganske få tilfælde andre af B-selskabernes kontoposter, der kan tolkes som lønudbetalinger, uden at disse dog modsvares af en indberetning til SKAT. Således fremgår det af kontoudtoget for Virksomhed ApS 9, at der den 7. december 2015 har været en udbetaling på 80.461,44 kr. med angivelse af ”Tiltalte 4 løn Sep, okt, nov. Undskyld forsinkelsen”, og at der den 4. april 2016 har været en udbetaling på 15.000 kr. med angivelse af ”Løn Tiltalte 4”. Om udbetalingen på 80.461,44 kr. har Tiltalte 4 for landsretten forklaret, at det ikke var løn, men et spørgsmål om, at han efter aftale med en ven, som hedder Person 73, stillede sin konto til rådighed, idet han blot skulle modtage beløbet, hæve det kontant og aflevere det til Person 73. Han havde ikke noget med Virksomhed ApS 9 at gøre. Af kontoudtoget for Virksomhed 1 fremgår, at der er enkelte overførsler til Forurettede 9's konto, der dog ikke er anført som lønudbetalinger.

Der er heller ikke i øvrigt oplysninger i sagen om, at der er udført arbejde i B-selskaberne. B-selskaberne har i vidt omfang været registreret på beboelsesejendomme, og der er som anført af byretten ikke nogen spor på B-selskabernes konti af omkostninger til personale-administration, indkøb af arbejdsredskaber, biler eller lignende. Efter Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 forklaring sammenholdt med dataaflysningen og rumaflytningen kan det derimod lægges til grund, at fakturaerne for Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1 blev udfærdiget fra Vej 2, og at de personer, der underskrev sig som bogholdere for disse B-selskaber, ikke eksisterede ud over på Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 computer.

2.2.4.2. Indlejet arbejdskraft

Det fremgår af de udarbejdede pengestrømsanalyser, at størstedelen af de modtagne fakturabeløb blev videreoverført til C-selskaberne i sagen samt til selskabet Udenlandsk virksomhed 1 i Polen. Se nærmere herom nedenfor, afsnit 2.2.5.

Under hovedforhandlingen i byretten fremlagde Tiltalte 4 den 12. august 2020 i alt 406 fakturaer fra det polske selskab Udenlandsk virksomhed 1 dateret i perioden fra den 6. marts 2016 til den 13. september 2017 og adresseret til B-selskaberne Virksomhed IVS 3, Virksomhed IVS 4, "Virksomhed ApS 11", Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1. Fakturaerne angår bl.a. levering af arbejdskraft.

Tiltalte 4 har herom forklaret bl.a., at han modtog fakturaerne fra en "Person 15", som han tror også arbejdede for "Navn 2", fordi denne ville hjælpe ham med sagen.

Den 9. november 2020 fremlagde Tiltalte 15 desuden 185 fakturaer fra det polske selskab Udenlandsk virksomhed 2 dateret i perioden fra den 25. februar 2015 til den 4. marts 2016 til B-selskaberne Virksomhed ApS 4, Virksomhed ApS 6, Virksomhed ApS 8, Virksomhed ApS 7 og Virksomhed IVS 1. Der er desuden fremlagt 36 fakturaer dateret fra den 23. februar 2015 til Virksomhed ApS 13, som var stifter af B-selskabet i forhold 1, og Virksomhed ApS 14, der var stifter af B-selskaberne i forhold 3 og 4. Fakturaerne fra Udenlandsk virksomhed 2 vedrører ligeledes bl.a. leve-ring af arbejdskraft.

Tiltalte 15 har herom forklaret bl.a., at han har modtaget fakturaerne med posten, efter at han overdrog Virksomhed ApS 2 til en anden, men at han ikke ved, hvem der har sendt dem.

Som anført af byretten fremgår det af fakturaerne fra Udenlandsk virksomhed 1, at det anviste betalingssted var et kontonummer i Bank Millennium, ligesom der på fakturaerne var angivet et polsk momsnummer. Af SKATs notat af 5. januar 2020 fremgår bl.a., at selskabet ifølge VIES databasen alene har været momsregistreret i perioden fra den 10. maj til den 30. november 2016, hvorfor der er udstedt fakturaer, før selskabet havde et moms-nummer, og længe efter, at selskabet ophørte med at være momsregistreret. Det fremgår desuden, at selskabet ikke har indberettet salg til B-selskaberne i VIES systemet. Det polske finansministerium har den 23. november 2017 oplyst bl.a., at selskabet blev stiftet den

28. april 2016, og at selskabets konti, som ender på henholdsvis 9693 (EUR) og 0848 (USD), blev åbnet den 23. november 2016. Flere fakturaer var således dateret på et tids-punkt, hvor selskabet ikke var stiftet, og med angivelse af kontonumre, som ikke eksistere-de på dette tidspunkt. Af rapport af 7. august 2019 vedrørende pengestrømsanalyse af be-vægelserne på konti i Bank Millennium fremgår, at selskabet har modtaget betalinger fra Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1, men ikke fra hverken Virksomhed IVS 3, Virksomhed IVS 4 eller Virksomhed ApS 11.

Om Udenlandsk virksomhed 1 fremgår det desuden bl.a., at selskabet blev stiftet af Vidne 13 som registreret ejer og direktør. Han var i perioden fra den 15. oktober 2016 til den 26. april 2017 registreret med adresse på Adresse 54 i By 21, og han havde fra den 1. september 2017 adresse på Adresse 12 i By 1. Begge ejendomme til-hørte Tiltalte Virksomhed ApS. Vidne 13 har som vidne forklaret bl.a., at han har været i Polen og Danmark sammen med bl.a. Tiltalte 4 for at un-derskrive papirer, og at han ikke har boet på de angivne adresser. Han har desuden forkla-ret, at han ikke kender noget til selskabet.

I et dokument fra Bank Millennium vedrørende selskabet, som blev fundet i forbindelse med ransagningen hos Tiltalte 4, er anført Tlf nr. 10. Simkortet med dette telefonnummer har været isat telefonen med IMEI nr. 3, der blev fundet i Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 computertaske i forbindelse med anholdelserne på Hotel 1 den 10. oktober 2017, og som ligeledes har været isat simkort med telefonnumre knyttet til Virksomhed IVS 4, Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1.

Det fremgår desuden af dataaflysningen fra Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 computer bl.a., at der fra com-puteren flere gange er foretaget overførsler fra selskabets konti, hvilket Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 også har erkendt, ligesom han har erkendt at have sendt mails på vegne af selskabet samt forkla-ret, at han over for Bank Millennium har udgivet sig for at være Vidne 13.

Under ransagningen hos Tiltalte 4 blev der fundet en kopi af Vidne 13's pas og diverse bankpapirer, ligesom der blev fundet det plastikkort, hvori sim-kortet med Tlf nr. 10 oprindelig havde siddet.

På Hotel 1 blev der i forbindelse med anholdelserne fundet bl.a. et USB-stik med forskellige selskabsoplysninger, herunder adgangskoder til Udenlandsk virksomhed 1 konti i Bank Millennium. USB-stikket indeholdt også kopi af diverse identitetspapirer og NemID-nøglekort vedrørende Forurettede 8 samt selskabspapirer for Virksomhed ApS 12.

Som også anført af byretten fremgår det af fakturaerne fra Udenlandsk virksomhed 2, at det anviste betalingssted var en konto i Bank Pekao, ligesom der på fakturaerne var anført et polsk momsnummer. Af SKATs notat af 5. januar 2020 fremgår bl.a., at sel-skabet var momsregistreret i perioden fra den 15. november 2014 til den 21. oktober 2015, hvorfor der er udstedt fakturaer flere måneder efter, at momsregistreringen ophørte. Det fremgår desuden, at selskabet ikke har indberettet salg til B-selskaberne i VIES systemet, og at selskabets polske momsnummer var anført forkert på samtlige fakturaer, idet der var et ciffer for meget. Der er ikke konstateret indbetalinger til selskabet fra nogen af de B-selskaber eller holdingselskaber, som fakturaerne var udstedt til. Af SKATs notat fremgår endvidere, at selskabet ifølge selskabsdatabasen Orbis beskæftigede sig med engrossalg af affald og skrot samt reparation af motorkøretøjer, og at der var en enkelt ansat i selskabet.

I forbindelse med ransagningen hos Tiltalte 4 blev der fundet bl.a. bankdokumen-ter på polsk vedrørende dette selskab, herunder en aftale med Bank Pekao dateret den 25. marts 2015 og en aftale med Bank Polski dateret den 26. marts 2015. Flere af de oven-nævnte fakturaer er udstedt forud for aftalen med Bank Pekao, men der var i fakturaerne alligevel henvist til selskabets konti i denne bank.

Om selskabet fremgår det i øvrigt, at Vidne 6, der tillige har været registreret som direktør i Virksomhed ApS 1 og indehaver af Virksomhed ApS 2, skulle have købt selskabet ved en aftale dateret den 25. marts 2015. Han har i den periode, hvor fakturaerne er dateret, haft adresse på både Adresse 64 og Adresse 65, der begge tilhørte Tiltalte Virksomhed ApS. Vidne 6 har forklaret bl.a., at han ude-lukkende har været i Danmark og Polen med henblik på at arbejde i byggebranchen, og at han i denne forbindelse har underskrevet en række dokumenter, herunder bankdokumenter. Han har desuden forklaret, at han blev hjulpet til Danmark af ”Person 25”, hvis chef ”Tiltalte 4” deltog i både Danmark og Polen. Af vidnets billeder fra Polen fremgår, at ”Tiltalte 4” er identisk med Tiltalte 4. Vidnet har desuden forklaret, at han afleverede en række personlige dokumenter til Tiltalte 4.

I forbindelse med ransagningen hos Tiltalte 4 blev der da også fundet bl.a. kopi af Vidne 6's EU-registreringsbevis, pas og ID-kort samt NemID og sygesikringsbevis.

Herefter, og da der heller ikke i øvrigt er oplysninger om aktiviteter i B-selskaberne, som indikerer, at der har været udført nogen form for arbejde i forbindelse med indleje af arbejdskraft, herunder kontrakter, løbende fakturering eller anden dialog, tiltræder landsretten, at de udleverede fakturaer fra de to polske selskaber må anses for at være fiktive.

Landsretten lægger herefter til grund, at B-selskaberne ikke har leveret eller været i stand til at levere den arbejdskraft mv., der fremgår af fakturaerne omfattet af tiltalen. Fakturaerne var således fiktive. Det forhold, at en række af direktørerne i A-selskaberne har forklaret, at det ikke var tilfældet, kan under de foreliggende omstændigheder ikke føre til et andet resultat.

2.2.5. Pengestrømmene fra B-selskaberne

Andet afsnit af tiltalen i forhold 1-10 angår, at de tiltalte overførte og/eller foranledigede, at størstedelen af de modtagne fakturabeløb blev overført fra B-selskaberne til C-selskaberne, og at pengene for størstedelens vedkommende blev videreoverført til konti tilhørende Koncern, hvorefter pengene bl.a. blev afhentet af de tiltalte og/eller ikke nærmere identificerede personer. I forhold 11 og 12 angår andet afsnit af tiltalen tilsvarende overførsel af størstedelen af de modtagne fakturabeløb fra B-selskaberne til Virksomhed ApS 3 og Udenlandsk virksomhed 1, hvorefter størstedelen af pengene til dels på ukendt vis blev videreført til selskaber i Koncern, hvor pengene efterfølgende bl.a. blev afhentet af de tiltalte og/eller ikke nærmere identificerede personer.

Som anført af byretten er pengestrømmene navnlig belyst i de i byrettens dom anførte bilag og de dér afgivne forklaringer fra vidnerne Vidne 148, Vidne 145 og Vidne 149.

Landsretten bemærker i den forbindelse, at Vidne 148 for landsretten har vedstået sin forklaring for byretten og desuden forklaret bl.a., at pengestrømsanalyserne kun indeholder de beløb indbetalt til B-selskaberne, som han med sikkerhed har kunnet konstatere blev videreført til C-selskaberne, og at han endvidere har sikret sig, at beløb medtaget som

videreført fra C-selskaberne til Virksomhed 2, altid stammede fra B-selskaberne og tidligere A-selskaberne. Der er således foretaget en frasortering af de indbetalinger til Virksomhed 2, som ikke har kunnet spores tilbage til A- og B-selskaberne.

Vidne 148 har videre forklaret, at han i forbindelse med udarbejdelsen af pengestrømsanalyserne har sikret sig parallelitet – krone for krone – af beløb overført fra B-selskaberne til C-selskaberne og videre fra C-selskaberne til D-selskaberne.

Vedrørende sin rapport af 13. oktober 2021 har Vidne 148 forklaret, at det er hans opfattelse, at der kan tages udgangspunkt i rapporterne med den beskrevne korrektion, hvorefter man ser bort fra transaktioner forud for de første udbetalinger fra C-selskaberne til D-selskaberne samt beløb, der stod på C-selskabernes konti, før den første indbetaling fra et B-selskab blev modtaget. Resultatet er, at der fremkommer et beløb for overførsler fra C-selskaberne til D-selskaberne, hvor man med sikkerhed kan sige, at der er tale om videreoverførsel af midler modtaget i C-selskaberne fra B-selskaberne.

Vidne 148 har endelig forklaret bl.a., at man kan se, at der i hvert led blev efterladt en del af de modtagne midler fra det forudgående led.

Efter bevisførelsen lægger landsretten til grund, at der fra B-selskaberne i sagens forhold 1-5 og 7-10 blev overført mellem ca. 86% og knap 98% af de fra A-selskaberne modtagne beløb til de anførte C-selskaber. I forhold 6 kan det i overensstemmelse med Vidne 148's rapport af 13. november 2018 lægges til grund, at der blev overført godt 54% af det samlede beløb, som Virksomhed IVS 1 modtog (17.683.987 kr.), til C-selskaberne Virksomhed ApS 2 og Virksomhed ApS 1 (i alt 9.611.587 kr.), mens det bemærkes, at det fremgår af analyserne, at der fra dette B-selskab blev overført i alt 4.936.565 kr. til B-selskabet Virksomhed ApS 7, og at videreoverførselsprocenten fra Virksomhed ApS 7 ifølge pengestrømsanalyserne var over 97.

Af samme rapport, der er udarbejdet efter frasortering af samtlige indbetalinger til C-selskaberne foretaget af andre end B-selskaberne, fremgår bl.a., at der blev overført mindst 108.514.534 kr. fra Virksomhed ApS 2 til Koncern-selskaber ud af de 110.457.389 kr., som Virksomhed ApS 2 havde modtaget, hvilket svarer til en videreoverførselsprocent på over 98. De tilsvarende tal for C-selskabet Virksomhed ApS 1 er 7.198.964 kr. ud af 9.423.041 kr., hvilket svarer til en videreoverførselsprocent på over 76, for C-selskabet

Virksomhed ApS 10 er det 40.635.732 kr. ud af 40.837.400 kr., hvilket svarer til en videreoverførselsprocent på over 99, og for C-selskabet Virksomhed ApS 3 er det 162.965.928 kr. ud af 215.417.848 kr., hvilket svarer til en videreoverførselsprocent på over 75. Hvis beløbet overført fra Virksomhed ApS 3 til Virksomhed 47 medregnes, som det, jf. nedenstående, må lægges til grund for en stor dels vedkommende også blev afleveret til Koncern-selskaber, er procentsatsen godt 92.

Landsretten tiltræder på den anførte baggrund, at det i forhold 1-10 er bevist, at størstedelen af de fakturabeløb, som B-selskaberne modtog fra A-selskaberne, blev videreoverført til de C-selskaber, der er anført i tiltalen vedrørende de enkelte forhold, og at de dér modtagne beløb derefter for størstedelens vedkommende blev videreoverført til konti tilhørende de anførte Koncern-selskaber.

For så vidt angår de fakturabeløb, der blev overført til B-selskaberne i forhold 11 og 12 lægger landsretten på baggrund af de anførte bilag og forklaringer videre til grund, at Virksomhed ApS 12 i perioden frem til og med den 28. februar 2017 modtog 21.938.125 kr. fra A-selskaberne, hvoraf 21.660.068 kr. blev videreoverført til C-selskabet Virksomhed ApS 3, hvilket svarer til en videreoverførselsprocent på over 98, mens Virksomhed 1 modtog 23.206.756 kr. fra A-selskaber, hvoraf 22.944.800 kr. blev videreoverført til Virksomhed ApS 3, hvilket ligeledes svarer til en videreoverførselsprocent på over 98. Som anført ovenfor var videresendelsesprocenten fra Virksomhed ApS 3 direkte til D-selskaberne i Koncern over 75.

I perioden fra den 1. marts til den 18. maj 2017, hvor Virksomhed ApS 3 fik lukket sin bankkonto, overførte Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1 i overensstemmelse med de dokumenterede økonomirapporter henholdsvis 19.695.943 kr. af i alt 20.282.896 kr. modtaget fra A-selskaber og 20.834.736 kr. af i alt 21.922.863 kr. modtaget fra A-selskaber til Virksomhed ApS 3, hvilket svarer til videreoverførselsprocenter på hhv. over 97 og over 95. Af de modtagne i alt 40.530.679 kr. videreoverførte Virksomhed ApS 3 i alt 36.362.434 kr. til selskaber i Virksomhed 47-koncernen, svarende til en videreoverførselsprocent på over 89.

I perioden efter lukningen af Virksomhed ApS 3's bankkonto – dvs. fra den 19. maj til den 10. oktober 2017 – modtog Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1 til-

sammen knap 95 mio. kr. fra A-selskaber, hvoraf knap 93 mio. kr. blev videreoverført til det polske selskab Udenlandsk virksomhed 1

Landsretten tiltræder på denne baggrund tillige, at det i forhold 11 og 12 er bevist, at størstedelen af de fakturabeløb, som B-selskaberne modtog fra A-selskaberne, blev videreoverført til de selskaber, der er anført i forholdene.

Spørgsmålet er herefter, om det er bevist, at størstedelen af de penge, der blev overført til Virksomhed ApS 3 og Udenlandsk virksomhed 1 i perioden fra den 1. marts 2017 og frem blev videreoverført til selskaber i Koncern, og om de penge, som efter tiltalen i forhold 1-12 blev modtaget i Virksomhed 2 efterfølgende, bl.a. blev afhentet i Virksomhed 2 af de tiltalte og/eller ikke nærmere identificerede personer, således som det fremgår af sidste led af andet afsnit i tiltalen i forholdene.

For så vidt angår spørgsmålet om videreoverførsel af penge fra Virksomhed ApS 3 og Udenlandsk virksomhed 1 til selskaber i Koncern i perioden efter den 1. marts 2017 tiltræder landsretten af de grunde, der er anført af byretten, at det kan anses for bevist, at den valuta, som Tiltalte 16 i Virksomhed ApS 3 modtog fra Virksomhed 47 frem til lukningen af Virksomhed ApS 3's bankkonto den 18. maj 2017 – i alt godt 36 mio. kr. – for størstedelens vedkommende blev modtaget af Tiltalte 17 eller ansatte i Virksomhed 2. Det samme gælder et yderligere beløb svarende til mindst 45 mio. kr. modtaget fra forskellige virksomheder og/eller personer, som det fremgår af byrettens bevisresultat. Da det således kan lægges til grund, at der i perioden fra den 1. marts til den 10. oktober 2017 blev modtaget i alt henholdsvis 40.530.679 kr. og 92.684.682 kr. i Virksomhed ApS 3 og Udenlandsk virksomhed 1 fra Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1 – dvs. i alt godt 133 mio. kr. – og heraf videreført i alt godt 81 mio. kr. til Virksomhed 2, er der ført bevis for 2. afsnit, 1. og 2. led, af tiltalen i forhold 11 og 12.

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det af de grunde, der er anført af byretten, at det er bevist, at de penge, der tilgik Virksomhed 2 i perioden frem til og med den 28. februar 2017, jf. ovenfor, bl.a. blev afhentet af de tiltalte og/eller ikke nærmere identificerede personer. Som anført af byretten har Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 dér forklaret om kunder, der fik de beløb, de havde betalt for fakturaerne, tilbage i kontanter fratrukket et beløb, der for hans vedkommende var 13 eller 15%, og om, at kontantbeløbene blev leveret til kontoret kort

tid, 1-2 dage, efter, at kunderne havde betalt fakturaerne. Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 har
for landsretten i det

væsentlige forklaret i overensstemmelse hermed, ligesom han har forklaret, at han overførte penge fra Udenlandsk virksomhed 1 til forskellige udenlandske selskaber, idet han dog ikke vidste, om de kontanter, der skulle retur, stammede fra overførslerne til udlandet.

Det er dokumenteret, at både Tiltalte 2 og Tiltalte 16 fortsatte med at komme hyppigt i Virksomhed 2 efter den 1. marts 2017, ligesom det er dokumenteret, at der i maj 2017 blev optalt pengesedler i kontorcontaineren og – senere – var betydelig færdsel af flere af de tiltalte og en række kunder ind og ud af depotrummet på Hotel 1, som Tiltalte 2 efter sin egen forklaring benyttede som kontor, i flere tilfælde med poser eller tasker i hænderne. Efter de afgivne forklaringer kan det dog ikke afvises, at en del af de penge, som Virksomhed ApS 3 i denne periode overførte til Virksomhed 47, blev leveret til Virksomhed ApS 3 og derfor afhentet af eller leveret til Tiltalte 2 eller i kontor-containeren.

Efter bevisførelsen finder landsretten, at det kan lægges til grund, at aktiviteten med udlevering af store kontantbeløb til kunderne, hvilket har været en forudsætning for, at kunderne ville fortsætte med at betale de fiktive fakturaer, er videreført i det væsentlige uændret efter, at Virksomhed 2 fik lukket sin bankkonto. Da størstedelen af kundernes penge blev modtaget i Virksomhed 2 i perioden, jf. ovenfor, og da udleveringen af kontanter derfor forudsatte, at kontanterne ankom til kontoret, må det lægges til grund, at pengene – med de anførte begrænsninger – blev afhentet i Virksomhed 2. Landsretten bemærker herved, at Tiltalte 2's forklaring om afhentning af valuta i Virksomhed 2 på vegne af gæster på Hotel 2 og om fremvisning med henblik på salg af armbånd i depotrummet har fremstået usikker og utroværdig, ligesom den ikke er underbygget af de øvrige beviser i sagen og bærer præg af at være konstrueret til formålet. Forklaringen tilsidesættes derfor.

Herefter tiltræder landsretten, at der tillige er ført bevis for, at pengene som angivet i tiltalen i forhold 1-12 blev afhentet af de tiltalte og/eller andre ikke nærmere identificerede personer.

2.3. A-selskaberne

2.3.1. Spørgsmålet om udført arbejde

Som anført af byretten har en række A-selskabsejere og/eller -direktører forklaret, at der faktisk er udført arbejde for de fakturaer, som de har modtaget fra B-selskaberne, men hen-

set til det ovenfor under afsnit 2.2.4. anførte, hvorefter der ikke var realitet i B-selskaberne, og hvorefter fakturaerne i det hele skal anses for fiktive, lægger landsretten ligesom byretten til grund, at det eventuelt bagvedliggende arbejde blev udført i regi af A-selskaberne, hvilket bl.a. støttes af den skete fakturering til og fra Celbo-selskaberne og vidneforklaringerne vedrørende sort aflønning i forbindelse med koncerter afholdt af Virksomhed ApS 23

Den omstændighed, at en række af A-selskabernes direktører har forklaret, at de fakturerede arbejder blev udført af underleverandører og ikke deres egne ansatte, kan under de foreliggende omstændigheder ikke føre til et andet resultat. Landsretten bemærker herved også, at der i de afspillede rumaflytninger er flere eksempler på, at A-selskabsdirektører selv har dikteret, hvad der skulle stå i fakturaerne, jf. eksempelvis rumaflytningen fra den 16. maj 2017, hvor Vidne 72 fra Virksomhed ApS 24 i en samtale med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 bl.a. tilbød denne at skrive indholdet af en faktura, men endte med at diktere det. At dette er tilfældet, understøttes tillige af Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 forklaring herom.

Vidne 131 har for landsretten forklaret bl.a., at der godt kan være andre formål end aflønning af sort arbejdskraft for en køber af en fiktiv faktura, og at det for eksempel kan være at føre penge ud til ejeren som sort udbytte, men at SKAT har arbejdet med den antagelse, at der var tale om aflønning af sort arbejdskraft i A-selskaberne, fordi slutkunderne ellers næppe ville have betalt A-selskaberne for udført arbejde. Vidnet har endvidere forklaret, at han er helt sikker på, at der er udført arbejde hos slutkunderne, men at arbejdet ikke er udført af B-selskaberne. Den omstændighed, at det som anført af byretten vil øge mulighederne for at få fakturaerne godkendt i A-selskabernes opgørelser, hvis en krydsrevision hos ydelsesmodtageren fører til, at fakturaen anses for betalt, taler endvidere med betydelig styrke herfor. Endelig er der som anført ovenfor i flere tilfælde ført bevis for, at A-selskaberne faktisk har udført arbejde.

Landsretten lægger herefter ligesom byretten til grund, at en væsentlig del af den beregnede omsætning relaterer sig til faktisk udført arbejde i A-selskaberne, og bemærker, at en nærmere fastlæggelse heraf er unødvendig for stillingtagen til strafansvaret for de tiltalte i den foreliggende sag. Efter indholdet af den del af fakturaerne, der vedrører arbejdskraft, og formålet med setuppet kan det således lægges til grund, at den eller de personer, der har været involveret i udstedelsen af fakturaer til A-selskaberne, har haft forsæt til, at fakturaerne i det hele blev anvendt over for SKAT med henblik på at undgå at betale A-skat og

AM-bidrag, og at der i tilfælde, hvor de kontante beløb måtte være anvendt til andet, kan straffes for forsøg.

2.3.2. A-selskabernes anvendelse af fakturaerne over for SKAT

Det er for landsretten gjort gældende bl.a., at der ikke kan ske domfældelse for medvirken til A-selskabernes skatteunddragelser, fordi det ikke er godtgjort, at A-selskaberne har anvendt fakturaerne over for SKAT, ligesom det ikke kan lægges til grund, at hele unddragelsen vedrørte A-skat og AM-bidrag.

Der har heller ikke i forbindelse med sagens behandling for landsretten foreligget oplysninger, der gør det muligt at fastslå det nøjagtige omfang af A-selskabernes faktiske anvendelse af de af tiltalen omfattede fakturaer over for SKAT.

Der er under sagen dokumenteret fra bl.a. SKATs forslag til afgørelse af 29. september 2017 vedrørende Virksomhed ApS 24 i relation til B-selskaberne i forhold 4, 6, 7, 9 og 10, mødereferat af 26. oktober 2016 vedrørende A-selskabet Virksomhed ApS 75 i relation til B-selskaberne i forhold 3 og 7 og forklaringen for byretten fra SKATs medarbejder Vidne 130 vedrørende kontrollen af Virksomhed ApS 19 i relation til B-selskabet i forhold 12.

Der er herudover dokumenteret forklaringer fra bl.a. en række ejere af eller direktører i A-selskaberne, men disse har ikke bidraget til at belyse spørgsmålet nærmere. Flere af dem, herunder eksempelvis Vidne 84, som ejede A-selskabet Virksomhed ApS 50 (A-selskab i forhold 7-12), har afstået fra at udtale sig om spørgsmålet under henvisning til vidnefritagelsesreglen i retsplejelovens § 171, stk. 2, nr. 1. Andre af dem har forklaret om, at arbejdet er udført af underleverandører, mens enkelte vidner har forklaret om kontant aflønning af personale i form af kuverter med penge i.

Af Skattestyrelsens notat af 26. maj 2021 fremgår bl.a., at SKAT pr. januar 2021 havde behandlet 441 af de 845 controlsager vedrørende A-selskaber for 2015, 2016 og 2017. Det fremgår endvidere, at opgørelsen er foretaget ud fra et udsøgningsprogram, og at det ikke i tilfælde af, at controlsagen har mundet ud i en forhøjelse, er oplyst, hvilken forhøjelse sagen er endt med. Yderligere fremgår det, at kontrollerne derfor kan være endt med fradrag snægtelse i forhold til fiktive fakturaer, med skøn på grund af manglende indsendelse af materiale eller med andre former for korrektioner af skat og moms. Endelig er det i nota-

tet anført, at der i totalantallet af behandlede sager indgår sager, som SKAT har rejst på eget initiativ og ikke på baggrund af oplysninger modtaget fra politiet. Ifølge opgørelsen i notatet er der sket fradragsnægtelse i 257 tilfælde, mens 50 sager er sluttet med ”De 10 gode råd”, og 107 sager er henlagt på grund af konkurs, forældelse eller lignende.

Vidne 131 har for landsretten forklaret bl.a., at 404 af de 845 sager på over-sigten i notatet er dem, Skattestyrelsen pr. januar 2021 fortsat ikke var begyndt at sagsbe-handle, men at SKAT siden har valgt ikke at gå videre med en række af disse sager på grund af forældelse. Han har nægtet fradrag i de selskaber, han har kontrolsagsbehandlet.

Af den forklaring, som Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 afgav for byretten under det retsmøde den 20. juni 2018, hvor sagen mod ham blev søgt fremmet som en tilståelsessag, fremgår desuden, at kunder havde fortalt ham, at deres revisor efter regnskabets udfærdigelse havde sagt, at de skulle betale moms tilbage, men hvis de fik udfærdiget en faktura, kunne de betale mindre eller slet ingen moms tilbage.

Hertil kommer, at det efter bevisførelsen kan lægges til grund, at formålet med setuppet bl.a. har været, at fakturaerne skulle kunne indgå i regnskabet hos fakturamodtagerne og derved muliggøre, at A-selskaberne kunne modtage afgiftstilsvaret samt undgå at betale A-skat og AM-bidrag i forbindelse med udført arbejde, samt at de overførte fakturabeløb i vidt omfang er tilbagebetalt kontant til A-selskaberne efter fradrag af et honorar på i hvert fald enten 13 eller 15%.

Det understøttes af, at der i det hele er tale om fiktive fakturaer, som A-selskaberne har betalt for, ligesom Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 – ligeledes under retsmødet i byretten den 20. juni 2018 – har forklaret bl.a., at han i begyndelsen fik at vide, at han bare skulle tage det samme i betaling, som den person, der tidligere havde varetaget opgaven, havde gjort, og at det i hans tilfælde var sådan, at kunden fik 85% af beløbet tilbage. Han fik så 5%, mens den person, han arbejdede for, fik 10%. Hvis det var større fakturabeløb på f.eks. 120-150.000 kr., var betalingen dog kun 13%, således at han kun fik 3%, men arbejdsgiveren fik stadig 10%.

Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 har under retsmødet den 20. juni 2018 endvidere forklaret bl.a., at det beløb, kunderne fik udbetalt efter fradrag af 15%, fik de i kontanter, og at han har set nogle af kunderne gå ind i et andet rum i kontorcontaineren og komme ud med kontanter, idet han

dog for landsretten har ændret sin forklaring således, at han udelukkende har observeret kontanter i relation til sine egne kunder.

Som anført af byretten understøttes dette setup endvidere af bl.a. samtalen mellem Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 og Person 74, tidligere Tiltalte 10 den 18. maj 2017 kl. 11.41, hvorunder de talte om, at Person 74, tidligere Tiltalte 10 skulle have penge med retur til kunden, og om et fradrag på 15%, ligesom der på rum-optagelserne flere gange kan høres en pengetællingsmaskine i baggrunden.

Landsretten finder herefter, at det kan lægges til grund, at fakturaerne udstedt af B-selskaberne i forhold 1-4 og 6-12 i et ikke nærmere bestemt, men under alle omstændigheder væsentligt omfang, faktisk er anvendt af A-selskaberne i forbindelse med disses angivelser over for SKAT.

Det følger af Højesterets dom af 11. marts 2003 (U2003.1183), at der – henset til formålet med et setup som det foreliggende – hvis der ikke foreligger et fuldstændigt oplysningsgrundlag i forhold til, i hvilket omfang A-selskaberne har anvendt fakturaerne over for SKAT, straffes for forsøg på medvirken til overtrædelse af straffelovens § 289, jf. skatte-kontrollovens § 82, stk. 1. Det er derfor ikke til brug for stillingtagen til strafansvaret for de tiltalte i sagen nødvendigt nærmere at fastlægge fordelingen mellem de tilfælde, hvor A-selskaberne har anvendt oplysningerne overfor SKAT, og de tilfælde, hvor det ikke måtte være sket.

Landsretten tiltræder således på den anførte baggrund og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, at der kan domfældes for medvirken eller forsøg på medvirken til moms- og skatteunddragelse, og bemærker, at det i relation til de tiltaltes strafansvar er unødvendigt nærmere at angive fordelingen mellem forsøg og fuldbyrdet forbrydelse. For så vidt angår spørgsmålet om overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4 (forhold 1-4 og 6-12) og momslovens § 81, stk. 4 (forhold 5), bemærkes, at der i det anførte omfang er grundlag for at straffe for fuldbyrdet forbrydelse, da bestemmelsen kriminaliserer selve fakturaudstedelsen.

2.4. De omfattede fakturaer

Anklagemyndigheden har for landsretten rejst tiltale for, at B-selskaberne i forhold 1-12 i perioden fra den 1. januar 2015 til den 10. oktober 2017 udstedte i alt 5.747 fakturaer, og at

fakturaerne beløb sig til samlet 531.629.879 kr., heraf moms 94.638.736 kr. Det samlede beløb vedrørende unddragelse af A-skat og AM-bidrag er opgjort til 201.413.458 kr.

De omsætningstal i B-selskaberne, der i forhold 1-12 er rejst tiltale for ved landsretten, indeholder *for det første* beløb, der er indbetalt af A-selskaberne til B-selskaberne, og som kan sammenkædes med fakturaer, som er genereret i Virksomhed 6 (og som ikke modsvares af en kreditnota) i de perioder, der fremgår af tiltalen, eller som er genereret i Virksomhed 6 uden for disse perioder, hvis fakturaen er dateret inden for perioden. Tiltalen omfatter *for det andet* beløb i henhold til fakturaer, som er fundet i et A-selskabs skattesag eller af Nordsjællands Politi i forbindelse med anden efterforskning, hvis fakturaen er dateret inden for gernings-perioden. Hertil kommer endelig, at tiltalen *for det tredje* omfatter beløb, som ikke har kunnet knyttes til en faktura, men som er indbetalt til et B-selskabs bankkonto i gernings-perioden under angivelse af en relevant posteringstekst (f.eks. et A-selskabs firmanavn eller et fakturanummer).

Det fremgår af rapporterne fra Særlig Efterforskning Øst vedrørende gennemgang af fakturaer og bankkonti i de enkelte forhold, at indbetalinger ikke er medtaget, hvis det ikke har kunnet godtgøres, hvem der har foretaget indbetalingen, hvis indbetalingen ikke angår betaling for levering af varer eller tjenesteydelser, eller hvis den hidrører fra et andet B-selskab (dette med henblik på at undgå, at omsætning dobbeltregistreres). Det fremgår desuden, at der i beregningen af det undtagne beløb vedrørende A-skat og AM-bidrag alene er medtaget fakturaer, hvis – og i det omfang – de angår tjenesteydelser. Det fremgår endelig, at de modtagne beløb, som er omfattet af tiltalen, men som ikke umiddelbart kan sammenkædes med en faktura, der er tilvejebragt under efterforskningen, er indregnet med samme forhold mellem varer og tjenesteydelser, som det er tilfældet for de udfundne fakturaer i de enkelte forhold.

Landsretten finder ligesom byretten, at det under hensyn til vidneforklaringerne fra Vidne 146, Vidne 130, Vidne 145 og Vidne 147 samt det anførte i de ovenfor omtalte rapporter samt erklæringerne og forklaringen fra forsvarrets revisor, Vidne 149, som udgangspunkt kan lægges til grund, at der fra hvert af B-selskaberne er udstedt det samme antal fakturaer på i alt de anførte totalbeløb.

Henset til det dokumenterede mønster med indbetalinger af fakturabeløb svarende til de udstedte fakturaer i meget nær tidsmæssig tilknytning til fakturaudstedelsen, og det formål,

som det kan lægges til grund, at A-selskaberne har haft med indbetalingerne, finder landsretten det ubetænkeligt at lægge til grund, at indbetalingerne på 61.710.824 kr., der ikke kan knyttes til udfundne fakturaer, reelt modsvares af en fakturaudstedelse fra et B-selskab, der ligger i meget nær tidsmæssig tilknytning til indbetalingen.

På baggrund af de fremlagte rapporter fra politiets økonomikonsulenter kan det videre lægges til grund, at indbetalinger, der ikke refererer til et fakturanummer eller på anden måde giver grundlag for at konkludere, at der er tale om omsætning hidrørende fra et A-selskab, er frasorteret i opgørelserne.

Som også anført ovenfor vedrører den rejste tiltale bl.a. (forsøg på) medvirken til skatteunddragelse efter skattekontrollovens § 82, stk. 1, ved udstedelse af fiktive fakturaer, modtagelse af pengebeløb mv. samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, ved udstedelse af fakturaer med urigtigt indhold. Uanset at gerningsperioderne under en eventuel straffesag mod A-selskaberne muligvis ville kunne udstrækkes til at omfatte de relevante momskvar-taler, kan medvirkensansvar udelukkende statueres, hvis medvirkenshandlinger bevismæssigt kan anses for at være foretaget inden for gerningsperioden.

Da det er afgørende for, om der kan domfældes efter anklageskriftets formulering for så vidt angår overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, at *udstedelsen* af de enkelte fakturaer kan anses for at være sket inden for de anførte gerningsperioder, kan der ikke domfældes for fakturaer, der kan konstateres genereret i Virksomhed 6 uden for gerningsperioderne. For medvirken til skatteunddragelse efter skattekontrollovens § 82, stk. 1, skal blot en af de anførte medvirkenshandlinger være foretaget inden for de anførte gerningsperioder.

For så vidt angår faktura 508, 509 og 510 i forhold 2 og faktura 7150(2) på 181.162,50 kr. i forhold 11 bemærker landsretten i forlængelse heraf, at selve fakturaudstedelsen er sket efter gerningsperioden, men at fakturabeløbet er indbetalt inden for gerningsperioden. For så vidt angår disse fakturaer er der derfor alene grundlag for at domfælde for (forsøg på) medvirken (nærmere bestemt ved andre medvirkenshandling end selve fakturaudstedelsen) til A-selskabernes overtrædelser af skattekontrollovens § 82, stk. 1, samt den anførte bestemmelse i kildeskatteloven, men derimod ikke for overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4.

For så vidt angår faktura 9, 13, 15 og 17 i forhold 3 og faktura 26 i forhold 4 bemærker landsretten, at der ikke er tilvejebragt oplysninger om, hvornår disse fakturaer, der stammer fra andre sager hos politiet og SKAT, er udstedt. Fælles for disse fakturaer er endvidere, at de er dateret uden for gerningsperioden, og selvom fakturabeløbene er konstateret indbetalt inden for gerningsperioden, finder landsretten det i relation momslovens § 81, stk. 4, overvejende betænkeligt at domfælde herfor, mens der som anført ovenfor kan ske domfældelse for medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, eller forsøg herpå.

Således kan der i forhold 2 alene ske domfældelse for et momsbeløb på 2.951.725 kr., i forhold 3 for et momsbeløb på 2.405.354 kr., i forhold 4 for et momsbeløb på 4.006.698 kr. og i forhold 11 for et momsbeløb på 20.918.862 kr.

Efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det af de grunde, der er anført i byrettens dom, endvidere, at omsætningen i B-selskaberne og de potentielle eller realiserede unddragelser i A-selskaberne kan opgøres efter de principper, der fremgår af byrettens dom, herunder for henholdsvis beregningen af driftsudgifter, fordelingen mellem vare- og ydelsesomsætningen samt betydningen af arbejdsgiverens indeholdelsespligt, jf. kildeskattelovens § 48, stk. 8, og hæftelsesansvaret over for statskassen, jf. lovens § 69.

Det kan herefter lægges til grund, at der i forhold 1-12 i den samlede gerningsperiode i alt er udstedt 5.747 fakturaer på samlet 531.629.879 kr., heraf moms 94.533.810 kr. Det kan desuden lægges til grund, at beløbet vedrørende A-skat og AM-bidrag kan opgøres til i alt 201.413.458 kr.

2.5. Sammenfattende om setuppet

På baggrund af ovenstående tiltræder landsretten, at de i sagen omhandlede fakturaer udstedt af B-selskaberne i det hele må anses for fiktive, og at de ikke afspejler levering af nogen reelle ydelser eller varer fra B-selskaberne til A-selskaberne.

Landsretten tiltræder desuden, at det kan lægges til grund, at B-selskaberne fra A-selskaberne modtog betaling for fakturaerne, hvoraf størstedelen hurtigt blev videreoverført via primært C- og D-selskaberne for til sidst at blive returneret til A-selskaberne i kontanter.

Der var tale om et yderst organiseret setup, og det må – allerede fordi arrangementet sav-nede realitet – lægges til grund, at formålet med fakturaerne alene var, at disse skulle indgå i regnskabet i kundernes selskaber og virksomheder og muliggøre, at A-selskaberne uberet-tiget kunne modtage afgiftstilsvar samt undgå at betale A-skat og AM-bidrag i forbindelse med udført arbejde, idet det fremstod som om, at det arbejde, der måtte være udført, ikke var udført i A-selskaberne. Det kan lægges til grund, at samtlige B-selskaber indgik i en fakturafabrik, der var styret af den eller de samme personer.

Det kan desuden lægges til grund, at A-selskaberne – der betalte en betydelig provision for fakturaerne – i væsentligt omfang har anvendt fakturaerne over for SKAT, men at det ikke er nødvendigt for afgørelsen af skyldsspørgsmålet at fastslå fordelingen mellem forsøg og fuldbyrdet forbrydelse. Henset til formålet med fakturafabrikken kan medvirkende i den udstrækning, der ikke er tilvejebragt oplysninger om, i hvilket omfang A-selskaberne har anvendt fakturaerne over for SKAT, straffes for forsøg på medvirken til overtrædelse af straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, jf. herved også Højesterets dom af 11. marts 2003 (U2003.1183).

Medvirkenshandlingerne i forhold 1-12 omfatter i relation til skatteunddragelse både udstedelsen af fakturaer og den øvrige del af fabrikkens virksomhed med modtagelse af penge og returnering af kontanter, mens overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, efter bestemmelsens indhold alene består i udstedelsen af fakturaer.

Henset hertil har landsretten fundet, at der alene kan ske domfældelse for et momsbeløb på 94.533.810 kr., mens de øvrige beløb og opgørelsesprincipper kan lægges til grund.

2.6. Fakturafabrikkens organisering

Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, der ved byrettens for hans vedkommende upåankede dom er fundet delvist skyldig i forhold 11 og 12 ved bl.a. at have stået for den praktiske udstedelse af fakturaer og pengeoverførsler, har for byretten forklaret bl.a., at han begyndte at arbejde for sin arbejdsgiver på et kontor, der var beliggende Adresse 29, og at kontoret omkring maj 2016 flyttede til Vej 2, først i en kontorcontainer og derefter på Hotel 1. De samme personer, som var kommet på kontoret på Adresse 29, kom i vidt omfang også på kontorerne på Vej 2. Han har endvidere forklaret, at det var i kontorcon-

taineren, at han overtog opgaven med bl.a. at udstede fakturaer, og at den person, han overtog denne opgave fra, også var kommet på Adresse 29. Han fik på et tidspunkt tillige egne kunder. Han har desuden forklaret, at der var tale om et stort kontor, hvor der kom mange folk, herunder personer, der skulle have udstedt fakturaer, og som gav instruktioner om teksten på fakturaerne, samt at der var andre personer på kontoret, der gjorde det samme som ham. Endelig har han forklaret, at han havde én arbejdsgiver, som han primært refererede til, men at den pågældende arbejdsgiver havde tre eller fire andre personer med sig, som han kunne stille spørgsmål til, ligesom de kunne give ham opgaver. Han har ligeledes forklaret, at hans arbejdsgiver var den samme gennem hele forløbet.

På baggrund af denne forklaring, der understøttes af sagens oplysninger i øvrigt, herunder bl.a. videoovervågningerne og rumaflytningerne, lægger landsretten til grund, at den fakturafabrik, som B-selskaberne indgik i, i det væsentlige blev drevet fra et kontor, der i den første del af den samlede gerningsperiode var beliggende på Adresse 29, og derefter var beliggende i en kontorcontainer på Vej 2 og senest på Hotel 1, ligeledes Vej 2. At kontoret i den første periode blev drevet fra en ejendom beliggende på Adresse 29 understøttes også af de foreliggende oplysninger om Tlf nr. 3, der bl.a. fremgår af fakturaer fra Virksomhed ApS 4 og Virksomhed ApS 6, og som med få undtagelser har været koblet på en mast, der bl.a. dækker Vej 21, samt at nummeret alene har været anvendt i dagtimerne på hverdage, ligesom taletidskortet har været tanket op på en tankstation beliggende Adresse 70. Nummeret har bl.a. været i kontakt med banker, SKAT, Erhvervsstyrelsen, Advokatfirma 2, Tiltalte 5's selskab Virksomhed ApS 29 og Tiltalte 4.

Efter bevisførelsen lægges det desuden til grund, at der ofte befandt sig flere personer på kontoret, der bl.a. varetog kontakten til de A-selskaber, der skulle have udstedt fiktive fakturaer, ligesom man fra kontoret bl.a. foretog og kontrollerede pengeoverførsler, kontakt til myndigheder og banker mv. samt afhentning og udlevering af kontanter til kunderne. Endelig lægges det efter den samlede bevisførelse til grund, at der var en mindre kreds af personer, som havde et centralt eller i hvert fald mere overordnet ansvar, og som kunne give instrukser til de øvrige personer i netværket, samt at der var én person, der varetog den helt overordnede ledelse.

På baggrund af det, der er anført ovenfor, og efter bevisførelsen i øvrigt kan det således sammenfattende lægges til grund, at der var en hierarkisk opbygning omkring faktura-

brikken med en ledelse, som koordinerede og gav instrukser om de konkrete aktiviteter, ligesom der til fakturafabrikken var knyttet et antal personer, som var tildelt forskellige arbejdsopgaver. Hertil kommer, at aktiviteterne i fakturafabrikken i vidt omfang – men ikke udelukkende – var organiseret omkring et kontor med relativt faste åbningstider, hvorfra de i alt 5.747 fakturaer med en samlet fakturasum på 531.629.879 kr. blev udstedt, og som bidrog til at sikre en kontinuerlig betjening af de i alt 746 kunder. Fakturafabrikken var således organiseret på en særdeles professionel måde og byggede på og forudsatte et samvirke mellem de involverede personer, der således tilsammen udgjorde et kriminelt netværk.

Som anført tiltræder landsretten, at den enkelte deltagers medvirkenshandlinger i en situation som den foreliggende, hvor formålet med B-selskaberne som anført var at udstede fiktive fakturaer til A-selskaberne med henblik på moms- og skatteunddragelse, også vil kunne bestå af andet end selve udstedelsen af fakturaerne, herunder f.eks. oprettelse af selskaber, oprettelse af konti, indhentelse af oplysninger om stråmandsdirektører, overførsler og afhentning af penge, hvilket også er beskrevet i tiltalen.

På tilsvarende vis finder landsretten, at de tiltalte i det omfang, de har handlet som en del af de samvirkende aktører tilknyttet fakturafabrikken, hvis eneste formål var at tjene penge på udstedelse af fiktive fakturaer med henblik på skatte- og momsunddragelse, og selv har ydet væsentlige bidrag for at opnå dette formål, også vil kunne gøres strafferetligt ansvarlige for de øvrige aktørers handlinger i relation til opfyldelsen af dette formål, forudsat at de har haft den fornødne viden herom, og at de øvrige aktørers handlinger ikke er gået ud over, hvad der var aftalt eller kunne forventes.

2.7. De enkelte tiltalte

2.7.1. Tiltalte 1

Tiltalte 1 er også i landsretten tiltalt i forhold 1-12 og har nægtet sig skyldig. Som fastslået ovenfor under afsnit 2.6. blev fakturafabrikken i den første del af den samlede gerningsperiode i det væsentlige drevet fra en ejendom beliggende Adresse 29, derefter fra en kontorcontainer beliggende på Vej 2 og senest fra Hotel 1, ligeledes beliggende på Vej 2. Fælles for disse lokaliteter er, at de alle er ejet af

Tiltalte Virksomhed ApS, som Tiltalte 1 – som det fremgår nedenfor under afsnittet om forhold 14 – reelt deltog i ledelsen af.

Landsretten lægger ligesom byretten til grund, at Tiltalte 1 selv havde kontor på Adresse 29, indtil hans kontor flyttede til kontorcontaineren på Vej 2. Landsretten har herved lagt vægt på, at Tiltalte 5 har forklaret, at Tiltalte 1 havde kontor i baghuset på Adresse 29. På tilsvarende vis har Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 forklaret, at Tiltalte 1 sad på kontoret på Adresse 29. At Tiltalte 1 havde kontor på Adresse 29 understøttes også af de af vidnerne Forurettede 5 og Vidne 15 afgivne forklaringer. Det bemærkes i den forbindelse, at Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 har forklaret, at han kom på kontoret allerede fra juli 2015, hvilket understøttes af chatkorrespondancen mellem ham og Tiltalte 15 fra juli til september 2015. Tiltalte 1 forklaring om, at der ikke var noget kontor på ejendommen, tilsidesættes derfor.

Det er ubestridt, at Tiltalte 1 havde kontor i den kontorcontainer, som fakturafabrik-kens kontor ifølge forklaringen fra Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 flyttede til omkring maj 2016. I kontor-containeren sad Tiltalte 1 ved et skrivebord direkte over for Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, ligesom Tiltalte 1 ifølge sin egen forklaring kom på kontoret stort set dagligt, bortset fra når han holdt ferie.

Når henses hertil og til den af Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 afgivne forklaring om de opgaver, han varetog i forbindelse udstedelsen af fiktive fakturaer og pengeoverførsler mv., og omstændighederne omkring dette arbejde, herunder at der kom mange personer til kontoret, findes den af Tiltalte 1 afgivne forklaring, hvorefter han var uvidende om, hvad Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 reelt var beskæftiget med, ikke at være troværdig. Det understøttes også af rumaflytningerne i sagen, ligesom Tiltalte 5 under det retsmøde i byretten den 3. juli 2018, hvor sagen mod ham blev søgt fremmet som en tilståelsessag, har forklaret bl.a., at han på et tidspunkt henvendte sig til Tiltalte 1 og bad ham om at udfærdige en faktura til Virksomhed ApS 94, og at Tiltalte 1 henviste ham til Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, der herefter skrev 3-5 fakturaer i kontorcontaineren. For landsretten har Tiltalte 5 dog forklaret, at han rettelig henvendte sig til Person 70, tidligere Tiltalte 6 ("Navn 2 "). Der henvises i den forbindelse til det, der er anført nedenfor vedrørende "Navn 2 " .

Kontorcontaineren blev efter de foreliggende oplysninger nedtaget omkring den 1. juni 2017, og Hotel 1 åbnede den 16. juni 2017. Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 har forklaret, at det, da de flyt-

tede ind på hotellet, var de samme personer, der var knyttet til fakturafabrikken, og at det foregik på stort set samme måde på hotellet, herunder at han fik dikteret, hvordan opgaverne skulle udføres. Som anført af byretten kan det lægges til grund, at Tiltalte 1, uanset at byggeriet i det væsentlige var afsluttet, fortsatte med at komme der fast i tiden frem til anholdelsen. Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 forklaring understøttes af, at der i forbindelse med anholdelsesaktionen på Hotel 1 den 10. oktober 2017 på bordet blev fundet bl.a. den computer og telefon, som Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 benyttede, samt en pose med fire simkort, der kan knyttes til bl.a. Virksomhed 1, Virksomhed ApS 12 og Udenlandsk virksomhed 1, og at Tiltalte 1, Tiltalte 3 og Tiltalte 2 var til stede ved eller i nærheden af dette bord.

Det fremgår videre af sagen, at Virksomhed ApS 4, Virksomhed ApS 6, Virksomhed ApS 7, Virksomhed ApS 8, Virksomhed IVS 2, Virksomhed IVS 1, Virksomhed ApS 9 og Virksomhed IVS 3 (forhold 1-8) blev stiftet på foranledning af Tiltalte 1. Som anført under afsnit 2.2.1. var det således Tiltalte 1, der kontaktede advokat Vidne 18 vedrørende stiftelsen af B-selskaberne i forhold 1-6, ligesom han kontaktede og holdt møde med Vidne 21 vedrørende stiftelsen af B-selskaberne i forhold 7 og 8 og om oprettelse af bankkonti til disse selskaber. Tiltalte 5 forklarede endvidere på det retsmøde i byretten den 3. juli 2018, hvor sagen mod ham blev søgt fremmet som tilståelsessag, at han hjalp Tiltalte 1 med at skaffe cpr-numre på stråmandsdirektørerne Forurettede 1, Forurettede 2, Forurettede 3, Forurettede 4 og Forurettede 5 samt bistod med, at disse personer fik udstedt Nem-ID. Denne forklaring understøttes af den besked, som Tiltalte 5 sendte til Tiltalte 1 den 14. november 2014, hvor han sendte fotos af EU-beviser vedrørende de fem litauere og anførte, at han ventede på cpr-numre fra kommunen. Det forhold, at Tiltalte 5 for landsretten har forklaret, at det rettelig var Person 70, tidligere Tiltalte 6, som han hjalp med at skaffe cpr-numre til, kan som nedenfor omtalt ikke tillægges betydning. Herudover har Vidne 15 for byretten forklaret, at han sammen med Forurettede 7, der var registreret direktør i Virksomhed ApS 11 (forhold 10), Forurettede 8, der var registreret som direktør i Virksomhed ApS 12 (forhold 11), og Forurettede 9, der var registreret som indehaver af Virksomhed 1 (forhold 12), var i en bank i Jylland med henblik på at underskrive papirer, og at han efterfølgende aflagde rapport på et møde i kontorcontaineren, hvor bl.a. Tiltalte 1 deltog.

Efter videoovervågningerne og rumaflytningerne er det derudover bevist, at Tiltalte 1 deltog aktivt i samtaler om fakturafabrikkens virke og gav instrukser til bl.a. Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 i relation til fakturafabrikkens aktiviteter, herunder udstedelsen af fiktive fakturaer, moms-forhold, B-selskabernes konti og kontooverførsler til og fra Udenlandsk virksomhed 1, udlevering af kontanter til personer med relation til A-selskaberne og fremskaffelse af mulige nye stråmænd og nye firmaer til brug for fakturafabrikken. Landsretten lægger herved navnlig vægt på det samlede indtryk, som rumaflytningerne, herunder f.eks. rumaflytningerne den 28. august 2017 kl. 13.20 og den 4. juli 2017 kl. 11.47, efterlader.

Det findes på tilsvarende vis ubetænkeligt at lægge til grund, at Tiltalte 1 er identisk med den person, som Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 – som anført oven for under afsnit 2.6. – har omtalt som sin egentlige arbejdsgiver, og som han refererede til og modtog instrukser fra. At dette er tilfældet, understøttes endvidere af, at Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 for landsretten har forklaret, at hans arbejdsgiver var den reelle indehaver af bl.a. Udenlandsk virksomhed 1. Der henvises i den forbindelse til det, der er anført nedenfor vedrørende Tiltalte 1's rolle i relation til Udenlandsk virksomhed 1.

Som anført ovenfor under afsnit 2.2.2. har samtlige B-selskaber og stråmandsdirektører tillige på et tidspunkt haft adresse på ejendomme tilhørende Tiltalte Virksomhed ApS.

Tiltalte 16 har herudover for landsretten forklaret, at Tiltalte 1 var involveret i forbindelse med oprettelsen af Virksomhed ApS 3 (forhold 17) samt driften heraf. Han har således forklaret, at Tiltalte 1 foreslog ham at drive en vekselbutik og betalte for selskabskapitalen, depositum og forudbetalt leje, og at de lavede stiftelsespapirerne på Adresse 29, hvor også Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 var til stede. Han har ligeledes forklaret, at han fik kunderne i Virksomhed ApS 3 fra Tiltalte 1. Efter at han indledningsvis havde prøvet at stå for pengeoverførelserne selv, bad Tiltalte 1 ham om at overlade sit NemID mm. til Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, der herefter stod for pengeoverførelser og bestillinger af valuta hos Virksomhed 47. Endelig har han forklaret, at Tiltalte 1 ligeledes stod for salget af butikken til Vidne 7. Det bemærkes i den forbindelse, at hun tidligere havde haft registreret adresse på en ejendom tilhørende Tiltalte Virksomhed ApS.

Landsretten finder det ligesom byretten desuden bevist, at Tiltalte 1 reelt kontrollerede det polske selskab Udenlandsk virksomhed 1 der er omfattet af forhold 11 og 12.

Det fremgår således, at Tiltalte 1 har benyttet Tlf nr. 10, der bl.a. på baggrund af Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 forklaring og bankpapirer fra Bank Millennium kan knyttes til Udenlandsk virksomhed 1, til at foretage opkald til Virksomhed 17 med hen-blik på bestilling af varer. Det fremgår endvidere, at der den 29. marts 2017 blev overført penge fra ejendomsselskabet til Udenlandsk virksomhed 1 eurokonto, uanset at beta-lingen angiveligt skulle være til Udenlandsk virksomhed 5. og vedrøre arbejde udført på Hotel 1. Af rumaflytningerne fremgår endvidere, at Tiltalte 1 har deltaget i samtaler vedrørende overførsler til og fra Udenlandsk virksomhed 1 bankkonti, herunder en samtale den 9. juni 2017 mellem Tiltalte 1, Tiltalte 2 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, hvori der, når sammenholdes med posteringerne på Udenlandsk virksomhed 1's konto, blev talt om overførsler fra kontoen, og hvorunder Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 på et spørgsmål fra Tiltalte 1 bl.a. sagde ”100 til den som du sendte” . Desuden er der på Tiltalte 1's tele-fon fundet et foto af en fil dateret den 24. maj 2017 med titlen ”Document for buying car” , hvor Udenlandsk virksomhed 1 er angivet som køber af en Ferrari Berlinetta. På rum-aflytningen samme dag høres en samtale mellem Tiltalte 1 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 omhand-lende bilkøb. Hertil kommer, at Tiltalte 1 har købt møbler i Kina til Hotel 1, og at disse møbler er betalt bl.a. ved overførsler fra Udenlandsk virksomhed 1 konto.

Landsretten finder det ligesom byretten også bevist, at Tiltalte 1 ligeledes reelt kon-trollerede det polske selskab Udenlandsk virksomhed 5, hvortil der er overført penge fra B-selskaberne Virksomhed ApS 4, Virksomhed ApS 11, Virksomhed IVS 4 og Virksomhed ApS 9 (forhold 1, 7, 9 og 10) i perioden fra den 16. marts til den 31. maj 2016, og hvoraf 99,86% blev videreudbetalt, herunder til Virksomhed 48 og Virksomhed G.m.b.H 2. Landsretten lægger herved vægt på samme forhold som byretten. Det af Tiltalte 1 anførte kan ikke føre til et andet resultat.

Herudover bemærkes, at flere af de tiltalte for byretten har forklaret om en person kaldet ”Navn 2” /Person 29 og en af ”Navn 2's” folk, kaldet ”Kaldenavn” . Tiltalte 1 har således for-klaret, at Tiltalte 3 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 passede ”Navn 2's” bogholderi fra kontorcon-taineren, og at han selv, Tiltalte Virksomhed ApS og Hotel 1 havde forretninger med ”Navn 2” via dennes selskaber, herunder Udenlandsk virksomhed 1 og Udenlandsk virksomhed 5, i forbindelse med bl.a. byggeriet af Hotel 1, istandsættelse af salgsejen-domme, indkøb i Kina og leasing af biler.

Af de af byretten anførte grunde tiltrædes det, at forklaringerne om ”Navn 2” /Person 29 som overordnet chef må tilsidesættes som utroværdige. Dette understøttes også af, at Tiltalte 16 for landsretten har forklaret, at han opfandt ”Navn 2” for at blive løsladt, og fordi det var det, han havde fået besked på. Han har endvidere forklaret, at Tiltalte 1 havde instrueret ham i, hvilket signalement han skulle give vedrørende ”Navn 2” .

For landsretten har flere af de tiltalte som noget nyt forklaret, at den ”Navn 2” , der skulle have haft en styrende rolle i relation til fakturafabrikken, og som varetog de opgaver, som bl.a. Tiltalte 1 forklarede om i byretten, reelt er identisk med Person 70, tidligere Tiltalte 6. Ved byrettens dom blev Person 70, tidligere Tiltalte 6, der ube-stridt har været kaldt ”Navn 2” af de tiltalte, fundet delvist skyldig i forhold 8 -12. Dommen blev oprindeligt ligeledes anket af Person 70, tidligere Tiltalte 6, men ved landsret-tens kendelse af 29. februar 2024 blev hans anke afvist i medfør af retsplejelovens § 920, stk. 2. Af de grunde, der er anført ovenfor, og da der ikke er fremkommet oplysninger i øvrigt, der på nogen måde understøtter, at Person 70, tidligere Tiltalte 6 skulle være bagmanden bag de aktiviteter, der foregik i fakturafabrikken, og således var den per-son, der reelt kontrollerede B-selskaberne og de polske selskaber, og herudover havde et entreprenørfirma, der udlejede arbejdskraft svarende til de fakturerede beløb fra B-selskaberne, tilsidesættes de tiltaltes forklaring herom.

Sammenfattende tiltrædes det på baggrund af det, der er anført ovenfor, at Tiltalte 1 var en del af fakturafabrikken i den samlede gerningsperiode i forhold 1-12, og at han ikke bare deltog i den daglige ledelse af fakturafabrikken sammen med de øvrige tiltalte, der er dømt herfor, men tillige indtog rollen som den overordnede leder. Landsretten finder det endvidere bevist, at han sammen med Tiltalte 2 var indehaver af fakturafabrikken, herunder den reelle indehaver af B-selskaberne. Det er derfor helt ubetænkeligt at lægge til grund, at Tiltalte 1 kendte til formålet med og omfanget af setuppet.

Landsretten finder på denne baggrund, at Tiltalte 1 havde forsæt til, at der i B-selskaberne skete udstedelse af fakturaerne og til A-selskabernes eventuelle anvendelse af disse i forbindelse med moms- og skatteunddragelse, og at han derfor er skyldig i den rej-ste tiltalte med de ændringer, der er anført ovenfor. Han er således skyldig i medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, herunder forsøg herpå, samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, og forholdene er begået i forening med de øvrige domfældte i forhold 1-12. Da forholdene er omfattet af

skattekontrollovens § 82, stk. 1, er der ikke grundlag for tillige at domfælde for overtrædelse af skattekontrollovens § 84, nr. 6.

Tiltalte 1 er herefter beløbsmæssigt strafferetligt ansvarlig for en omsætning på 531.629.879 kr., heraf moms 94.533.810 kr., og unddragelser af A-skat og AM-bidrag på i alt 201.413.458 kr.

Henset til unddragelsernes omfang og forholdenes karakter tiltræder landsretten, at Tiltalte 1 i samtlige forhold – med undtagelse af forhold 5 – tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289.

2.7.2. Tiltalte 2

Også for landsretten har Tiltalte 2, der er tiltalt i forhold 1-12, nægtet sig skyldig. Han har gentaget sin forklaring om, at han blot i perioder har passet en telefon – en krypteret telefon af mærket Samsung Knox – for Tiltalte 3, hvorpå der kom regninger til Udenlandsk virksomhed 1. Han har videre forklaret, at han ved hjælp af telefonen udelukkende videreformidlede oplysninger fra Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 om indestående på selskabets bankkonto og om, hvornår modtagne regninger var blevet betalt. For landsretten har han forklaret, at telefonen i perioden fra maj til oktober 2017 skiftede hænder mange gange mellem ham, Tiltalte 3 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, og at han, hvis der kom en mail ind på telefonen med en regning, blot viste mailen til Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, som håndterede regningen. Han har herudover forklaret, at han ikke selv undersøgte de regninger, der kom, for når han åbnede en regning på telefonen, var bogstaverne og tallene meget små, så han kun kunne ikke læse indholdet. Han har også forklaret, at han er ordblind og derfor ikke altid læser alting. Landsretten tilsidesætter i det hele denne forklaring som utroværdig.

Efter bevisførelsen lægger landsretten derimod til grund, at pengene til stiftelsen i december 2014 af Virksomhed ApS 9 (forhold 7) og Virksomhed ApS 10 (C-selskab i forhold 7) kom via Tiltalte 5 fra selskabet Virksomhed ApS 17, hvor Tiltalte 2 var registreret som direktør indtil den 1. juli 2015.

Landsretten tiltræder i den forbindelse af de grunde, der er anført af byretten, at der ikke kan lægges vægt på faktura nr. 412 af 5. december 2014 fra Virksomhed ApS 29 til Virksomhed ApS 17 vedrørende renovering af butik på Fisketorvet.

Som anført af byretten kan der heller ikke lægges vægt på overdragelsen af Virksomhed ApS 17 pr. 1. juli 2015 til Person 43, som skulle have købt sel-skabet, der havde et betydeligt bankindestående – over 400.000 kr. – for 1 kr. Landsretten lægger derimod ligesom byretten til grund, at det var Tiltalte 2, der stod bag over-førslerne i efteråret 2015 af penge fra Virksomhed ApS 17 til B-selskaberne Virksomhed ApS 4 og Virksomhed IVS 2, ligesom han i øvrigt efter overdragelsen ved-blev med at være den eneste, der havde adgang til selskabets bankkonto. Tiltalte 2 forklaring om, at det var meningen, at den nye ejer skulle have haft adgang til bank-kontoen, men at dette ikke kunne lade sig gøre, hvorfor han måtte hjælpe med at betale, at denne ordning fungerede fra overdragelsen af selskabet og frem til omkring den 3. novem-ber 2015, og at han bare betalte de beløb, han fik besked på, findes i det hele utroværdig og kan ikke lægges til grund.

Tiltalte 2, der af politiet i forbindelse med videoovervågningen på Vej 2 er observeret 74 dage ud af 92 dage, optræder hyppigt på rumaflytningerne af kontor-containeren og Hotel 1 i perioden fra maj 2017, hvor rumaflytningen blev etableret, og frem. På aflytningerne høres han ofte tale om overførsel af penge fra Virksomhed ApS 12 til forskellige danske og udenlandske selskaber. Som også anført af byretten, viser rumaflytningerne, at Tiltalte 2 selvstændigt tog stilling til, om der skulle overføres penge.

Af rumaflytningen den 28. august 2017 kl. 13.38 fremgår desuden, at Tiltalte 2 talte med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 om Forurettede 5, der var stråmandsdirektør i B-selskabet Virksomhed IVS 3, ligesom Tiltalte 2 i flere tilfælde kan høres deltage i optælling af pengesedler i containeren og tale med andre af de tiltalte om en pengetællemaskine, jf. herved eksempelvis rumaflytningerne den 19. maj 2017 kl. 12.05 og den 31. maj 2017 kl. 11.11.

Af politiets observationer mod Virksomhed 2 på Adresse 2 især i 2016 – men også i 2017 – fremgår, at Tiltalte 2 hyppigt besøgte forretningen. For så vidt angår 2016 kan der efter det dokumenterede endvidere konstateres et betydeligt tids-mæssigt sammenfald mellem modtagelse i Virksomhed 2 af større pengeoverførsler fra Virksomhed ApS 3 og Tiltalte 2's besøg i forretningen. Som anført ovenfor i afsnit 2.2.5., tilsidesætter landsretten i den forbindelse Tiltalte 2's forklaring om, at hans besøg i Virksomhed 2 havde til formål at veksle valuta på vegne af gæster på Hotel 2 eller i anledning af disses kontante betaling for ophold, som utroværdig.

Ud over den anførte aktive rolle i relation til afhentning i Virksomhed 2 af kontanter til fakturafa-brikken havde Tiltalte 2 også en helt central og ledende rolle i relation til de generelle pengestrømme i fakturafabrikken, hvilket understøttes af bl.a. de dokumenterede telefonsamtaler henholdsvis den 2. maj 2016 kl. 17.50, den 3. maj 2016 kl. 13.25, den 6. maj 2016 kl. 16.06 og den 10. maj 2016 kl. 15.31 mellem Tiltalte 17 og medarbejder i Virksomhed 2 Vidne 56 om penge til ”Navn 5”. Hertil kommer, at man i samtalen mellem Tiltalte 17 og Tiltalte 16 den 3. maj 2017 kan høre Tiltalte 2 instruere Tiltalte 16 vedrørende pengeoverførsler.

Tiltalte 16 har om pengestrømmene i relation til de beløb, der blev modtaget i Virksomhed ApS 3, for landsretten forklaret bl.a., at han afleverede kundernes penge til Tiltalte 2, når han havde hentet valuta hos Virksomhed 2 eller modtaget den fra Virksomhed 47, at han afleverede penge til Tiltalte 2 mange gange, ofte 2-3 gange om ugen, og at han i begyndelsen afleverede penge til Tiltalte 2 på Hotel 2, men at det senere skete i kontorcontaineren. Af Tiltalte 16's forklaring for landsretten fremgår endvidere bl.a., at det var Tiltalte 2, der fortalte ham, hvad der skulle stå i fakturaerne til kunderne i forbindelse med bestilling af valuta, at Tiltalte 2 sammen med Tiltalte 1 havde ansat Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, og at det var Tiltalte 2, der skulle godkende, at Tiltalte 15 som praktikant kunne passe Virksomhed ApS 3 i en periode.

Endelig har Vidne 15 forklaret bl.a., at han hentede sin betaling i forbindelse med turen i 2016 til bl.a. Jylland for at oprette bankkonti til B-selskaberne i forhold 10 og 11 på Hotel 2, hvor Tiltalte 2 var til stede under afhentningen, og på rum-aflytningen den 28. august 2017 kan man høre Tiltalte 2 spørge Tiltalte 4, om han skulle hente penge til nye folk, der skulle ankomme dagen efter.

Som det også fremgår af byrettens dom, er det dokumenteret under sagen, at Tiltalte 2 i flere tilfælde har draget fordel eller forsøgt at drage fordel af indkøb af leasingbiler i luksusklassen, som er betalt med penge fra fakturafabrikken, ligesom det er dokumenteret, at B-selskabet i forhold 8, Virksomhed IVS 3, er benyttet til anskaffelse af dyre Rolex-ure i 2016, herunder et ur af mærket Rolex Sky-Dweller magen til det, som Tiltalte 2 bar ved anholdelsen i oktober 2017, hvor han i øvrigt var i selskab med flere af de andre tiltalte på Hotel 1 og havde over 32.000 kr. i kontanter på sig.

På baggrund af ovenstående tiltræder landsretten, at Tiltalte 2 var en del af fakturafabrikken i den samlede gerningsperiode i forhold 1-12, og at Tiltalte 2 havde en central og ledende rolle, herunder i relation til fakturafabrikkens pengemæssige side, og således deltog i den daglige ledelse af fakturafabrikken sammen med de øvrige tiltalte, der er dømt herfor. Landsretten finder det endvidere bevist, at han sammen med Tiltalte 1 var indehaver af fakturafabrikken, herunder den reelle indehaver af B-selskaberne. Det er derfor helt ubetænkeligt at lægge til grund, at Tiltalte 2 kendte til formålet med og omfanget af setuppet.

Landsretten finder på denne baggrund, at Tiltalte 2 havde forsæt til, at der i B-selskaberne skete udstedelse af fakturaerne og til A-selskabernes eventuelle anvendelse af disse i forbindelse med moms- og skatteunddragelse, og at han derfor er skyldig i den rejste tiltale med de ændringer, der er anført ovenfor. Han er således skyldig i medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, herunder forsøg herpå, samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, og forholdene er begået i forening med de øvrige domfældte i forhold 1-12. Da forholdene er omfattet af skattekontrollovens § 82, stk. 1, er der ikke grundlag for tillige at domfælde for overtrædelse af skattekontrollovens § 84, nr. 6.

Tiltalte 2 er herefter beløbsmæssigt strafferetligt ansvarlig for en omsætning på 531.629.879 kr., heraf moms 94.533.810 kr., og unddragelser af A-skat og AM-bidrag på i alt 201.413.458 kr.

Henset til undragelsernes omfang og forholdenes karakter, tiltræder landsretten, at Tiltalte 2 i samtlige forhold – med undtagelse af forhold 5 – tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289.

2.7.3. Tiltalte 3

I overensstemmelse med Tiltalte 3's og anklagemyndighedens samstemmende påstande frifindes Tiltalte 3 i forhold 1 og 7.

For landsretten angår sagen for Tiltalte 3's vedkommende herefter alene forhold 8-12. I byretten blev han i forhold 8 fundet skyldig i skønsmæssigt 7/22 af den opgjorte omsætning mv., i forhold 9 blev han fundet skyldig i skønsmæssigt 7/15

af den opgjorte omsætning mv., og i forhold 10 blev han fundet skyldig i skønsmæs-sigt 6/12 af den opgjorte omsætning mv., mens han i forhold 11 og 12 blev fundet skyldig for så vidt angår hele omsætningen mv.

Tiltalte 3 har også for landsretten nægtet sig skyldig i disse forhold. Han har efter sin egen forklaring fra midten af 2016 og frem til anholdelsen den 10. oktober 2017 udført opgaver for nogle af B-selskaberne. Der var først tale om formidling af kontakt til kunder i byggebranchen, der skulle leje mandskab og købe varer, og ydelserne blev leveret. Fra 2017 passede han tillige en telefon, hvor han modtog be-skeder med fakturabeskrivelser eller oplysninger om betalinger, som skulle foretages, hvilke informationer han videregav til Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, der stod for gennemførelsen.

Han modtog kontant betaling for sit arbejde beregnet som kommission for de formid-lede kunder og fast løn for telefonpasningen.

Landsretten tilsidesætter efter bevisførelsen forklaringen om pasning af den Samsung Knox telefon, som Tiltalte 2 også har forklaret om, og som blev fundet i forbindelse med anholdelserne, som utroværdig. Også forklaringen om realiteten bag de udstedte fakturaer må efter bevisførelsen tilsidesættes, idet landsretten, jf. afsnit 2.2.4., har lagt til grund, at samtlige fakturaer udstedt af B-selskaberne er fiktive, da de ikke afspejler levering af nogen reelle ydelser eller varer fra B-selskaberne til A-selskaberne.

Som også anført af byretten understøttes Tiltalte 3's forklaring om faktura-kunder af en række beviser i sagen.

Der blev således i Tiltalte 3's pung fundet en seddel med håndskrevne be-løb, som passer med fakturaer udstedt af Virksomhed ApS 12 til følgende 12 forskellige A-selskaber i perioden fra den 30. juni til den Dato 2 2017: Virksomhed ApS 45, Virksomhed ApS 46, Virksomhed ApS 47, Virksomhed IVS 8, Virksomhed 20 v/ Person 44, Virksomhed ApS 48, Virksomhed ApS 49, Virksomhed ApS 26, Virksomhed ApS 50, Virksomhed ApS 19, Virksomhed ApS 24 og Virksomhed ApS 51

Det fremgår desuden, at han den 6. oktober 2017 modtog en besked fra et ukendt nummer med et indhold svarende til en faktura af samme dato til Virksomhed IVS 8

Virksomhed IVS 8, ligesom der i en BMW, som Tiltalte 3 havde nøglen til, blev fundet SKATs forslag til afgørelse af 29. september 2017 til selskabet Virksomhed ApS 24 vedrørende ændring af moms med henvisning til, at der var tvivl om realiteten bag bl.a. fakturaer fra flere B-selskaber. Herudover høres Tiltalte 3 på adskillige rumaflytninger tale med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 om udstedelse af fakturaer til flere af disse selskaber, herunder f.eks. den 9. juni 2017 kl. 10.22, hvor han bad Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 om at udfærdige en faktura på 54.000 kr. inkl. moms, der her-efter blev oprettet i Virksomhed 6. Den 4. juli 2017 kl. 10.46-10.48 høres han tale med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 om at sende en mail og udstede fakturaer fra Virksomhed 1 til Virksomhed ApS 50, hvilket skete henholdsvis den 4., 6. og 10. juli 2017, og den 4. oktober 2017 kl. 10.53, hvor de talte om udstedelse af tre fakturaer til Virksomhed ApS 19, som blev udfærdiget samme dag i Virksomhed 6.

Det fremgår desuden af rumaflytningerne, at Tiltalte 3 var involveret i ud-stedelse af fakturaer til A-selskaberne Virksomhed A/S 2, hvilket også understøttes af beskeder fra direktøren til Tiltalte 3's private telefon med bestilling af fakturaer, Virksomhed ApS 43, Virksomhed IVS 9, Virksomhed ApS 52, Virksomhed 21 v/ Person 75, Virksomhed ApS 53 og Virksomhed 22. Endelig fremgår det, at Tiltalte 3 og Tiltalte 1 den 24. maj 2017 talte om Virksomhed ApS 37, der figurerer i sagen som A-selskab, og hvis direktør Tiltalte 3 efter sin egen forklaring kender gennem sin bror.

Landsretten tiltræder desuden, at det er bevist, at Tiltalte 3 ud over at have haft de anførte A-selskaber som kunder også havde en mere generel rolle i fakturafa-brikken.

Således fremgår det af overvågningen og rumaflytningerne, at Tiltalte 3 ofte var til stede i kontorcontaineren og efterfølgende på hotellet, samt at han deltog i adskillige samtaler om både udstedelse af fakturaer, pengeoverførsler og B-selskabernes virke i øvrigt.

Af rumaflytningen den 31. maj 2017 fremgår det, at han var til stede og deltog i sam-taler, mens der blev optalt penge, talt om optælling og aflevering af kontante beløb, udstedelse af fakturaer til andre af de Tiltalte 15 kunder samt fremskaffelse af valuta,

ligesom han den 13. juni 2017 ringede til Person 70, tidligere Tiltalte 6 og bad om 57.000 euro i kontanter. Derudover kan det lægges til grund, at han flere gange har deltaget i samtaler om overførsler af penge til og fra Udenlandsk virksomhed 1, herunder den 1. juni og 25. juli 2017. Efter bevisførelsen kan det også lægges til grund, at han den 28. juni 2017 talte med bl.a. Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 om lukning af Virksomhed 1's konto, mens de den Dato 2 2017 talte om lukning af Virksomhed ApS 12, fordi SKAT havde rettet alle momsindberetninger, og den 6. oktober 2017 talte han med Tiltalte 4 og Tiltalte 7 om destruktion af dokumenter.

På baggrund af ovenstående tiltræder landsretten, at Tiltalte 3 var en del af fakturafabrikken i hvert fald i perioden fra juni 2016, og at han havde en central og ledende rolle og derfor kendte til formålet med og omfanget af setuppet. Landsretten har herved lagt vægt på, at Tiltalte 3 havde en aktiv og ledende rolle både i forhold til udstedelse af fakturaer og overførsel af penge, ligesom han deltog i samtaler om det generelle setup. Landsretten har desuden lagt vægt på, at han også efter sin egen forklaring har modtaget en ikke ubetydelig løn for sit arbejde, og at der i forbindelse med anholdelserne er fundet større kontantbeløb hos ham. Det kan dog på baggrund af bevisførelsen ikke lægges til grund, at Tiltalte 3 var medindehaver af fakturafabrikken eller reel indehaver af B-selskaberne i forhold 8-12.

Da det ikke, som sagen er oplyst, er muligt at fastsætte den nøjagtige omsætning for den periode, som Tiltalte 3 er strafferetligt ansvarlig for, tiltræder landsretten, at det undtagne beløb i relation til ham skal fastsættes skønsmæssigt, og landsretten tilslutter sig de overordnede principper for det byrettens skøn. Landsretten bemærker i den forbindelse, at det findes ubetænkeligt at lægge en gennemsnitsbetragtning for så vidt angår den månedlige omsætning i B-selskaberne i forhold 8-10 til grund for skønnet, henset til, at det fremgår af de dokumenterede økonomirapporter, at der er konstateret en stigende omsætning i selskaberne gennem gerningsperioderne, og da Tiltalte 3 – i de tre forhold, hvor han ikke dømmes i fuldt omfang – skal dømmes for at have deltaget i den sidste del af gerningsperioderne.

Landsretten finder på baggrund af den samlede bevisførelse, at det kan lægges til grund, at Tiltalte 3 havde forset til, at der i B-selskaberne i forhold 8-12 skete udstedelse af fakturaerne og til A-selskabernes eventuelle anvendelse af disse i forbindelse med

moms- og skatteunddragelse, og at han derfor er skyldig i den rejste tiltale med de ændringer, der er anført ovenfor. Han er således skyldig i medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, herunder forsøg herpå, samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, og forholdende er begået i forening med de øvrige domfældte i forhold 8-12. Da forholdene er omfattet af skattekontrollovens § 82, stk. 1, er der ikke grundlag for tillige at domfælde for overtrædelse af skattekontrollovens § 84, nr. 6.

Henset til den periode, i hvilken Tiltalte 3 er fundet skyldig i at have deltaget i fakturafabrikken, sammenholdt med den gennemsnitlige månedlige omsætning i selskaberne i forhold 8-10, er Tiltalte 3 beløbsmæssigt strafferetligt ansvarlig for en skønsmæssigt fastsat omsætning på 262.378.829 kr., heraf moms 46.763.495 kr., og unddragelser af A-skat og AM-bidrag på i alt 104.548.355 kr.

Henset til undragelsernes omfang og forholdenes karakter, tiltræder landsretten, at Tiltalte 3 i samtlige forhold tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289.

2.7.4. Tiltalte 4

Tiltalte 4 er tiltalt i forhold 1-12. Han har erkendt at have udført visse opgaver for B-selskabernes reelle ejere i form af opbevaring af dokumenter, afhentning af post på adresser, hvor der var tilmeldt selskaber og stråmænd, samt i visse tilfælde at have fungeret som kurér. Tiltalte 4 har dog benægtet medvirken til moms- og skatteunddragelse.

Som anført af byretten fremgår det af rumaflytningerne og videoovervågningerne, at Tiltalte 4 jævnligt var til stede i kontorcontaineren og senere på Hotel 1, der som anført ovenfor i afsnit 2.6. i en periode må anses for at have fungeret som fakturafabrikkens kontor.

Det fremgår derudover af sagens oplysninger, at Tiltalte 4 var involveret i kontooprettelsen for B-selskaberne i forhold 1-8. Vidne 24, der anmodede Nykredit Bank om at oprette konti til disse selskaber, har således forklaret, at han bl.a. udførte denne opgave på vegne af ”Tiltalte 4” med Tlf nr. 21, der tilhørte Tiltalte 4. Forklaringen understøttes af korrespondancen mellem de to i marts og april 2015, hvor Vidne 24 sendte nogle selskabsoplysninger til Tiltalte 4.

Tiltalte 4 var ifølge sagens oplysninger også involveret i stiftelsen af og kontoop-rettelsen for B-selskaberne i forhold 11-12. Vidne 28, der tillige var involveret i dette, har således forklaret bl.a., at han mener, at Tiltalte 4 havde noget at gøre med selskaberne. Tilsvarende har Vidne 15, der – jf. ovenfor i afsnit 2.2.1. – sammen med bl.a. nogle af stråmandsdirektørerne var i Jyske Bank i Hader-slev for at underskrive dokumenter, forklaret, at han i kontorcontaineren forud for turen modtog instrukser fra Tiltalte 4, der var en af hans chefer, og at han efter turen aflagde rapport på et møde, hvor bl.a. Tiltalte 4 deltog.

Som også anført ovenfor blev der desuden i forbindelse med ransagningen hos Tiltalte 4 i en pose, i et ringbind, på USB-stik og på telefoner fundet en række dokumenter og filer med relation til B-selskaberne i forhold 1 og 7-12 og det polske selskab Udenlandsk virksomhed 1, der jf. ovenfor i afsnit 2.7.1., ligeledes var kontrolleret af i hvert fald Tiltalte 1, ligesom der blev fundet kopier af identitetspapirer og NemID for strå-mandsdirektørerne i forhold 7-12. Landsretten tiltræder i denne forbindelse af de af byret-ten anførte grunde, at også den Samsung telefon, der blev fundet i forbindelse med ransag-ningen hos Tiltalte 4, blev anvendt af ham.

Blandt de fundne dokumenter og filer var der bl.a. stiftelsesdokumenter, forretningsplaner, driftsbudgetter, bankoplysninger, herunder med koder til netbank, samarbejdsaftaler og registreringsbeviser fra SKAT.

Der blev hos Tiltalte 4 ligeledes fundet det plastikkort, hvori simkortet med Tlf nr. 10 oprindelig havde siddet. Simkortet blev i forbindelse med anholdel-serne den 10. oktober 2017 fundet i den pose med simkort og et USB-stik, der lå på et bord på Hotel 1. Simkortet med telefonnummeret havde i perioden fra den 6. december 2016 til den 2. august 2017 været isat telefonen med IMEI nr. 3, som blev fundet i Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 computertaske i forbindelse med anholdelserne, og denne tele-fon havde ligeledes været anvendt med telefonnumre tilknyttet Virksomhed IVS 4, Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1. Det fremgår, at simkortet med telefonnum-meret desuden kortvarigt den 21. november 2016 havde været isat telefonen med IMEI nr. 4, der i perioden fra den 13. til den 16. september 2016 blev anvendt med Tlf nr. 21, der var Tiltalte 4's telefonnummer. Derud-over er Tlf nr. 10 bl.a. anført bl.a. på et dokument fra Bank Millennium vedrørende selskabet Udenlandsk virksomhed 1, som ligeledes blev fundet under ran-

sagningen hos Tiltalte 4, og nummeret blev også anvendt af Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 i forbindelse med godkendelse af betalinger fra Udenlandsk virksomhed 1

I forbindelse med ransagningen hos Tiltalte 4 blev der også fundet bankdokumenter på polsk vedrørende dette selskab samt en kopi af den registrerede direktør og ejer Vidne 13's pas. Vidne 13 har som vidne forklaret bl.a., at han har været i Polen og Danmark sammen med bl.a. Tiltalte 4 for at underskrive papirer. Også vidnet Vidne 6, der har været registreret som direktør i Udenlandsk virksomhed 2 og Virksomhed ApS 1, og som ifølge en aftale dateret den 25. marts 2015 skulle have købt Virksomhed ApS 2, som han imidlertid ikke kender til, har forklaret, at han blev hjulpet til Danmark af ”Person 25”, hvis chef ”Tiltalte 4” deltog i møder i både Danmark og Polen. Af vidnets billeder fra Polen fremgår, at ”Tiltalte 4” er identisk med Tiltalte 4. Vidnet har desuden forklaret, at han afleverede en række personlige dokumenter til Tiltalte 4. I forbindelse med ransagningen hos Tiltalte 4 blev der da også fundet bl.a. kopi af Vidne 6's EU-registreringsbevis, pas og ID-kort samt NemID og sygesikringsbevis.

Tiltalte 4's tilknytning til fakturafabrikken understøttes tillige af det forhold, at han under sagens behandling i byretten fremlagde en lang række fakturaer til dokumentation for, at B-selskaberne havde indkøbt arbejdskraft hos Udenlandsk virksomhed 1, hvilke fakturaer landsretten som ovenfor anført i afsnit 2.2.4. har tilsidesat som fiktive.

Også det forhold, at Tiltalte 4 gentagne gange optræder på rumaflytningerne i sagen, understøtter hans tilknytning til fakturafabrikken. Således fremgår det f.eks. af en rumaflytning fra den 22. maj 2017, at han talte med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 om afhentning af post og et NemID, der ikke var kommet, mens han den 12. september 2017 talte med Tiltalte 1 om afhentning af breve. Det må videre lægges til grund, at han den 1. juni 2017 talte med Tiltalte 1 om Udenlandsk virksomhed 1, registreringsbevis og pas mv., og at han den 22. maj 2017 over for Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 dikterede to fakturaer, ligesom han den 9. juni 2017 over for Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 dikterede en overførsel fra selskabet. Det fremgår, at både fakturaerne og overførslen samtidig er foretaget fra Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 computer. Også den 4. juli 2017 må det lægges til grund, at Tiltalte 4 talte med både Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 og Tiltalte 1 om overførsler, indeståender og indbetalinger til Udenlandsk virksomhed 1 konti i Polen, ligesom det må lægges til grund, at han den 11. august 2017 fortalte Tiltalte 12 om setuppet, udbyttet og risikoen for straf til stråmandsdirektører.

På baggrund af ovenstående tiltræder landsretten, at Tiltalte 4 var en del af faktura-fabrikken i den samlede gerningsperiode i forhold 1-12, og at Tiltalte 4 havde en central og ledende rolle og derfor havde konkret kendskab til formålet med og omfanget af setuppet. Landsretten har herved lagt vægt på, at Tiltalte 4 meget ofte kom på kon-toret, at han deltog i samtaler om fakturafabrikken, at han deltog i forbindelse med opret-telse af selskaber og konti, at han opbevarede og benyttede en række informationer til brug for fakturafabrikken, og at han instruerede andre deltagere i fakturafabrikken. Landsretten har i det hele tilsidesat Tiltalte 4's forklaringer om sin rolle som åbenbart utrovær-dige.

Efter bevisførelsen finder landsretten dog, at det ikke kan lægges til grund, at Tiltalte 4 var (med)indehaver af fakturafabrikken. Det fremgår således af sagens oplysninger, at Tiltalte 4 indledningsvis fik tilbudt og udbetalt 15.000 kr. i løn om måneden, men at han på et tidspunkt i stedet valgte at få betalt leasingydelsen på sin bil på 5.745 kr. om måneden som løn. Det fremgår endvidere, at der den 7. december 2015 har været en udbetaling på 80.461,44 kr. fra Virksomhed ApS 73 til Tiltalte 4 med angivelse af ”Tiltalte 4 løn Sep, okt, nov. Undskyld forsinkelsen”. Der foreligger ikke i øvrigt oplysninger, herunder om større aktiver, der kan indikere, at Tiltalte 4 i øvrigt fik del i fabrikkenes samlede udbytte.

Landsretten finder på denne baggrund, at Tiltalte 4 havde forset til udstedelsen af fakturaerne og til A-selskabernes eventuelle anvendelse af disse i forbindelse med moms- og skatteunddragelse, og at han derfor er skyldig i den rejste tiltale med de ændringer, der er anført ovenfor. Han er således skyldig i medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, herunder forsøg herpå, samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, og forholdene er begået i forening med de øvrige domfældte i forhold 1-12. Da forholdene er omfattet af skattekontrollovens § 82, stk. 1, er der ikke grundlag for tillige at domfælde for overtrædelse af skattekontrollovens § 84, nr. 6.

Tiltalte 4 er herefter beløbsmæssigt strafferetligt ansvarlig for en omsætning på 531.629.879 kr., heraf moms 94.533.810 kr., og unddragelser af A-skat og AM-bidrag på i alt 201.413.458 kr.

Henset til unddragelsernes omfang og forholdenes karakter, tiltræder landsretten, at Tiltalte 4 i samtlige forhold – med undtagelse af forhold 5 – tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289.

2.7.5. Tiltalte 5

Tiltalte 5 er tiltalt i forhold 1-8 og har nægtet sig skyldig i den rejste tiltale. På Tiltalte 5's bopæl, Adresse 33 i By 5, som var ejet af Tiltalte Virksomhed ApS, er der fundet en række dokumenter vedrørende de fem litauiske stråmandsdirektører, herunder breve fra kommunen om tildeling af cpr-numre for Forurettede 4, Forurettede 5, Forurettede 3 og Forurettede 1, breve fra NemID til Forurettede 2, samarbejdsaftale mellem Forurettede 3 og Virksomhed ApS 29, ansættelseskontrakter mellem Virksomhed ApS 29 og de fem litauiske stråmandsdirektører samt lejekontrakter vedrørende Adresse 12 for Forurettede 1, Forurettede 5 og Forurettede 3.

Tiltalte 5 har under det retsmøde den 3. juli 2018, hvor straffesagen mod ham blev søgt fremmet som en tilståelsessag, erkendt, at han har hjulpet Tiltalte 1 med at få cpr-numre til de fem litauiske stråmandsdirektører i B-selskaberne i forhold 1-8, samt sørget for, at de alle fik udstedt NemID. Han har i den forbindelse nærmere forklaret, at Tiltalte 1 forinden havde spurgt ham, om han kunne skaffe nogle personer, hvis identitet kunne bruges til at åbne konti i forskellige firmaer til brug for køb af byggematerialer, at han havde ledsaget de fem litauere til Borgerservice med henblik på, at de blev registreret, og at de pågældende var vidende om, at de skulle registreres i Borgerservice for, at der kunne blive oprettet fiktive virksomheder. Desuden har han forklaret, at han havde aftalt med Tiltalte 1, at han skulle have 10.000 kr. pr. person, og at han modtog i alt 50.000 kr. i kontanter af Tiltalte 1 efter omkring to måneder.

Det fremgår af chat-korrespondancen mellem Tiltalte 5 og Tiltalte 1 den 14. november 2014, at Tiltalte 5 fremsendte fotos af beviser for registrering for de fem litauiske stråmandsdirektører til Tiltalte 1 og umiddelbart herefter skrev, at han ventede på cpr-numre fra kommunen. Af samme chat-korrespondance fremgår desuden, at Tiltalte 5 den 10. december 2014 skrev, at han havde brug for navnet på ”konto holder”, og ”kender du navnet”, hvorefter Tiltalte 1 skrev ”Advokatfirma 2”. Endelig fremgår det, at Tiltalte 5 den 21. december 2014 skrev til Tiltalte 1, at han

skulle flyve til Litauen på juleferie, og om Tiltalte 1 kunne betale 50.000 kr. samme dag.

Under ankesagen har Tiltalte 5 delvist ændret forklaring, idet han har forklaret, at det rettelig var Person 70, tidligere Tiltalte 6, som han hjalp med at skaffe cpr-numre til. Han har ligeledes forklaret, at han ikke modtog betaling for at skaffe cpr-numre, og at de 50.000 kr., som er omtalt i hans besked til Tiltalte 1 den 21. december 2014, vedrørte betaling for udført arbejde. Han har for landsretten endvidere bekræftet, at han til politirapport af 8. marts 2018 godt kan have forklaret, at Tiltalte 1 havde foreslået, at han ansatte de 4-5 personer i sit selskab rent proforma, således at de kunne fremvise ansæt-telseskontrakterne i Borgerservice for at få danske cpr-numre. Han har samtidig forklaret, at det ikke er sandheden, idet det rettelig var Person 70, tidligere Tiltalte 6 og Vidne 4, han hjalp. Som fastslået ovenfor, jf. afsnit 2.7.1., må de Tiltalte 15 forklaringer om, at Person 70, tidligere Tiltalte 6 skulle være bagmand for fakturafabrikken, imidlertid tilsidesættes som utroværdige.

Af de grunde, der er anført ovenfor under afsnit 2.2.1., kan det ligeledes lægges til grund, at indbetalingen af selskabskapitalen i de B-selskaber, der er omfattet af forhold 1-7, kan knyttes enten direkte eller indirekte til Tiltalte 5. At Tiltalte 5 var involveret i stiftelsen af de B-selskaber, der er omfattet af forhold 1-8, understøttes endvidere af den af Forurettede 4 afgivne forklaring, hvorefter han på et tidspunkt sammen med Forurettede 1 og Forurettede 5 havde været på et advokatkontor for at underskrive nogle papirer, og at de havde fået adressen af Tiltalte 5.

Herudover fremgår det af en chat-korrespondance fra den 15. til den 17. april 2015 mellem Tiltalte 5 og Person 19, der efter det oplyste var Tiltalte 5's assistent, at de udvekslede oplysninger om de litauiske stråmænd og erhvervskontooprettelse i Danske Bank, og at Tiltalte 5 fremsendte fotos af baggrundsoplysninger vedrørende Forurettede 3 og Forurettede 1, ligesom Forurettede 2 blev omtalt i chat-korrespondancen. På denne baggrund sammenholdt med hans forklaring under det retsmøde i byretten den 3. juli 2018, hvor sagen mod ham blev søgt fremmet som en tilståelses-sag, lægges det til grund, at Tiltalte 5 ligeledes har bistået ved oprettelse af i hvert fald én erhvervskonto.

På baggrund af det ovenfor anførte findes det herefter bevist, at Tiltalte 5 har med-virket til stiftelsen af de B-selskaber, der er omfattet af forhold 1-8, ved at fremskaffe iden-titetspapirer mv. på personer, der skulle anvendes som stråmandsdirektører, og ved beta-ling af selskabskapital på vegne af de reelle bagmænd, ligesom han har medvirket til opret-telsen af en erhvervskonto.

Spørgsmålet er herefter, om Tiltalte 5 har haft fortsæt til medvirken som beskrevet i tiltalen i forhold 1-8. Landsretten er enig med byretten i, at Tiltalte 5's forklaring bærer præg af, at han har forsøgt at begrænse sit eget ansvar, og at hans forklaring om sin viden om, hvad formålet med stiftelsen af B-selskaberne i forhold 1-8 var, må vurderes i lyset heraf. Når henses hertil sammenholdt med, at han har deltaget i mere operationelle forhold i relation til fakturafabrikkens aktiviteter ved bl.a. at medvirke til oprettelsen af i hvert fald en erhvervskonto, tiltrædes det efter en samlet vurdering, at det er bevist, at Tiltalte 5 i hvert fald har indset og accepteret muligheden for, at formålet med stiftel-sen af selskaberne var, at disse skulle indgå i et setup omkring udstedelse af fiktive faktu-raer med henblik på moms- og skatteunddragelse. Dette understøttes også af, at han gen-nem sit selskab Virksomhed ApS 29 i perioden fra juli til december 2015 selv fik udstedt en eller flere fiktive fakturaer fra B-selskaberne Virksomhed ApS 7, Virksomhed ApS 4, Virksomhed IVS 1 og Virksomhed ApS 9, og at Tiltalte 5 gennem den samlede gerningsperiode har opretholdt en fast og kontinuerlig kontakt til Tiltalte 1. Landsretten tiltræder endvidere, at han ved sin medvirken til stiftelsen af selskaberne har været en nødvendig del af setuppet omkring fakturafabrikken, og at det samlede netværks handlinger ikke er gået ud over, hvad der var ventet eller forudsat.

Landsretten finder det herefter bevist, at Tiltalte 5 havde fortsæt til, at der i forhold 1-8 i B-selskaberne skete udstedelse af fakturaer og til A-selskabernes eventuelle anven-delse af disse i forbindelse med moms- skatteunddragelse, og at han derfor er skyldig i den rejste tiltale med de ændringer, der er anført ovenfor. Han er således skyldig i medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, herunder forsøg herpå, samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, og forholde-ne er begået i forening med de øvrige domfældte i forhold 1-8. Da forholdene er omfattet af skattekontrollovens § 82, stk. 1, er der ikke grundlag for tillige at domfælde for overtræ-delse af skattekontrollovens § 84, nr. 6.

Tiltalte 5 er herefter beløbsmæssigt strafferetligt ansvarlig for en omsætning på 225.065.086 kr., heraf moms 39.424.130 kr., og uddragelser af A-skat og AM-bidrag på i alt 77.597.089 kr.

Henset til uddragelsernes omfang og forholdenes karakter, tiltræder landsretten, at Tiltalte 5 i samtlige forhold – med undtagelse af forhold 5 – tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289.

2.7.6. Tiltalte 7

Tiltalte 7 er af byretten fundet delvist skyldig i forhold 11 for så vidt angår 10/12 af fakturafabrikkens samlede omsætning mv. gennem B-selskabet Virksomhed ApS 12 og således, at hans deltagelse regnes fra januar 2017, fra hvilket tidspunkt han er dømt for at være fast tilknyttet kontoret.

Tiltalte 7 har i byretten forklaret bl.a., at han tit mødte Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, når denne var på arbejde på kontoret, og at han kender Tiltalte 5, som han blev introduceret til af Tiltalte 1. Videre har han, der er observeret på Adresse 71 ud af de 92 observerede dage fra den 15. maj 2017 til den Dato 2 2017, forklaret bl.a., at han kom på kontoret, når han skulle ud at svømme og havde lidt tid tilovers, og i øvrigt i forbindelse med at han ville tale med Tiltalte 1 om bl.a. køb af en ejendom, ligesom han nogle gange hjalp Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 ved at læse højt fra nogle sedler på urdu, som Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 ikke kunne læse.

Tiltalte 7 har i byretten nægtet at have haft de i byrettens dom anførte otte A-selskaber som kunder i relation til fakturafabrikken, ligesom han har forklaret, at han ikke kendte noget til Virksomhed ApS 12 eller selskabets stråmandsdirektør, Forurettede 8. Han har for landsretten vedstået denne forklaring, ligesom han supplerende har forklaret bl.a., at han ikke kan huske præcis, hvornår han begyndte at komme på Vej 2, men at det nok har været i begyndelsen af 2017.

Landsretten tilsidesætter Tiltalte 7's forklaring om formålet med hans besøg på kontoret som utroværdig og lægger på baggrund af bevisførelsen ligesom byretten i stedet til grund, at Tiltalte 7 havde de i byrettens dom anførte otte kunder – Virksomhed ApS 73, Virksomhed IVS 17, Virksomhed ApS 74, Virksomhed IVS 18, Virksomhed 33 v/Person 56,

Virksomhed 9 v/ Vidne 61, Virksomhed 32 v/Vidne 104 og Virksomhed 34 v/Vidne 79 – der gjorde brug af fakturafabrikken.

Landsretten finder det endvidere ligesom byretten bevist, at Tiltalte 7, der havde en fast tilknytning til kontoret, i den relevante periode handlede i forening og efter fælles forståelse med de øvrige dømte i forhold 11 som en af de samvirkende aktører tilknyttet fakturafabrikken, jf. ovenfor i afsnit 2.6., ligesom det samlede netværks handlinger ikke er gået ud over, hvad Tiltalte 7 må have forventet eller forudsat.

Landsretten har herved lagt vægt på bl.a. de fundne kontakter på Tiltalte 7's Nokia-telefon, det datomæssige sammenfald mellem chat-korrespondance fundet på hans iPhone om møder med Vidne 85 og fakturering fra Virksomhed ApS 12 af dennes firma, Virksomhed IVS 17, samt indholdet af de afspillede rumaflytninger sammenholdt med det dokumenterede vedrørende faktureringen af Tiltalte 7's kunder.

Af aflytningerne fremgår, at Tiltalte 7, allerede kort tid efter at rumaflytningen af kontorcontaineren blev etableret ultimo maj 2017, kan høres tale på en måde, der viser, at han havde indgående kendskab til modus i fakturafabrikken, herunder vedrørende kundeforhold, jf. eksempelvis aflytningen den 29. maj 2017 kl. 11.47, den 9. juni 2017 kl. 10.33 og den 4. august 2017 kl. 12.06. Det fremgår desuden, at han havde kendskab til fakturering, herunder i forhold til beløb og fakturatekster samt pengeoverførsler, ligesom det på baggrund af aflytningerne kan lægges til grund, at Tiltalte 7 havde kendskab til tilbagebetaling i kontanter af beløb overført af A-selskaberne, jf. eksempelvis rumaflytningen den 4. juli 2017 fra kl. 11.25.

Endvidere har landsretten lagt vægt på, at Tiltalte 7 ved anholdelsen var i besiddelse af en krypteret telefon, han ikke har kunnet give en troværdig forklaring på, hvorfor han havde, ligesom han den 6. oktober 2017 under en samtale med bl.a. Tiltalte 3 og Tiltalte 4 foreslog makulering af papirer i kontoret.

Landsretten har endelig lagt vægt på, at der i forbindelse med anholdelsen blev fundet et stort kontantbeløb på Tiltalte 7.

For så vidt angår udstrækningen af den periode, hvor det kan anses for bevist, at Tiltalte 7 indgik i netværket bag fakturafabrikken, tiltræder landsretten, at Tiltalte 7 kan gøres

strafferetligt ansvarlig for fakturafabrikkens aktiviteter fra ultimo maj måned 2017 til anholdelsestidspunktet.

Landsretten har herved lagt vægt på de samme forhold, som er anført i byrettens dom, og bemærker, at det vedrørende maj måned og frem er dokumenteret, at Tiltalte 7 besøgte kontorcontaineren en række gange, ligesom han første gang på en rumaflytning den 29. maj 2017 kan høres tale på kontoret med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11. Samtalen kan kobles til faktura nummer 5094 til Virksomhed ApS 74 oprettet den 30. maj 2017.

Landsretten finder derimod, at der ikke er ført tilstrækkeligt bevis for, at Tiltalte 7 har været fast tilknyttet til fakturafabrikken for så vidt angår perioden fra januar til ultimo maj 2017. Landsretten finder således, at det ikke alene på baggrund af de dokumenterede aflytninger og korrespondancen mellem Tiltalte 7 og Vidne 85 sammenholdt med faktura-aktiviteten i relation til de A-selskaber, der var Tiltalte 7's kunder fra ultimo maj måned og frem, med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed er bevist, at Tiltalte 7 har været en del af netværket forud for ultimo maj måned 2017. Den omstændighed, at der for landsretten er foretaget dokumentation af rapport af 20. januar 2017 vedrørende politiets observationer ved kontorcontaineren den 18. januar 2017, hvoraf det fremgår bl.a., at en bil indregistreret til Tiltalte 7 holdt med tænding på p-pladsen ved kontorcontaineren, og af, at han den 3. februar 2017 er observeret ankomme til og gå indenfor i kontorcontaineren bærende på papirer, kan ikke føre til et andet resultat. Det samme gælder den omstændighed, at der i fakturafabrikken er genereret fakturaer til flere af Tiltalte 7's kunder før ultimo maj måned 2017. Landsretten bemærker herved, at det fremgår af de afspillede aflytninger mv., at der i flere tilfælde fandt overdragelse af kunder sted mellem de enkelte sælgere.

Da det ikke, som sagen er oplyst, er muligt er fastsætte den nøjagtige omsætning for den periode, som Tiltalte 7 kan gøres strafferetligt ansvarlig for, tiltræder landsretten, at det undtagne beløb i relation til ham skal fastsættes skønsmæssigt, og landsretten tilslutter sig de overordnede principper for det byrettens skøn. Landsretten bemærker i den forbindelse, at det findes ubetænkeligt at lægge en gennemsnitsberegning for så vidt angår den måned-lige omsætning i Virksomhed ApS 12 til grund for skønnet, henset til at det fremgår af de dokumenterede økonomirapporter, at der er konstateret en stigende omsætning i selskabet gennem gerningsperioden, og da Tiltalte 7's deltagelse fandt sted i den sidste del af gerningsperioden.

Landsretten finder på baggrund af den samlede bevisførelse, at det kan lægges til grund, at Tiltalte 7 i den periode, som han strafferetligt kan gøres ansvarlig for, havde forsæt til, at der i Virksomhed ApS 12 skete udstedelse af fakturaer og til A -selskabernes eventuelle anvendelse af disse i forbindelse med moms- og skatteunddragelse, og at han derfor er skyldig i den rejste tiltale med de ændringer, der er anført ovenfor. Han er således skyldig i medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, herunder forsøg herpå, samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, og forholdene er begået i forening med de øvrige domfældte i forhold 11. Da forholdene er omfattet af skattekontrollovens § 82, stk. 1, er der ikke grundlag for tillige at domfælde for overtrædelse af skattekontrollovens § 84, nr. 6.

Henset til, at Tiltalte 7 er dømt for en periode på ca. 4½ måned ud af den samlede egentlige gerningsperiode på knap 12 måneder sammenholdt med den gennemsnitlige månedlige omsætning i Virksomhed ApS 12, er Tiltalte 7 beløbsmæssigt strafferetligt ansvarlig for en skønsmæssigt fastsat omsætning på i hvert fald 43.696.925 kr., heraf moms 7.844.573 kr., og unddragelser af A-skat og AM-bidrag på i alt 17.959.737 kr.

Henset til unddragelsernes omfang og forholdenes karakter, tiltræder landsretten, at Tiltalte 7 tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289.

2.7.7. Tiltalte 8

Tiltalte 8 er af byretten fundet helt eller delvist skyldig i forhold 8, 10, 11 og 12 ved at have været fast tilknyttet kontoret fra 2016. I forhold 8 er han fundet skyldig for så vidt angår 3/22 af fakturafabrikkens samlede omsætning gennem B-selskabet Virksomhed IVS 3, og i forhold 10 vedrørende 2/12 af fakturafabrikkens samlede omsætning mv. gennem B-selskabet Virksomhed ApS 11. I forhold 11 og 12 er han fundet skyldig i hele omsætningen mv.

Tiltalte 8 har i byretten forklaret bl.a., at han kom i kontorcontaineren, fordi han ville tale med Tiltalte 1 om at sælge noget inventar til hotellet, om en sodavandsfabrik i udlandet og om salg af bitcoins til Tiltalte 1. Efter at Hotel 1 åbnede, kom han dér for at hente sin veninde, som havde arbejde i receptionen. Han har videre forklaret, at han ikke kender noget til de A-selskaber i forhold 8, 10, 11 og 12 – Virksomhed ApS 75, Virksomhed ApS 76, Virksomhed ApS 79, Virksomhed 35 v/Person 60

, Virksomhed ApS 77 og Virksomhed ApS 95 – som efter anklagemyndighedens opfattelse var hans kunder. Han kender ganske vist enkelte af direktørerne eller ejerne. Om den største af disse kunder, Virksomhed ApS 75, har han forklaret bl.a., at han siden barndommen har kendt direktøren, Vidne 58, som han hjalp med at stifte selskabet i april 2015, og at det beroede på en fejl, som hurtigt blev rettet, at han fra den 17. april til den 6. maj 2015 selv stod registreret som direktør i selskabet.

Også for landsretten har Tiltalte 8 nægtet, at han var en del af fakturafabrikken, og at de anførte seks A-selskaber var hans kunder. Han har forklaret, at han ikke har for-midlet kontakt mellem A- og B-selskaber i sagen og om et mere perifert kendskab til ejere og/eller direktører i Virksomhed ApS 76, Virksomhed ApS 79, Virksomhed 35 v/Person 60 og Virksomhed ApS 77.

Der er på Tiltalte 8's computer fundet en udateret forretningsplan for Virksomhed ApS 75 Han har herom forklaret bl.a., at han lavede Virksomhed ApS 75's forret-ningsplan, fordi Vidne 58 skulle finde en ny bank. På hans telefon er der fundet et foto taget den 21. oktober 2016 af en håndskrevet seddel med tekster og beløb svarende til seks fakturaer sendt fra Virksomhed IVS 3 til Virksomhed ApS 76 Herom har Tiltalte 8 i byretten forklaret, at han tog fotoet en dag, hvor han besøgte Tiltalte 1 i kon-torcontaineren og så, at papiret lå på Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 bord. Han bed i den forbindelse mærke i navnet Virksomhed ApS 76 og sagde til Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, at han kendte Person 58, hvis efter-navn han ikke husker, men som er medejer af selskabet, og at han ville lave sjov med Person 58 næste gang, han så ham ved at vise ham fotoet og sige, at han ikke kunne hævde, at forretningen gik dårligt. Han fik dog aldrig vist Person 58 fotoet.

Det er bevist, at fotoet er taget i nærheden af Tiltalte 8's bopæl. Foreholdt dette har Tiltalte 8 i landsretten forklaret, at det godt kan passe, at fotoet er taget hjemme hos ham og ikke i kontorcontaineren. Han har for landsretten videre forklaret bl.a., at han vil tro, at han ved en fejl er kommet til at tage sedlen med hjem fra kontorcontaineren, og at han ikke ved, om der er en sammenhæng mellem sedlen og indholdet på det USB-stik, der blev fundet hjemme hos ham. Han vil gætte på, at der er en sammenhæng, men han kan ikke huske det nøjagtig. Han smed sedlen ud.

Det pågældende USB-stik indeholdt et Excel-ark vedrørende Virksomhed ApS 12, anført som leverandør, og Virksomhed ApS 76, anført som kunde, med bl.a. oplysninger

om fakturering vedrørende ”Virksomhed 49”, som også – sammen med et tilsvarende be-løb – fremgår på fotoet af den håndskrevne seddel vedrørende Virksomhed IVS 3 og af dette B-selskabs faktura nr. 2711 af 1. november 2016 til Virksomhed ApS 76

Tiltalte 8 har om USB-stikket i byretten forklaret, at han fik det af Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, der bad ham give det videre til Person 58, at han ikke kan huske, hvor længe han havde USB-stikket liggende, og at han ikke kendte til indholdet på det. Han har fastholdt denne forklaring for landsretten.

Som anført af byretten er der i Tiltalte 8's taske fundet en A5 -blok med trykspor af en tekst, der svarer til en faktura af 5. oktober 2017 fra Virksomhed ApS 12. Tiltalte 8 har herom i byretten forklaret, at han ikke vidste, hvorfor han havde blokken, at det ikke var hans håndskrift, og at han ikke kendte ”Vidne 73”, som fakturaen var ud-stedt til. For landsretten har han forklaret, at blokken – ligesom sedlen på fotoet – stammer fra Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 skrivebord i kontorcontaineren, og at han ikke husker præcis, hvorfra han tog den, men at formålet med at tage blokken var, at han selv skulle anvende den.

På de afspillede rumaflytninger i sagen kan Tiltalte 8 som anført af byretten høres tale med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 om tekster og beløb til fakturaer til og/eller betalinger fra Virksomhed ApS 75, Virksomhed ApS 79, Virksomhed ApS 78 og Virksomhed 35 v/Person 60. Det er i flere tilfælde dokumenteret, at tekster og beløb svarer til fakturaer og betalinger i relation til de nævnte A-selskaber.

For landsretten har Tiltalte 8 forklaret bl.a., at han ikke har nogen forklaring på, hvorfor han har hjulpet flere af A-selskaberne i sagen, og at det må være rent tilfældigt.

Tiltalte 8 kan på videoovervågningen fra Hotel 1 ses gå med Tiltalte 2 ind i depotrummet og i flere tilfælde hilse på ukendte mænd, som efterfølgende gik ind i depotrummet sammen med Tiltalte 2.

På den anførte baggrund tilsidesætter landsretten i det hele Tiltalte 8's forklaring om formålet med sine besøg på kontoret og om hans relation til de ovenfor anførte seks A-selskaber som utroværdig. Det samme gælder hans forklaring i relation til de fund, der er gjort i hans hjem, i hans taske og på hans computer og telefon, og landsretten lægger lige-som byretten efter bevisførelsen i stedet til grund, at Virksomhed ApS 75, Virksomhed ApS 76

, Virksomhed ApS 79, Virksomhed 35 v/Person 60, Virksomhed ApS 77 og Virksomhed ApS 95 var Tiltalte 8's fakturakunder.

Landsretten finder det på denne baggrund ligesom byretten bevist, at Tiltalte 8, der havde en fast tilknytning til kontoret, i den omhandlede periode handlede i forening og efter fælles forståelse med de øvrige dømte i forhold 8, 10, 11 og 12 som en af de samvir-kende aktører tilknyttet fakturafabrikken, jf. ovenfor i afsnit 2.6., ligesom det samlede net-værks handlinger ikke er gået ud over, hvad Tiltalte 8 må have forventet eller forudsat.

Da det ikke, som sagen er oplyst, er muligt er fastsætte den nøjagtige omsætning for den periode, som Tiltalte 8 kan gøres strafferetligt ansvarlig for, tiltræder landsretten, at det unddragne beløb i relation til ham skal fastsættes skønsmæssigt, og landsretten til-slutter sig de overordnede principper for det byrettens skøn. Landsretten bemærker i den forbindelse, at det findes ubetænkeligt at lægge en gennemsnitsberegning for så vidt angår den månedlige omsætning i de enkelte B-selskaber i forhold 8 og 10 til grund for skønnet henset til, at det fremgår af de dokumenterede økonomirapporter, at der generelt er konstateret en støt stigende omsætning i de enkelte B-selskaber gennem de gerningsperioder, der er relevante for dem, og da Tiltalte 8's deltagelse fandt sted i den sidste del af gerningsperioderne i disse forhold.

Landsretten finder på baggrund af den samlede bevisførelse endvidere, at det kan lægges til grund, at Tiltalte 8 havde forsæt til, at der i B-selskaberne skete udstedelse af fak-turaer og til A-selskabernes eventuelle anvendelse af disse i forbindelse med moms- og skatteunddragelse, og at han derfor er skyldig i den rejste tiltale med de ændringer, som er anført ovenfor. Han er således skyldig i medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, herunder forsøg herpå, samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, og forholdene er begået i forening med de øvrige domfældte i forhold 8, 10, 11 og 12. Da forholdene er omfattet af skattekontrollovens § 82, stk. 1, er der ikke grundlag for tillige at domfælde for overtrædelse af skattekontrollovens § 84, nr. 6.

Henset til den periode, Tiltalte 8 er dømt for, er han samlet beløbsmæssigt straffe-retligt ansvarlig for en skønsmæssigt fastsat omsætning på i hvert fald 201.688.634 kr.,

heraf moms 36.063.666 kr., og unddragelser af A-skat og AM-bidrag på i alt 81.150.103 kr.

Henset til unddragelsernes omfang og forholdenes karakter, tiltræder landsretten, at Tiltalte 8 tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289.

2.7.8. Tiltalte 9

Tiltalte 9 er af byretten fundet skyldig i forhold 11 for så vidt angår 10/12 af fakturafabrikkens samlede omsætning mv. gennem selskabet Virksomhed ApS 12 og således, at hans deltagelse regnes fra januar 2017.

Tiltalte 9 har i byretten ikke ønsket at afgive forklaring ud over, at han i forhold til enkelte af de afspillede rumaflytninger har forholdt sig til, om det er ham, der kan høres tale den pågældende dag. Vedrørende aflytningen den 1. juni 2017 har han således eksempelvis forklaret, at han ikke kan genkende sin stemme på aflytningen kl. 10.28-10.31, idet han dog har bekræftet, at han på overvågningen kan ses ankomme til kontor-containeren kl. 10.26 og forlade den igen kl. 10.48. Han har endvidere bekræftet, at det er ham, der på videoovervågningen ses ankomme til og forlade kontorcontaineren den 16. maj 2017 om eftermiddagen og den 24. maj 2017 om formiddagen. Han har om formålet med sine besøg i containeren kort forklaret, at han skulle tale med Tiltalte 1 om en ejendom, der var udbudt til salg på Vej 22.

For landsretten har Tiltalte 9 ikke bestridt, at han herudover har besøgt kontorcontaineren den 1. og 9. juni 2017 og Hotel 1 den 12. og 14. september 2017, således som dette fremgår af videoovervågningen.

Om besøget den 12. september 2017 har han forklaret bl.a., at det var første gang, han var på hotellet, og at han kom der for at se på et Cartier-armbånd. Han satte sig først ved bor-det, hvor Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 sad, for at hilse på ham. Tiltalte 2 prikkede ham på skulderen, og de to gik derefter sammen ind i depotrummet, hvor Tiltalte 2 viste ham forskellige armbånd. Han var kun inde i depotrummet i nogle få minutter, men det var tid nok, for han så, at der ikke var tale om ægte Cartier-armbånd, og han mistede derfor interessen for armbåndene.

Om besøget den 14. september 2017 har han forklaret bl.a., at den ”Tiltalte 9”, som Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 og Tiltalte 2 kan høres tale om på rumaflytningen kl. 12.48 under en sam-tale om betaling i dollars og euro, og hvor Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 bl.a. sagde, at ”Tiltalte 9 har lige sendt en (utydeligt) hvis de når at komme med (utydeligt)” og ”problemet er, der ikke er nok jo, det er kun hvis, nu sender jeg dem fra Danmark af, så er de kommet, Tiltalte 9”, ikke kan være ham, for han havde ikke sendt noget til Vidne 154, tidligere Tiltalte 11. Han har bekræftet, at det er ham, man på overvågningen kan se ankomme til hotellet kl. 13.33 og forlade hotellet igen et par minutter senere efter at have været i depotrummet. Han kom til hotellet den pågældende dag for at fortælle, at han – efter at have rådført sig med en guldsmed – ikke ønske-de at købe et armbånd, han havde set på, til den pris, han havde fået tilbudt. Det var sidste gang, han var på hotellet.

Landsretten tilsidesætter Tiltalte 9's forklaring om formålet med sine besøg på kontoret i henholdsvis containeren og på hotellet som utroværdig og lægger på baggrund af bevisførelsen ligesom byretten i stedet til grund, at Tiltalte 9 havde de i byrettens dom anførte syv kunder – Virksomhed ApS 83, Virksomhed ApS 81, Virksomhed 37 v/Vidne 78, Virksomhed ApS 25, Virksomhed ApS 84, Virksomhed IVS 19 og Virksomhed 36 v/Person 61.

Landsretten finder det på denne baggrund ligesom byretten bevist, at Tiltalte 9, der havde en fast tilknytning til kontoret, i den omhandlede periode handlede i for-ening og efter fælles forståelse med de øvrige dømte i forhold 11 som en af de samvirken-de aktører tilknyttet fakturafabrikken, jf. ovenfor i afsnit 2.6., ligesom det samlede net-værks handlinger ikke er gået ud over, hvad Tiltalte 9 må have forventet eller forudsat.

Landsretten har herved – ligesom byretten – lagt vægt på bl.a. videoovervågningsbillederne og indholdet af de afspillede rumaflytninger sammenholdt med den skete fakturering.

Landsretten har endvidere lagt vægt på fundet i Tiltalte 9's bolig af en krypteret Samsung Knox-telefon, der ved indtastning af forkert kode automatisk slettede alt indhold på telefonen, og fundet samme sted af store kontantbeløb i til dels bundtede sedler, dels i en notesbog, dels i en vasketøjskurv.

Landsretten har endelig lagt vægt på fundet i kontakterne på hans iPhone af bl.a. et telefonnummer registreret til Virksomhed 36 v/Person 61 (under ”Navn 12”) og et telefonnummer registreret til en person, som delte bopæl med Vidne 76, der var direktør i Virksomhed ApS 25.

Af aflytningerne fremgår bl.a., at Tiltalte 9 den 24. maj 2017 under en samtale mellem Tiltalte 1 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 blev nævnt i relation til overførsel af over 60.000 dollars. Vedrørende aflytningen den 1. juni 2017 lægger landsretten til grund, at det er Tiltalte 9, der kan høres tale om bl.a. et beløb på 37.500 kr., der relaterer sig til en faktura af 31. maj 2017 til Virksomhed ApS 25. Kort efter denne samtale kan Tiltalte 1 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 høres tale om, at Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 skulle ”*sig til Tiltalte 9 at han skal hente dem*”, hvortil Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 svarede, at ”*Tiltalte 9 skal nok sende*”. Under Tiltalte 9's besøg i kontorcontaineren den 9. juni 2017 talte han med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, Tiltalte 3 og Tiltalte 1 om sine kunder og betalinger, som svarer til dokumenterede fakturaer, samt procenter. Det fremgår også af aflytningen denne dag, at Tiltalte 9 skulle ud at køre med fakturaer, og at han efterspurgte sine penge. Endelig kan Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 den 31. august 2017 høres tale om ”Tiltalte 9's kunder”.

For så vidt angår udstrækningen af den periode, hvor det kan anses for bevist, at Tiltalte 9 indgik i netværket bag fakturafabrikken, tiltræder landsretten, at Tiltalte 9 kan gøres strafferetligt ansvarlig for fakturafabrikkens aktiviteter fra medio maj 2017 og frem til anholdelsestidspunktet.

For så vidt angår perioden fra januar 2017 til medio maj 2017 finder landsretten derimod, at det ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed er bevist, at Tiltalte 9 var en del af netværket bag fakturafabrikken.

Landsretten bemærker herved, at der ikke, sådan som sagen er forelagt og ført, findes dokumentation – enten observationer, korrespondance eller andet – der kan knytte Tiltalte 9 til fakturafabrikken, før han den 16. maj 2017 første gang er dokumenteret observeret ved kontorcontaineren.

Landsretten finder således, at det ikke alene på baggrund af de dokumenterede observationer og aflytninger mv. fra maj måned 2017 og frem sammenholdt med fakturaaktiviteten i relation til de A-selskaber, som Tiltalte 9's kunder fra maj måned og frem,

med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed er bevist, at han har været en del af netværket forud for medio maj måned 2017.

Den omstændighed, at det fremgår af udskrifter fra Virksomhed 6, at der er genereret fakturaer til fire af Tiltalte 9's kunder allerede i januar 2017 og til de øvrige tre af hans kunder allerede i februar 2017, samt at han tidligere har været ansat i Virksomhed ApS 81, kan ikke føre til et andet resultat. Landsretten bemærker herved, at det fremgår af sagen, at der i flere tilfælde fandt overdragelse af kunder sted mellem de enkelte sælgere.

Da det ikke som sagen er oplyst er muligt er fastsætte den nøjagtige omsætning for den periode, som Tiltalte 9 kan gøres strafferetligt ansvarlig for, tiltræder landsretten, at det undtagne beløb i relation til ham skal fastsættes skønsmæssigt, og landsretten tilslutter sig de overordnede principper for det byrettens skøn. Landsretten be-mærker i den forbindelse, at det findes ubetænkeligt at lægge en gennemsnitsberegning for så vidt angår den månedlige omsætning mv. i Virksomhed ApS 12 til grund for skøn-net, henset til at det fremgår af de dokumenterede økonomirapporter, at der er konstateret en støt stigende omsætning i selskabet gennem gerningsperioden, og at Tiltalte 9's deltagelse fandt sted i den sidste del af gerningsperioden.

Landsretten finder på baggrund af den samlede bevisførelse, at det kan lægges til grund, at Tiltalte 9 i den periode, som han strafferetligt kan gøres ansvarlig for, hav-de forsæt til, at der i Virksomhed ApS 12 skete udstedelse af fakturaer og til A -selskabernes eventuelle anvendelse af disse i forbindelse med moms- og skatteunddragelse, og at han derfor er skyldig i den rejste tiltale med de ændringer, som er anført ovenfor. Han er således skyldig i medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kilde-skattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, herunder forsøg herpå, samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4, og forholdene er begået i forening med de øvrige domfældte i forhold 11. Da forholdene er omfattet af skattekontrollovens § 82, stk. 1, er der ikke grund-lag for tillige at domfælde for overtrædelse af skattekontrollovens § 84, nr. 6.

Henset til, at Tiltalte 9 er dømt for en periode på ca. fem måneder ud af den samlede egentlige gerningsperiode på knap 12 måneder sammenholdt med den gennem-snitlige månedlige omsætning i Virksomhed ApS 12, er Tiltalte 9 be-løbsmæssigt strafferetligt ansvarlig for en skønsmæssigt fastsat omsætning på 48.552.139

kr., heraf moms 8.716.192 kr., og unddragelser af A-skat og AM-bidrag på i alt 19.955.263 kr.

Henset til unddragelsernes omfang og forholdenes karakter, tiltræder landsretten, at Tiltalte 9 tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289.

2.7.9. Tiltalte 12

Tiltalte 12, der er tiltalt i forhold 11, har nægtet sig skyldig. Han har forklaret bl.a., at han indledningsvis kom i kontorcontaineren for at mødes med Tiltalte 1 i forbindelse med sit virke som ejendomsmægler, og at han i kontorcontaineren blev introduceret til den person, der fortalte ham om Virksomhed ApS 12, som han i en kort periode var regi-strerret som direktør i uden reelt at virke som sådan. Han skulle eje selskabet sammen med Forurettede 8, som han dog aldrig nåede at tale med eller møde. Han udtrådte hurtigt af selskabet igen, fordi han blev bekymret for, om det var en god investering, ikke fordi han var bekymret for, at Forurettede 8 skulle være indsat som stråmand. Han indvilgede dog i at bistå med at få oprettet en bankkonto til selskabet, og han syntes ikke, at der var noget usædvanligt i at fremsende Forurettede 8's ID-papirer til banken, selvom de aldrig havde mødtes. Han har desuden forklaret, at han på tidspunktet for sine besøg i kontorcontaineren overvejede at opstarte et firma sammen med Tiltalte 4 med import af øl og vand, men at planerne herom aldrig blev fuldført.

Som det også fremgår af byrettens dom, blev der i forbindelse med ransagningen hos Tiltalte 12 fundet en række centrale dokumenter med relation til B-selskabet Virksomhed ApS 12, herunder stiftelsesdokumenter, ejerbog, aktieoverdragelsesaftale, bankoplysninger mv. Det fremgår af cvr-registeret, at Tiltalte 12 den 1. november 2016 indtrådte som direktør i selskabet, hvor også Forurettede 8, der var indsat som stråmand, var registreret som direktør, og at han udtrådte den 16. december 2016. Blandt papirerne var desuden en aftale af 28. november 2016 mellem Tiltalte 12 og Forurettede 8 om mulig overdragelse af op til 50% af anparterne i selskabet, en fuldmagt på dansk fra Forurettede 8, der ikke talte dansk, dateret den 31. oktober 2016 til Tiltalte 12 til at ”overtage 80% af mit selskab d.d.”, en forretningsplan for selskabet med an-givelse af både Forurettede 8 og Tiltalte 12 som direktører og en ejerbog af 9. november 2016, hvoraf fremgår, at Forurettede 8 ejede 20% af selskabet, mens Tiltalte 12 ejede 80%. Der blev desuden i forbindelse med ransagningen fundet Forurettede 8's forskudsopgørelse for 2016 samt kopi af dennes pas og sygesikringsbe-

vis, ligesom der blev fundet mails mellem Tiltalte 12 og Person 47 vedrørende overdragelsen, hvor Tiltalte 12 den 28. november 2016 anførte bl.a., at han og Forurettede 8 havde svært ved at blive enige om, hvordan selskabet skulle drives, og at det muligvis ikke var det rigtige samarbejde.

Som anført har Tiltalte 12 selv forklaret, at han bistod med oprettelsen af selskabets bankkonto, og der blev også ved ransagningen fundet dokumenter med relation hertil. Der blev bl.a. fundet et ansøgningsskema på dansk dateret den 25. november 2016, som angiver at være udfyldt og underskrevet af Forurettede 8, hvis navn imidlertid var stavet forkert. Derudover blev der fundet mailkorrespondance mellem Tiltalte 12 og Jyske Bank i begyndelsen af december 2016, hvor Tiltalte 12 på vegne af Forurettede 8 rykkede for modtagelse af et nøglekort og oplyste bl.a., at Forurettede 8 havde oplyst, at han havde underskrevet de dokumenter, der var sendt til hans e-Boks. Der blev tillige fundet korrespondance fra januar 2017 mellem Tiltalte 12 og Jyske Bank om, at Tiltalte 12 den 6. december 2016 var blevet slettet fra netbanken, og at kun Forurettede 8 havde adgang til denne.

I relation til Tiltalte 12 viden på tidspunktet for sin indtræden fremgår det af en samtale mellem Tiltalte 12 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 den 1. juni 2017, hvor Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 bad Tiltalte 12 om at bistå med at etablere endnu en konto, og Tiltalte 12 tilkendegav, at ”de” ikke kunne sige noget til den ene gang, han havde gjort det, fordi han var ”ude før der overhovedet var startet noget”, men at det ville være mere mistænkeligt at gøre det anden gang. Landsretten lægger desuden til grund, at Tiltalte 12 den 11. august 2017 deltog i en samtale med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 og Tiltalte 4 om fakturafabrikens virke og hans egen risiko for straf ved at have ageret som stråmand.

Det fremgår tillige af sagens oplysninger, at Tiltalte 12 også længe efter, at han havde oprettet bankkontoen, kom i kontorcontaineren. Udover de nævnte samtaler deltog han også i øvrigt i indforståede samtaler om fakturafabrikens virke med flere af de andre tiltalte i sagen, herunder Tiltalte 1, Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 og Tiltalte 4. Uanset at der ikke er samtaler, der direkte knytter Tiltalte 12 til udstedelse af fakturaer eller penge-overførsler fra Virksomhed ApS 12, må det lægges til grund, at flere af samtalerne bl.a. angår oprettelse af nye selskaber, der skulle have postadresser, som fakturafabrikken havde adgang til, og stråmænd, herunder fremsendelse af personlige oplysninger om disse, ligesom Tiltalte 12 den 5. september 2017 deltog i en samtale med Tiltalte 1,

Tiltalte 4 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 om betalinger, hvor han omtalte sig selv som mellem-mand. Tiltalte 12 forklaring om, at han sammen med Tiltalte 4 skulle opstarte et reelt firma med import af øl og vand, tilsidesættes som åbenbart utroværdig.

Under ransagningen af Tiltalte 12 bopæl blev der fundet bl.a. en jakke, som det kan lægges til grund tilhørte ham, uanset at han har forklaret, at jakken tilhørte en anden, som han ikke vil oplyse identiteten på. I jakken var bl.a. en seddel, hvorpå var angivet en mail-adresse og koden ”Kode 3”, som også er konstateret anvendt i forbindelse med, at Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 har logget ind på både Virksomhed ApS 12, Virksomhed 1 og Udenlandsk virksomhed 1's mailkonti.

På baggrund af omstændighederne omkring Tiltalte 12 (formelle) ind- og udtræden af Virksomhed ApS 12 samt indholdet af korrespondancen mellem Tiltalte 12 og henholdsvis advokat Person 47 og Jyske Bank, hvor han bl.a. angiver at kommunike-re med Forurettede 8, som han efter sin egen forklaring aldrig har mødt, lægger landsretten til grund, at Tiltalte 12 indtrådte i selskabets ledelse proforma og efter de foreliggende beviser med henblik på etablering af en bankkonto, samt at han var klar over, at Forurettede 8 var indsat som stråmand, ligesom det efter en samlet vurdering må lægges til grund, at han var bekendt med, at selskabet ikke havde et lovligt formål. Det er dog ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed bevist, at Tiltalte 12 på dette tidspunkt havde konkret kendskab til fakturafabrikkens virke. Da det ikke er bevist, at Tiltalte 12 efter dette tidspunkt har udført medvirkenshandlinger omfattet af den rejste tiltale, kan det ikke tillægges betydning, at han senere opnåede et sådant kendskab.

Tiltalte 12 frifindes derfor for medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, herunder forsøg herpå, samt overtrædelse af momslovens § 81, stk. 4.

3. Forhold 14 (Tiltalte Virksomhed ApS)

Tiltalte Virksomhed ApS er i sagens forhold 14 tiltalt for medvirken til forhold 1-11 ved at have stillet følgende fem adresser til rådighed for fakturafabrikken: Adresse 12, By 1, Adresse 6 og Adresse 8, By 26, Adresse 7, By 2 og Adresse 9, By 3. Det er ubestridt, at B-selskaberne i forhold 1-11 og/eller

stråmandsdirektørerne har været registreret på en af disse adresser i hele eller dele af de respektive gerningsperioder, samt at ejendommene på dette tidspunkt var ejet af ejendoms-selskabet, men selskabet har også for landsretten nægtet sig skyldig.

Landsretten lægger ligesom byretten til grund, at det var nødvendigt for fakturafabrikkens virke, at netværket bag fakturafabrikken – i hvert fald i en periode – havde adgang til post-kasser, som netværket kontrollerede, med henblik på at modtage nødvendige dokumenter fra bl.a. offentlige myndigheder. Det kan endvidere lægges til grund, at der blandt flere af de tiltalte, der er fundet skyldige i at have deltaget i fakturafabrikken, har været samtaler om flere af de omhandlede adresser, herunder vedrørende afhentning af post.

Spørgsmålet er herefter, om der er begået strafbare handlinger inden for selskabets virksomhed, og om overtrædelsen i så fald kan tilregnes en eller flere til selskabet knyttede personer som forsætlig, jf. straffelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte 1 var efter sin egen forklaring ansat i ejendomsselskabet som bl.a. administrator, og han er allerede derfor en til selskabet knyttet person i straffelovens forstand. Det er dog også efter bevisførelsen for landsretten bevist, at Tiltalte 1 må anses for i hvert fald at have været en del af den reelle ledelse i ejendomsselskabet. Landsretten har i denne forbindelse lagt vægt på de samme forhold som byretten, herunder omstændighederne omkring stiftelsen af ejendomsselskabet, indholdet af fuldmagten til Tiltalte 1, Person 71, tidligere Tiltalte 13 og Tiltalte 1's egne forklaringer herom, forklaringerne fra Vidne 138, Vidne 144 og Vidne 137 og telefonaflytningen af samtalen mellem Tiltalte 1 og Nykredit Bank den 12. september 2017, hvoraf det kan udledes, at Tiltalte 1 også udadtil repræsenterede selskabet.

Landsretten har ovenfor, jf. afsnit 2.7.1., fundet det bevist, at Tiltalte 1 var en af ejerne og den overordnede leder af fakturafabrikken, og at han havde fortsat til udstedelse af de omhandlede fakturaer og til A-selskabernes eventuelle anvendelse af disse i forbindelse med moms- og skatteunddragelse.

Henset hertil og til at Person 71, tidligere Tiltalte 13, der var registreret direktør og ejer i ejendomsselskabet, er frifundet, samt at der ikke var andre ansatte, tiltræder landsretten, at ejendomsselskabet på foranledning af Tiltalte 1 stillede adresserne til rådighed for fakturafabrikken i overensstemmelse med den rejste tiltale, ligesom det henset til bevisresultatet er utvivl-

somt, at Tiltalte 1 havde forsæt til denne medvirken. Det, som forsvareren har anført om ”falske” og ”ægte” lejekontrakter, kan ikke føre til en anden vurdering.

Herefter, og da medvirkenshandlingerne ikke under de foreliggende omstændigheder kan anses for et usædvanligt led i selskabets aktiviteter, tiltræder landsretten, at ejendomsselskabet er skyldig i den rejste tiltale med de modifikationer, der følger af bevisresultatet i forhold 1-11.

Den omsætning i forhold 1-11, som ejendomsselskabet beløbsmæssigt kan gøres strafferetligt ansvarlig for medvirken til, er 465.079.955 kr., heraf moms 82.571.144 kr., og unddragelsen af A-skat og AM-bidrag er 174.927.955 kr.

4. Forhold 15 (Tiltalte 14)

Tiltalte 14 er af byretten fundet skyldig, for en lille dels vedkommende som forsøg, jf. straffelovens § 21, i den principale tiltale for hvidvask (tidligere hæleri af særligt grov beskaffenhed) i forbindelse med modtagelse i Virksomhed ApS 1 af overførsler fra B-selskabet Virksomhed IVS 1 (på i alt 9.423.241 kr.), hvoraf 7.198.964 kr. blev videreoverført til Virksomhed ApS 5 Tiltalte 14 blev alene fundet skyldig for så vidt angår perioden fra den 18. maj til den 15. juli 2015 og således, at hvidvasken, til dels forsøget, blev begået i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere uidentificerede medgerningsmænd og i hvert fald Tiltalte 17.

For landsretten har anklagemyndigheden principalt påstået Tiltalte 14 dømt i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 290 a om hvidvask, jf. punkt 2.2.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 147 af 21. februar 2018, bl.a., at bestemmelsen ikke omfatter den blotte modtagelse, anvendelse, opbevaring eller transport af penge, medmindre pengene også enten konverteres eller overføres til et andet land eller en anden person. I de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2, er det anført bl.a., at handlinger af denne karakter uændret vil kunne straffes som hæleri efter straffelovens § 290, når handlingerne er foretaget af personer, der ikke har medvirket til førforbrydelsen. På denne baggrund og efter bestemmelsens ordlyd i øvrigt kriminaliserer straffelovens § 290 a

således konvertering eller overførsel af udbytte fra kriminalitet for at skjule dets oprindelse, hvorimod modtagelsen af udbytte ikke i sig selv er strafbart efter denne bestemmelse.

Som sagen er ført for landsretten, lægges det til grund, at anklagemyndigheden har påstået Tiltalte 14 dømt for hvidvask med hensyn til de 7.198.964 kr., der efter byrettens bevisresultat er overført til det daværende Virksomhed ApS 5

Landsretten lægger ligesom byretten endvidere til grund, at Virksomhed ApS 1 modtog pengeoverførsler fra Virksomhed IVS 1 i alt 77 gange i løbet af de ovenfor anførte knap to måneder, hvilket svarer til gennemsnitligt mere end én overførsel dagligt alle ugens syv dage. Da Virksomhed ApS 1 har modtaget i alt 9.423.241 kr. fra Virksomhed IVS 1 i perioden, var den gennemsnitlige overførsel fra Virksomhed IVS 1 således på mere end 122.000 kr. Landsretten bemærker, at de første ni overførsler til Virksomhed ApS 1 på i alt over 345.000 kr. blev foretaget den 18. maj 2015, og at Tiltalte 14 videreoverførte ca. 330.000 kr. til Virksomhed ApS 5 allerede samme dag.

Tiltalte 14, som efter sin egen forklaring åbnede vekselbureauet med henblik på at betjene gadekunder, har forklaret bl.a., at han, inden han startede bureauet op, selv undersøgte hvidvaskreglerne, og at Tiltalte 17 hjalp ham med at forstå reglerne. Han har videre forklaret, at han lavede baggrundstjek på internettet af de erhvervskunder, han fik, og at han også må have tjekket Virksomhed IVS 1, da dette selskab kom ind som kunde. Han har videre forklaret, at han ikke har set et regnskab for Virksomhed IVS 1, fordi det var et nyt selskab, og der ikke fandtes et regnskab endnu. Han har endelig forklaret, at han ikke kan huske, om han har set en forretningsplan for Virksomhed IVS 1.

Som anført ovenfor, jf. afsnit 2.2.3., var Forurettede 3 indsat som stråmand som registreret direktør for Virksomhed IVS 1. Tiltalte 14 har forklaret bl.a., at han så ID på direktøren i Virksomhed IVS 1, når denne kom og hentede penge, ligesom han kontrollerede, at vedkommende lignede billedet på sit ID. Tiltalte 14 har ikke kunnet forklare, hvorfor Forurettede 3 ikke kunne genkende ham i byretten, eller hvorfor Forurettede 3 dér forklarede, at han ikke ejede et selskab i Danmark.

Tiltalte 14 har videre forklaret bl.a., at der kom beløb fra Virksomhed IVS 1 nærmest dagligt, at han gættede på, at der var tale om løn, og at han ikke undrede sig

over, at Virksomhed IVS 1 havde brug for så store kontantbeløb så hyppigt alle-rede kort efter selskabets stiftelse.

Henset til det i afsnit 2.2.5. anførte kan det lægges til grund, at de videreoverførte midler stammede fra indbetalinger fra kunder i forbindelse med udstedelse af fiktive fakturaer, og at de derfor hidrørte fra en strafbar lovovertrædelse.

Henset til omstændighederne ved Tiltalte 14's hyppige modtagelse og videreoverførsel til et andet vekselbureau af de – både enkeltvis og samlet set – betydelige pengebeløb, finder landsretten det ubetænkeligt at lægge til grund, at Tiltalte 14 vidste, at penge-ne hidrørte fra strafbare lovovertrædelser, og at han foretog videreoverførsel af pengene med henblik på at skjule eller tilsløre dette.

Den omstændighed, at de videreoverførte midler, jf. det anførte ovenfor under afsnit 2.2.5., i det væsentligste var tiltænkt ultimativt at skulle anvendes til tilbagebetaling til fakturafabrikens kunder og dermed ikke i sin helhed tilfalde dens bagmænd, kan ikke føre til et andet resultat, jf. herved princippet i Højesteret dom af 29. januar 2025 (U2025.1386).

Tiltalte 14 er derfor i overensstemmelse med den principale tiltale skyldig i overtrædelse af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. den dagældende § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21, med hensyn til 7.198.964 kr.

Efter bevisførelsen tiltrædes det endelig, at Tiltalte 14's handlinger er begået i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere uidentificerede medgerningsmænd og i hvert fald Tiltalte 17, jf. også nedenfor vedrørende forhold 18.

5. Forhold 16 (Tiltalte 15)

Tiltalte 15 er af byretten i dette forhold fundet skyldig i den principale tiltale for hvid-vask (tidligere hæleri af særligt grov beskaffenhed), for en lille dels vedkommende som forsøg, jf. straffelovens § 21, ved i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Tiltalte 17 og flere uidentificerede gerningsmænd i en periode fra omkring den 21. januar 2015 til den 9. marts 2016 at have modtaget i alt 110.457.389 kr. i selskabet Virksomhed ApS 2 fra B-selskaberne Virksomhed ApS 4, Virksomhed ApS 6, Virksomhed ApS 8, Virksomhed ApS 7 og Virksomhed IVS 1 samt fra selska-

berne Virksomhed ApS 13 og Virksomhed ApS 14, og ved at have videreoverført i alt 108.574.534 kr. (rettelig 108.514.534 kr.) til henholdsvis det daværende Virksomhed ApS 15 og det daværende Virksomhed ApS 5 med henblik på veksling og senere udbetaling.

Anklagemyndigheden har for landsretten principalt påstået Tiltalte 15 dømt i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Som anført ovenfor i afsnittet vedrørende Tiltalte 14 (afsnit 4.) fremgår det af ordly-den og forarbejderne til straffelovens § 290 a om hvidvask, at bestemmelsen kriminaliserer konvertering eller overførsel af udbytte fra kriminalitet for at skjule dets oprindelse, hvor-imod modtagelse af udbytte ikke i sig selv er strafbart efter denne bestemmelse.

Som sagen er ført for landsretten, lægges det til grund, at anklagemyndigheden alene påstår Tiltalte 15 straffet for hvidvask med hensyn til de 108.514.534 kr., der efter byrettens bevisresultat er videreoverført til henholdsvis det daværende Virksomhed ApS 15 og det daværende Virksomhed ApS 5

Landsretten tiltræder på baggrund af bevisførelsen, herunder navnlig pengestrømsanalysen, analysen af Virksomhed ApS 2's kontoudtog og forklaringerne fra vidnerne Vidne 145 og Vidne 148, at Virksomhed ApS 2 modtog i alt 110.457.389 kr. fra de i forhold 1-4 og 6 anførte B-selskaber og fra Virksomhed ApS 13 og Virksomhed ApS 14, og at de modtagne beløb oprindelig stammede fra A-selskabers indbetalinger til de anførte B-selskaber. Det bemærkes i den forbindelse, at det på baggrund af bevisførelsen, herunder den udarbejdede gennemgang af interne overførsler mellem B-selskaber og de to holdingselskaber, kan lægges til grund, at de to holdingselskaber modtog indbetalinger fra Virksomhed ApS 4, Virksomhed ApS 6, Virksomhed ApS 8 og Virksomhed ApS 7 Landsretten lægger lige-ledes til grund, at de indbetalinger, som Virksomhed ApS 2 modtog fra de B-selskaber, der er omfattet af forhold 1-4 samt disses holdingselskaber, dækkede over i alt 848 enkeltover-førsler. Herudover er der foretaget to indbetalinger fra Virksomhed IVS 1, der tidligere havde foretaget indbetalinger til Virksomhed ApS 1, henholdsvis den 5. august og den 25. september 2015.

Landsretten lægger efter bevisførelsen ligeledes til grund, at Virksomhed ApS 2 videreoverførte i alt 22.269.108 kr. til Virksomhed ApS 15 i perioden fra den 25. februar til den 13. april 2015 og i alt 86.245.426 kr. til Virksomhed ApS 5 i perioden fra den 14. april 2015

til den 4. marts 2016, i alt 108.514.534 kr. Overførslerne til Virksomhed ApS 15 skete ved 173 enkeltoverførsler svarende til knap 465.000 kr. pr. kalenderdag fordelt på gennemsnitligt 3,6 daglige enkeltoverførsler, mens overførslerne til Virksomhed ApS 5 skete ved 480 enkeltoverførsler, svarede til 265.000 kr. pr. kalenderdag.

Henset til det i afsnit 2.2.5. anførte lægges det ligeledes til grund, at de beløb, der blev overført til Koncern-selskaberne via Virksomhed ApS 2, i det hele også hidrørte fra de indbetalinger, som de omhandlede B-selskaber havde modtaget fra A-selskaberne, og at pengene derfor hidrørte fra strafbare forhold.

Det fremgår af Erhvervsstyrelsens brev af 19. februar 2015, at Tiltalte 15 under et tilsynsbesøg hos Virksomhed ApS 2 den foregående dag havde oplyst, at han forventede at åbne vekselbutikken omkring 14 dage senere. Det fremgår endvidere, at Virksomhed ApS 2 få dage efter tilsynsbesøget modtog de første beløb fra Virksomhed ApS 14 og efterfølgende også fra de øvrige i tiltalen anførte selskaber, og den 25. februar 2015 påbegyndte selskabet videreoverførslerne til Virksomhed ApS 15 og efterfølgende også til Virksomhed ApS 5

Tiltalte 15 har om indledningen af kunderelationerne med de omhandlede B-selskaber mv. forklaret bl.a., at han blev kontaktet i forretningen af Forurettede 1 og Tiltalte 5, der fortalte, at de havde nogle selskaber, som arbejdede med byggeri og rengøring, hvor de skulle udbetale løn i euro, og at de derfor ville lave en samarbejdsaftale med ham. Senere kom også en tredje person, som kom med tre eller fire andre. Efter en måneds tid havde han spurgt, hvordan de udbetalte løn, hvorefter han modtog nogle fakturaer. Han havde opfattelsen af, at det hele hang sammen. Han har endvidere forklaret, at han overholdt alle regler og bl.a. fik forevist kundernes kontrakter og fakturaer, ligesom han fik ID-papirer og lavede samarbejdskontrakter mv. Hans forklaring herom må imidlertid tilside-sættes som utroværdig. Landsretten lægger herved vægt på samme forhold som byretten. De under sagen fremlagte samarbejdsaftaler, kopier af legitimationspapirer, registrerings-beviser mv. kan ikke føre til et andet resultat.

Tiltalte 15 var registreret som direktør i Virksomhed ApS 2 frem til den 1. oktober 2015, hvorefter Vidne 6 var registreret som direktør. Af de af byretten anførte grunde må det imidlertid lægges til grund, at overdragelsen af selskabet til

Vidne 6 ikke var reel, og at Tiltalte 15 således også stod for de fortsatte transaktioner.

Endelig bemærkes, at Virksomhed ApS 2 ikke havde andre erhvervskunder end de i tiltalen anførte selskaber, og at Virksomhed ApS 2 heller ikke havde gadekunder. Tiltalte 15 har herudover forklaret, at der ikke var ansatte i Virksomhed ApS 2 eller andre, der havde fuldmagt til at handle på Virksomhed ApS 2's vegne.

På baggrund af det, der er anført ovenfor, lægger landsretten herefter til grund, at Tiltalte 15 som direktør og ejer af Virksomhed ApS 2 forestod overførslen af de i alt 108.514.534 kr. til Koncern-selskaberne, ligesom det lægges til grund, at pengene hidrørte fra strafbare forhold.

Henset til omstændighederne omkring Tiltalte 15's hyppige modtagelse og videreoverførsel til Koncern-selskaberne af de – både enkeltvis og samlet set – betydelige pengebeløb, finder landsretten det ubetænkeligt at lægge til grund, at Tiltalte 15 vidste, at pengene hidrørte fra strafbare lovovertrædelser, og at han foretog videreoverførslerne med henblik på at skjule eller tilsløre dette.

Den omstændighed, at de videreoverførte midler i det væsentligste var tiltænkt ultimativt at skulle anvendes til tilbagebetaling til fakturafabrikkens kunder og dermed ikke i sin helhed tilfalde fakturafabrikkens bagmænd, kan ikke føre til et andet resultat, jf. herved princippet i Højesterets dom af 29. januar 2025 (U2025.1386).

Tiltalte 15 findes herefter i overensstemmelse med den principale tiltale skyldig i overtrædelse af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. den dagældende § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21, ved i perioden fra den 25. februar 2015 til den 4. marts 2016 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Tiltalte 17 og flere uidentificerede medgerningsmænd at have overført i alt 108.514.534 kr. til Virksomhed A/S 1 og Virksomhed ApS 5 med henblik på veksling og senere udbetaling.

6. Forhold 17a (Tiltalte 16)

Tiltalte 16 er af byretten fundet skyldig, for en lille dels vedkommende som forsøg, jf. straffelovens § 21, i den principale tiltale for hvidvask (tidligere hæleri af særligt

grov beskaffenhed) i forbindelse med modtagelse i Virksomhed ApS 3 af overførsler fra B-selskaberne Virksomhed IVS 3, Virksomhed ApS 11, Virksomhed IVS 4, Virksomhed ApS 12 og Virksomhed 1 af en række beløb (i alt 255.948.527 kr.), hvoraf 162.965.928 kr. blev videreoverført til Virksomhed ApS 5 og 87.384.934 kr. blev videreoverført til Virksomhed 47. Tiltalte 16 blev alene fundet skyldig for så vidt angår perioden fra den 1. januar 2016 til den 18. maj 2017 og således, at hvidvasken, til dels forsøget, blev begået i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere uidentificerede medgerningsmænd og Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 4, Tiltalte 17 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11.

For landsretten har anklagemyndigheden principalt påstået Tiltalte 16 dømt i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Som anført ovenfor i afsnittet vedrørende Tiltalte 14 fremgår det af ordlyden og forarbejderne til straffelovens § 290 a om hvidvask, at bestemmelsen kriminaliserer kon-vertering eller overførsel af udbytte fra kriminalitet for at skjule dets oprindelse, hvorimod modtagelse af udbytte ikke i sig selv er strafbart efter denne bestemmelse.

Som sagen er ført for landsretten, lægges det til grund, at anklagemyndigheden alene påstår Tiltalte 16 dømt for hvidvask med hensyn til de 250.350.862 kr., der efter tiltalen i alt er overført til Virksomhed ApS 5 og Virksomhed 47.

På baggrund af bevisførelsen lægger landsretten ligesom byretten – og i øvrigt som ubestridt af Tiltalte 16 – til grund, at de i tiltalen anførte 162.965.928 kr. og 87.384.934 kr., i alt 250.350.862 kr., stammede fra A-selskaber og er overført til Tiltalte 16's vekselbureau, Virksomhed ApS 3, fra de anførte fem B-selskaber, og at de herefter er videreoverført til henholdsvis vekselbureauet Virksomhed ApS 5 og Virksomhed 47 som anført i tiltalen.

Det fremgår af pengestrømsanalyserne, at de 255.948.527 kr., som Virksomhed ApS 3 modtog i løbet af de godt 14 måneder fra den 8. marts 2016 til den 18. maj 2017 fra de omhandlede B-selskaber ved gennemsnitligt mellem 1,7 og 2,6 transaktioner om dagen fra hvert af B-selskaberne i de respektive perioder, de var aktive som kunder i vekselbureauet, udgjorde i alt 2.069 indsættelser med et gennemsnitligt samlet beløb på mellem 225.087 kr. og 280.112 kr. pr. selskab pr. dag. Samlet er der efter pengestrømsanalysen i den periode,

hvor der er registreret transaktioner på Virksomhed ApS 3's konto i forhold til de i tilta-len anførte fem B-selskaber, samlet overført gennemsnitligt langt over en halv million kr. dagligt til By 13 bankkonto.

Som anført af byretten kan det lægges til grund, at de fem B-selskaber, der er anført i tilta-len, alle var relativt nyetablerede, da de overførte de meget store beløb til Virksomhed ApS 3, og Tiltalte 16 har forklaret, at han aldrig har mødt B-selskabernes ejere, og at han fik kunderne af Tiltalte 1, der også havde stået for alt det praktiske i forbindelse med stiftelsen af Virksomhed ApS 3. Han kendte godt hvidvaskreglerne, herunder reglerne om, at man skal kende sin kunde, men han spurgte alligevel ikke Tiltalte 1 nærmere ind til kunderne. På et tidspunkt afleverede han sit NemID til Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 efter aftale med Tiltalte 1, fordi han havde svært ved at klare de mange overførs-ler selv. Han bestilte i begyndelsen selv valuta, indtil dette også overgik til Vidne 154, tidligere Tiltalte 11, ligesom han personligt afhentede valuta i Virksomhed 2-forretningen og gav pengene til Tiltalte 2.

Om kundesamarbejdet har Tiltalte 16 for landsretten videre forklaret bl.a., at han ikke selv lavede samarbejdskontrakterne med kunderne, men at han fik disse fra Tiltalte 1. Han har aldrig mødt direktørerne eller andre medarbejdere hos kunderne. Tiltalte 1 gav ham blot kopier af pas mm. vedrørende kunderne og sagde til ham, at han skulle lægge dem i mappen i butikken. Han slog også kunderne op på nettet.

Tiltalte 16 har endelig forklaret, at han ikke undrede sig over, hvad de mange store valutabeløb, som han købte til kunderne, skulle bruges til, eller over, at der flere gange om dagen kom store beløb fra samme kunde. Han var ikke nervøs for at drive et vekselkontor uden at have forstand på det, ligesom han heller ikke blev mistænksom, da han skulle aflevere store kontantbeløb til Tiltalte 2, da Tiltalte 2 er Tiltalte 1's bror. Kunderne skulle bruge pengene til bl.a. lønninger, og han afleverede valutaen enten på Hotel 2 eller i kontorcontaineren. Når han hentede valuta i Virksomhed 2-forretningen, var der altid tale om mange penge. Det var euro svarende til nok 300.000 til 400.000 kr. hver gang.

På baggrund af det ovenfor anførte i afsnit 2.2.5. kan det lægges til grund, at de videreoverførte midler stammede fra indbetalinger fra kunder i forbindelse med udstedelse til disse af fiktive fakturaer, og at de derfor hidrørte fra en strafbar lovovertrædelse.

Henset til omstændighederne omkring Tiltalte 16's hyppige modtagelse og videreoverførsel til et andet vekselbureau og en værdihåndteringsvirksomhed af de – både enkeltvis og samlet set – betydelige pengebeløb, til Tiltalte 16's håndtering af de mange kontanter, som Virksomhed ApS 3 købte i Virksomhed 2 og Virksomhed 47, og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, finder landsretten det ubetænkeligt at lægge til grund, at Tiltalte 16 vidste, at pengene hidrørte fra strafbare lovovertrædelser, og at han foretog videreoverførslerne med henblik på at skjule eller tilsløre dette.

At Tiltalte 16's hvidvask efter hans egen forklaring og bevisførelsen i øvrigt kan anses for anstiftet af andre personer, herunder bl.a. Tiltalte 1 og til dels Tiltalte 17, og at Tiltalte 16 fik hjælp af Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 til bl.a. at bestille valuta i Virksomhed 47, som han dog efter sin egen forklaring desuagtet havde telefonisk kontakt med flere gange ugentligt, efter at Virksomhed 2 fik lukket sin bankkonto, kan ikke føre til et andet resultat. Det samme gælder den omstændighed, at Tiltalte 15 i en kort periode – fra den 23. maj til den 19. juni 2016 – passede Virksomhed ApS 3 for Tiltalte 16, mens denne var i Pakistan for at få behandling af sin ryg, jf. herved nedenfor ved-rørende forhold 17b.

Landsretten bemærker i øvrigt, at Tiltalte 16's viden om aktiviteterne i Virksomhed ApS 3 og samarbejdet med Virksomhed 2 samt hans forsæt til hvidvask understøttes af de afspillede telefonaflytninger, hvorpå han optræder og taler indforstået om setuppet med gennemstrømning af midler fra fakturafabrikken og videre gennem Virksomhed ApS 3 med henblik på fremskaffelse af den kontante valuta til A-selskaberne, herunder ek-sempelvis samtalen den 3. maj 2016 kl. 14.12 mellem Tiltalte 16 og Tiltalte 17 og den 1. marts 2017 mellem Tiltalte 16 og Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 samt rumaflytningen i kontorcontaineren den 29. maj 2017, hvor Tiltalte 16 – på et tidspunkt, hvor Virksomhed ApS 3 havde fået lukket sin bankkonto – kan høres tale om, at papirer skulle ”ødelægges med maskinen” .

Den omstændighed, at de videreoverførte midler i det væsentligste var tiltænkt ultimativt at skulle anvendes til tilbagebetaling til fakturafabrikkens kunder og dermed ikke i sin helhed tilfalde fakturafabrikkens bagmænd, kan ikke føre til et andet resultat, jf. herved princippet i Højesterets dom af 29. januar 2025 (U2025.1386).

Tiltalte 16 er derfor i overensstemmelse med den principale tiltale skyldig i overtrædelse af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. den dagældende § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21, med hensyn til 250.350.862 kr.

Efter bevisførelsen tiltrædes det endelig, at Tiltalte 16's handlinger er begå-et i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse flere uidentificerede med-gerningsmænd og Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 4, Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 samt til dels Tiltalte 17.

Da den første overførsel fra Virksomhed ApS 3 (til Virksomhed ApS 5) efter de dokumenterede pengestrømsanalyser først fandt sted den 9. marts 2016, skal den gerningsperiode, for hvilken Tiltalte 16 findes skyldig i hvidvask, regnes fra denne dato. Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at overdragelsen af Virksomhed ApS 3 til Vidne 7 til sidst i gerningsperioden skal tilsidesættes som værende uden reelt indhold. Det fremgår af den dokumenterede rapport af 29. april 2025 om opgørelse af overførsler fra Virksomhed ApS 3 til Virksomhed 47, at sidste overførsel til Virksomhed 47 fandt sted den 17. maj 2017, hvorfor Tiltalte 16 alene skal dømmes for perioden fra den 9. marts 2016 til denne dato.

7. Forhold 17b (Tiltalte 15)

Tiltalte 15 er af byretten i dette forhold fundet skyldig i hvidvask (tidligere hæleri af særligt grov beskaffenhed), for en lille dels vedkommende som forsøg, jf. straffelovens § 21, ved i forening med og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Tiltalte 17, Tiltalte 2, Tiltalte 16 og flere uidentificerede medger-ningsmænd i perioden fra den 23. maj til den 19. juni 2016 at have modtaget i alt 14.775.888 kr. på Virksomhed ApS 3's bankkonto fra B-selskaberne Virksomhed IVS 3, Virksomhed ApS 11 og Virksomhed IVS 4, som blev overført til Virksomhed ApS 5 og Virksomhed 47 med henblik på veksling og efterfølgende udbetaling.

Anklagemyndigheden har for landsretten principalt påstået Tiltalte 15 dømt i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Byretten har opgjort overførslerne fra de i tiltalen anførte B-selskaber til Virksomhed ApS 3 i gerningsperioden til i alt 14.775.888 kr. med henholdsvis 1.370.788 kr. fra Virksomhed IVS 3

9.389.500 kr. fra Virksomhed IVS 4 og 4.015.600 kr. fra Virksomhed ApS 11. Denne beløbsmæssige opgørelse ses ikke bestridt af tiltalte.

Byrettens dom må forstås således, at det er lagt til grund, at de nævnte 14.775.888 kr. i det hele blev overført til henholdsvis Virksomhed ApS 5 og Virksomhed 47. Landsretten tiltræder, at det efter bevisførelsen kan lægges til grund, at de modtagne beløb i alt væsentlighed blev overført til henholdsvis Virksomhed ApS 5 og Virksomhed 47 i den omhandlede periode med henblik på veksling og efterfølgende udbetaling. Som sagen er forelagt for landsretten, findes det imidlertid ikke tilstrækkeligt godtgjort, at de modtagne beløb er overført fuldt ud inden for gerningsperioden i dette forhold. Herefter og ud fra et forsigtighedsprincip findes det samlede beløb, som blev overført til Virksomhed ApS 5 og Virksomhed 47 i den periode, hvor Tiltalte 15 var tilknyttet Virksomhed ApS 3, skønsmæssigt at kunne fastsættes til ikke under 13.000.000 kr.

Tiltalte 15 har forklaret, at han var i erhvervspraktik i gerningsperioden, fordi Tiltalte 16 skulle til Pakistan og havde spurgt, om han ville passe Virksomhed ApS 3. Mens han fungerede som vikar, leverede Virksomhed 47 penge til Virksomhed ApS 3. Han lagde pengene i et pengeskab, indtil nogle personer kom og hentede dem. Han husker ikke, om han overførte penge eller betalte kontant til Virksomhed 2. For landsretten har han forklaret, at han ikke havde adgang til Virksomhed ApS 3's bankkonto, og at han ikke ved, hvem der overførte penge i den periode, han var i praktik.

Tiltalte 16 har for landsretten forklaret bl.a., at Tiltalte 15 passede bu-tikken, mens han selv var i Pakistan for at få behandling af sin ryg. Tiltalte 15 skulle løse de samme opgaver, som han selv, hvilket omfattede bl.a. at modtage penge og aflevere dem til Tiltalte 2. Han spurgte Tiltalte 2, om det var OK, at han fik Tiltalte 15 til at passe butikken som praktikant, og Tiltalte 2 nikkede bekræftende hertil.

Henset til det, som er anført ovenfor vedrørende Tiltalte 16, findes det ube-tænkeligt at lægge til grund, at de penge, som blev videreoverført i perioden, var udbytte fra en strafbar lovovertrædelse.

Tiltalte 15 er i forhold 16 fundet skyldig i helt ligeartet kriminalitet gennem C-selskabet Virksomhed ApS 2 i perioden fra den 25. februar 2015 til den 4. marts 2016, her-

under ved at have overført penge til Virksomhed 2. Herefter og i øvrigt af de af byretten anførte grunde, findes det ubetænkeligt at lægge til grund, at Tiltalte 15 vidste, at pengene hidrørte fra strafbare lovovertrædelser, og at han foretog videreoverførslerne med henblik på at skjule eller tilsløre dette.

Som tiltalen for byretten er rejst findes Tiltalte 15 herefter i dette forhold skyldig i overtrædelse af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. den dagældende § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21, og jf. § 23, ved at have medvirket til at overføre i alt ikke under 13.000.000 kr. til Virksomhed 2 og Virksomhed 47 med henblik på veksling og efterfølgende udbetaling. Landsretten tiltræder endvidere, at dette er sket i forening med og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med i hvert fald Tiltalte 16, Tiltalte 2 og til dels også Tiltalte 17.

8. Forhold 18 (Tiltalte 17)

Tiltalte 17 er af byretten fundet skyldig, for en dels vedkommende som forsøg, jf. straffelovens § 21, i den principale tiltale om hvidvask (tidligere hæleri af særligt grov beskaffenhed) ved i perioden fra den 1. januar 2015 til den 28. februar 2017 at have vekslet i alt 319.315.158 kr. for C-selskaberne, herunder 108.514.534 kr. for Virksomhed ApS 2, 7.198.964 kr. for Virksomhed ApS 1, 40.635.732 kr. for Virksomhed ApS 10 og 162.695.928 kr. for Virksomhed ApS 3, og i perioden fra den 1. marts til den 10. oktober 2017 at have modtaget og til Tiltalte 2 have udleveret 36.362.434 kr., der var bestilt af Virksomhed ApS 3, og skønsmæssigt vekslet 45.000.000 fra Udenlandsk virksomhed 1, selvom pengene var udbytte af strafbare forhold. Byretten fandt endvidere, at hvidvasken var begået i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere uidentificerede medgerningsmænd og i hvert fald Tiltalte 2 og Tiltalte 16 samt i perioden fra den 1. januar 2015 til den 28. februar 2017 tillige Tiltalte 4.

For landsretten har anklagemyndigheden påstået Tiltalte 17 dømt i overensstemmelse med byrettens bevisresultat for hvidvask i medfør af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. den dagældende § 290, stk. 2, jf. stk. 1, til dels forsøg herpå, jf. straffelovens § 21.

Som det fremgår af afsnit 2.2.5., har landsretten fundet, at det er bevist, at de anførte beløb, der stammede fra A-selskaberne, via B- og C-selskaberne blev overført til de omhandlede

Koncern-selskaber, der ultimativt var ejet af Tiltalte 17, og at beløbene efterfølgende blev afhentet kontant af de tiltalte og/eller andre ikke nærmere identificerede personer. Af økonomirapporterne i sagen fremgår dog, at der alene blev overført beløb til Koncern-selskaberne fra C-selskaberne i perioden fra den 25. februar 2015 til den 28. februar 2017, hvorfor gerningsperioden – i hvert fald som sagen er ført – skal begrænses til denne periode. Landsretten har for så vidt angår perioden fra den 1. marts til den 10. oktober 2017 tiltrådt, at det er bevist, at beløbene også i denne periode i det væsentlige blev modtaget og udleveret fra Koncern-selskaberne. Efter bevisførelsen, hvorefter det kan lægges til grund, at Tiltalte 17 rykkede Tiltalte 16 for leveringer fra Virksomhed 47, at Virksomhed 47 i hvert fald til dels afleverede penge i Virksomhed 2-forretningen, at både Tiltalte 16 og Tiltalte 2 også i denne periode kom jævnligt i forretningen, og at der herfra blev udleveret penge til Tiltalte 2, finder landsretten således, at en væsentlig del også af det beløb på 36.362.434 kr., der fra Virksomhed ApS 3 blev overført til Virksomhed 47 i denne periode, blev udleveret fra Virksomhed 2. Efter de afgivne forklaringer kan det dog ikke afvises, at en del af beløbet blev afleveret i og udleveret direkte fra Virksomhed ApS 3, jf. herved også afsnittet om pengestrømmene fra B-selskaberne (afsnit 2.2.5.). Henset til omfanget af aktivitet i Virksomhed 2 finder landsretten, at det beløb, der kan anses for udleveret fra Virksomhed 2, skønsmæssigt kan fastsættes til 25.000.000 kr.

På baggrund af det ovenfor anførte i afsnit 2.2.5. kan det lægges til grund, at beløbene hidrørte fra en strafbar lovovertrædelse.

Som det fremgår, har de to Koncern-selskaber over en periode på godt halvdet år modtaget i alt 389.015.158 kr. via de fire C-selskaber samt Udenlandsk virksomhed 1

Også efter bevisførelsen for landsretten må det lægges til grund, at Tiltalte 17 havde en meget nær relation til alle fire C-selskaber, der alle i hele eller dele af gerningsperioderne for disse selskaber havde adresse i lokaler udlejet af Tiltalte 17. Herunder havde Virksomhed ApS 3 og Virksomhed ApS 10 registreret adresse samme sted på samme tidspunkt. Der er ubestridt samarbejdsaftaler mellem Virksomhed 2 og de fire C-selskaber, som dækker gerningsperioden, men det er omstridt, om der var realitet bag disse aftaler. Tiltalte 17 har forklaret, at han førte kontrol med sine faste kunder og herunder var på kontrolbesøg, hvilket er bekræftet af bl.a. Tiltalte 14 og Tiltalte 16's forklaringer.

Efter bevisførelsen lægger landsretten til grund, at hverken Tiltalte 14, Tiltalte 15 eller Tiltalte 16 havde forudgående erfaring med at drive et vekselbu-reau, og at selskaberne Virksomhed ApS 2, Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3 blev stif-tet med andre forretningsformål.

For så vidt angår selskabet Virksomhed ApS 2 har landsretten, jf. afsnittet om Tiltalte 15 (afsnit 5), af de grunde, der er anført af byretten, lagt til grund, at overdragelsen af dette selskab til Vidne 6 den 1. oktober 2015 ikke var reel, og at Vidne 6, hvis oplysninger også i øvrigt, jf. afsnittet om Tiltalte 4 (afsnit 2.7.4.), blev benyttet af fakturafabrikken, var indsat som stråmand i dette selskab. Det lægges desuden efter de afgivne forklaringer til grund, at Vidne 6, der ikke talte dansk, i efteråret 2015 har været i Virksomhed 2-forretningen for at underskrive nogle dokumenter, som han ikke forstod, og at både Tiltalte 4 og Tiltalte 17 var til stede. Det kan efter bevisførelsen tillige lægges til grund, at Vidne 6 ikke i øvrigt har været i Virksomhed 2-forretningen. Landsretten tiltræder herefter, at Tiltalte 17, der ligesom Tiltalte 4 var i besiddelse af kopi af identifika-tionsoplysninger på Vidne 6, var klar over, at denne var indsat som stråmand i selskabet.

Vedrørende selskabet Virksomhed ApS 10 kan det lægges til grund, at selskabskapitalen blev indbetalt af Tiltalte 2 via Tiltalte 5's selskab Virksomhed ApS 29, og at Tiltalte 4 var involveret i oprettelse af en konto til dette selskab samtidig med oprettelsen af konti til flere af B-selskaberne i sagen. Det kan desuden efter vidnet Forurettede 4's forklaring og omstændighederne omkring selskabet i øvrigt lægges til grund, at den registrerede direktør, Forurettede 4, som opholdt sig i Danmark med henblik på at arbejde i byggebranchen, og som ikke på noget tidspunkt er set af de ansatte i Virksomhed 2-forretningen eller på videoovervågningen, var indsat som stråmand og reelt ikke hav-de noget at gøre med selskabet. Det kan endvidere lægges til grund, at Tiltalte 17 var klar over dette. Tiltalte 17's forklaring om gentagen kontakt med Forurettede 4 tilsidesættes herefter som utroværdig. Tiltalte 17's forklaring om, at han umiddelbart efter, at han den 23. december 2015 kl. 9.21 modtog en anmodning fra sin bank om dokumentation for, at han havde undersøgt, at Virksomhed ApS 10 var registreret i hvidvaskregisteret, udarbejdede et brev på engelsk til Forurettede 4, som han afleve-rede personligt til denne, hvorefter Forurettede 4 samme dag kl. 10.13 på dansk sendte en mail til Erhvervsstyrelsen, tilsidesættes ligeledes som åbenbart utroværdig. Det

bemærkes i denne forbindelse, at Forurettede 4's navn i mailen til Erhvervsstyrelsen er stavet forkert, og at dokumenterne, herunder mailen fra Forurettede 4, er fundet i Virksomhed 2 i forbindelse med ransagningen.

Som også anført af byretten kan det på baggrund af samtaler mellem Tiltalte 16 og Tiltalte 17 den 29. april og den 3. og Dato 1 2016 lægges til grund, at Tiltalte 17 indtog en aktiv rolle i forbindelse med overførsler fra Virksomhed ApS 3, ligesom samtalerne tegner et klart billede af, at Tiltalte 17 var klar over, at der stod andre bag beslutningerne om overførsler til Virksomhed 2. Det fremgår også af samtaler den 2. og 6. maj 2016, at ansatte i Virksomhed 2 talte direkte med Tiltalte 2 om overførsel af penge via Virksomhed ApS 3, og at Tiltalte 17 var klar over dette, samt at der var tale om en fast fremgangsmåde. Det kan desuden, jf. ovenstående afsnit om Tiltalte 16 (afsnit 6), lægges til grund, at overdragelsen af selskabet til Vidne 7 var uden reelt indhold, og at det efter de foreliggende omstændigheder må lægges til grund, at Tiltalte 17 var klar over dette.

Herefter og sammenholdt med de store daglige pengebeløb, som Tiltalte 2 og andre hentede i Virksomhed 2, tiltræder landsretten, at det er bevist, at Tiltalte 17 var klar over, at de nævnte beløb var udbytte fra en strafbar handling.

Som anført ovenfor har landsretten for så vidt angår perioden fra den 1. marts til den 10. oktober 2017 tiltrådt, at det er bevist, at de anførte beløb også er modtaget i og udleveret fra Koncern-selskaberne. Spørgsmålet er herefter, om Tiltalte 17 i denne periode vidste, at pengene hidrørte fra strafbare lovovertrædelser, og at han – gennem sine selskaber – vekslede pengene med henblik på at skjule eller tilsløre dette.

Tiltalte 17 har for landsretten forklaret bl.a., at hans interesse for, at Tiltalte 16 efter den 1. marts 2017 fik valuta, skyldtes, at han tænkte, at han gennem Tiltalte 16 ville kunne købe eller låne nogle yderligere euro, selvom dette var mindre lukrativt end at købe euro fra gadekunder, der fik en lavere kurs. Det endte dog med, at han ikke handlede med Virksomhed ApS 3 efter den 28. februar 2017, hvor den sidste overførsel fandt sted.

Som det fremgår af byrettens dom, er der imidlertid telefonaflytninger fra den 6. og 24. marts 2017, hvor Tiltalte 17 ringede til Tiltalte 16 for at høre, om

der var kommet leveringer fra Virksomhed 47, og at han – på sidstnævnte dato – bad Tiltalte 16 om at kontakte ”ham” og sige, at han havde brug for pengene, ligesom såvel Tiltalte 16 som Tiltalte 2 fortsatte med at komme meget hyppigt i Virksomhed 2 i denne periode.

På denne baggrund tilsidesætter landsretten Tiltalte 17's forklaring om sin rolle efter den 1. marts 2017 som utroværdig.

Efter bevisførelsen, herunder de ovenfor omtalte telefonsamtaler samt det dokumenterede handelsmønster i Virksomhed 2 henholdsvis før og efter den 1. marts 2017 med et stigende euro-salg og et øget antal vekslinger samt den dokumenterede ”smurfing” i form af en stigning i eurosalget til lejlighedskunder under legitimationsgrænsen, der fulgte med ned sammen med nedsættelsen af denne grænse den 25. juni 2017, finder landsretten det helt ubetænke-ligt at lægge til grund, at Tiltalte 17 vidste, at også de penge, der blev vekslet i Koncern-selskaberne i denne periode hidrørte fra strafbare lovovertrædelser, og at han – gennem sine selskaber – vekslede pengene med henblik på at skjule eller tilsløre dette.

Tiltalte 17 er derfor i overensstemmelse med den principale tiltale skyldig i over-trædelse af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. den dagældende § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21, med hensyn til i alt 389.015.158 kr., dog således at gerningsperioden først regnes fra den 25. februar 2015.

Efter bevisførelsen tiltrædes det tillige, at Tiltalte 17's handlinger er begået i for-ening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere uidentificerede medger-ningsmænd og Tiltalte 2 og Tiltalte 16 samt i perioden til den 28. februar 2017 tillige Tiltalte 4.

9. Strafudmåling mv.

Landsretten har ved fastsættelsen af straffene i forhold 1-12 generelt lagt vægt på krimina-litetens grovhed, herunder unddragelsernes størrelse eller tilsigtede størrelse, og at der var tale om et professionelt tilrettelagt netværk, der gennem mere end to år virkede med hen-blik på systematisk at medvirke eller forsøge at medvirke til et meget stort antal kunders moms- og skatteunddragelser. De strafbare handlinger er begået i forening med flere iden-tificerede og uidentificerede medgerningsmænd gennem 12 selskaber, hvori var indsat

stråmænd som ejere og direktører, og der var en klart defineret rollefordeling mellem de forskellige aktører. Landsretten har for de enkelte tiltalte desuden lagt vægt på deres individuelle roller i fakturafabrikken og længden af den periode, de deltog.

I forhold 15-18 har landsretten lagt vægt på størrelsen af de hvidvaskede beløb og længden af den periode, forholdene er begået over, men også at der i disse forhold maksimalt kan udmåles en fængselsstraf på 3 år og 11 måneder, da en sag om overtrædelse af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, henset til tidspunktet for tiltalerejsningen, skulle have været behandlet med nævninger, jf. straffelovens § 686, stk. 5, hvis der skulle have været udmålt en højere straf.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om anvendelse af straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., ved udmåling af straffen for Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 3 og Tiltalte 4. Anklagemyndighedens konkrete strafpåstande på henholdsvis 8, 7, 6 og 7 års fængsel overstiger dog for ingen af disse tiltalte strafferammen på fængsel i 8 år i straffelovens § 289. Herefter, og da der ikke i øvrigt er grundlag for at anvende straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., ved straffenes fastsættelse, tages anklagemyndighedens påstand herom ikke til følge.

Sagen i byretten omfattede 20 tiltalte. Forholdene blev begået i perioden fra den 1. januar 2015 til den 10. oktober 2017, og anklageskrift blev modtaget i byretten den 20. november 2018, mens revideret anklageskrift blev modtaget den 18. december 2018. Hovedforhandlingen i byretten blev indledt den 19. december 2018, og der blev afsagt dom i sagen den 18. august 2022. Der blev i byretten afholdt i alt 153 retsmøder, og som følge af covid-19 blev der aflyst retsmøder i perioden fra marts til maj 2020 og fra januar til februar 2021.

Ankesagen omfattede oprindeligt 15 tiltalte, men sagen blev for en af de tiltaltes vedkommende afvist under hovedforhandlingen. Hovedforhandlingen blev indledt den 18. august 2023, og der var ved berømmelsen enighed om, at det følgende retsmøde først skulle finde sted ca. seks måneder senere, hvorfor hovedforhandlingen fortsatte fra den 23. januar 2024. I landsretten har sagen været behandlet over 122 retsdage.

Sagen har således hverken i byretten eller i landsretten ligget stille i længere perioder. Her-til kommer, at der er tale om en straffesag af betydelig kompleksitet og et helt ekstraordinært stort omfang.

Landsretten finder på den anførte baggrund, at den tid, der er medgået til behandlingen af sagen, ikke for nogen af de tiltalte indebærer en krænkelse af retten til en retfærdig rettergang inden rimelig tid, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, eller at der i øvrigt er grundlag for at lade den lange sagsbehandlingstid indgå som formildende omstændighed i forbindelse med strafudmålingen.

9.1. Tiltalte 1

Straffen, der fastsættes i medfør af momslovens § 81, stk. 4, og straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, samt straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. straffelovens § 23, jf. i det hele straffelovens § 89, findes passende udmålt til fængsel i 7 år.

Landsretten har udover de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor, lagt vægt på navnlig Tiltalte 1's rolle som indehaver og øverste leder af fakturafabrikken, ligesom der er lagt vægt på det betydelige udbytte, han har haft af kriminaliteten.

Det har sit forblivende med den betingede straf af fængsel i 14 dage, som Tiltalte 1 blev idømt ved Københavns Byrets dom af 24. februar 2025.

Efter straffelovens § 50, stk. 2, kan bøde idømmes som tillægsstraf til anden strafart, når tiltalte ved lovovertrædelsen har opnået eller tilsigtet at opnå økonomisk vinding for sig selv eller andre. Tillæggsbøder inden for skatte- og afgiftsområdet er udtryk for en skærpet sanktionering med et pønalt formål og pålægges derfor uden hensyn til, om der er opnået en berigelse, og uanset, om der er sket efterbetaling af den unddragne skat, jf. herved bl.a. Højesterets dom af 8. juni 2023 (U2023.4079). Efter praksis pålægges også tillæggsbøder ved medvirken til andres moms- eller skatteunddragelse.

Herefter, og af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at Tiltalte 1 er idømt en tillæggsbøde efter straffelovens § 50, stk. 2, og at tillæggsbøden skal forhøjes efter straffelovens § 289, stk. 3. Henset til anklagemyndighedens påstand og under hensyn-tagen til, at der er tale om medvirken til A-selskabernes moms- og skatteunddragelser, findes tillæggsbøden passende at være fastsat til 175 mio. kr. Der er ikke grundlag for at ned-

sætte tillægsbøden med henvisning til, at Tiltalte 1 til dels er dømt for forsøg. Forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 6 måneder.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten endvidere, at Tiltalte 1 indtil videre frakendes retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser, jf. straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har over for Tiltalte 1 under anken nedlagt endelig påstand om konfiskation af et udbytte på 26.581.494 kr., herunder som en del af udbyttekonfiskationen og/eller i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, konfiskation af en række nærmere angivne effekter og beløb. Endelig har anklagemyndigheden nedlagt påstand om konfiskation af en række nærmere angivne effekter i medfør af straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte 1 har påstået frifindelse for konfiskationspåstandene og har gjort gældende bl.a., at det ikke er dokumenteret, at han har modtaget udbytte som påstået af anklagemyndigheden, at størstedelen af indboet på Vej 1 var overdraget til Person 71, tidligere Tiltalte 13, at AK47-lampen tilhører Hotel 1, og at det ikke er dokumenteret, at hans telefon var krypteret.

Som det fremgår af afsnittet om skyldspørgsmålet vedrørende Tiltalte 1, må det lægges til grund, at han var den øverste leder og den ene indehaver af fakturafabrikken gennem den samlede gerningsperiode i forhold 1-12.

Efter de økonomiske oplysninger om Tiltalte 1 og hans husstand sammenholdt med oplysningerne om husstandens øvrige formueforhold, herunder de registrerede ejer- og brugerforhold vedrørende flere Mercedes-Benz-personbiler, kan det endvidere lægges til grund, at Tiltalte 1 havde en væsentlig indtægt udover den indkomst, som ifølge skatteoplysningerne var indberettet vedrørende ham for indkomstårene 2015-17.

Landsretten tiltræder under hensyn hertil og efter den øvrige bevisførelse, at det kan lægges til grund, at Tiltalte 1 i forhold 1-12 fik en andel af de 10% af fakturabeløbet, der som overskud tilfaldt de to indehavere af fakturafabrikken, og at han som øverste leder modtog i hvert fald halvdelen heraf, dvs. 5% af fakturabeløbene. Landsretten tager derfor

anklagemyndighedens påstand om konfiskation af 26.581.494 kr. til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

For så vidt angår de enkelte aktiver, der påstås konfiskeret som led i udbyttekonfiskationen, tiltræder landsretten, at kontantbeløbet på 1.256 kr. fundet på Tiltalte 1 ved anholdelsen må anses for at være en del af udbyttet i forbindelse med den begåede kriminalitet, og at beløbet konfiskeres i medfør af straffelovens § 75, stk. 1.

Efter bevisresultatet for landsretten kan det herudover lægges til grund, at Tiltalte 1 sammen med Tiltalte 2 som indehavere af fakturafabrikken tillige var de reelle indehavere af fire konti i Bank Millennium i Polen, formelt tilhørende selskabet Udenlandsk virksomhed 1. Indeståenderne på 143.062,91 EUR, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP, der stammende fra den pådømte kriminalitet, skal konfiskeres med halvdelen hos hver af disse tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

Vedrørende de i konfiskationspåstanden anførte designermøbler og B&O-udstyr mv. lægger landsretten til grund, at aktiverne i forbindelse med ransagningen den 10. oktober 2017 befandt sig på Adresse 11 i By 3 enten på loftet eller som del af indretningen i stuen.

Tiltalte 1 og Person 71, tidligere Tiltalte 13, der på ransagningstidspunktet begge boede på adressen, har i byretten afgivet forklaring om, at Person 71, tidligere Tiltalte 13 i forbindelse overtagelsen af ejendommen fra Tiltalte 1 erhvervede forskellige møbler og B&O-udstyr. Der er til støtte herfor under anken fremlagt et tillæg til købsaftalen, dateret den 30. august 2012, hvoraf fremgår bl.a., at 250.000 kr. af købsprisen på 2 mio. kr. for ejendommen vedrørte følgende aktiver: ”Poul Henningsen Lamper som hænger i loftet 2 stk. Pk9 stole af Poul Kjærholm ved spisebordet i to farver 8 stk. Arne Jacobsen jubilæum stole egg 3 stk., diverse B&O Ting som er monteret i huset”.

Det fremgår ikke af købsaftalen, at møbler og B&O-udstyr indgik i overdragelsen af ejendommen, eller at en del af købesummen vedrørte sådanne møbler mv. Købsaftalen indeholder endvidere ikke en henvisning til en tillægsaftale vedrørende overdragelse af møbler mv. eller et forbehold herfor. Under hensyn hertil og til tillæggets udformning finder landsretten, at det ikke herved er dokumenteret, at de pågældende møbler mv. blev overdraget

fra Tiltalte 1 til Person 71, tidligere Tiltalte 13. Advokat Ulrik Heines mail af 14. oktober 2025 kan ikke føre til et andet resultat.

Af de grunde, der er anført af byretten, kan det desuden lægges til grund, at de to B&O-fjernsyn tilhører Tiltalte 1.

Landsretten finder endvidere, at det ikke er tilstrækkeligt underbygget ved forklaringen fra Tiltalte 1's hustru, Vidne 152, at hun er indehaver af diverse møbler og B&O-udstyr. Landsretten tiltræder derfor, at det må lægges til grund, at Tiltalte 1 også er indehaver af disse designermøbler og det pågældende B&O-udstyr.

Lampen indgik i stuens indretning sammen med flere af de øvrige designermøbler mv. tilhørende Tiltalte 1, hvorfor landsretten lægger til grund, at også lampen tilhører Tiltalte 1. Forklaringerne fra Tiltalte 1, dennes søn Vidne 153 og Tiltalte 2 samt den fremlagte kvittering af 2. december 2015 kan ikke føre til et andet resultat.

Uanset at det således kan lægges til grund, at aktiverne tilhører Tiltalte 1, er det ikke tilstrækkelig godtgjort, at de kan anses for at være udbytte ved en strafbar handling eller træde i stedet for et sådant, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

Henset til det, der er anført af byretten om aktivernes værdi, og da det ikke er sandsynliggjort, at aktiverne er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, finder landsretten, at de anførte aktiver, der alle er luksusprægede, skal konfiskeres i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1.

Efter afgørelsen af skyldspørgsmålet sammenholdt med genstandenes anvendelse og karakter finder landsretten endvidere, at betingelserne for konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, af de effekter, der er omfattet af påstanden, er opfyldt.

Landsretten tager herefter anklagemyndighedens påstand om konfiskation til følge, dog således at alene halvdelen af indeståendet (143.062,91 EUR, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP) på konti i Bank Millennium i Polen tilhørende Udenlandsk virksomhed 1 konfiskeres hos Tiltalte 1.

9.2. Tiltalte 2

Straffen, der fastsættes i medfør af momslovens § 81, stk. 4, og straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, samt straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. straffelovens § 23, jf. i det hele straffelovens § 89, findes passende udmålt til fængsel i 6 år og 6 måneder.

Landsretten har udover de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor, lagt vægt på navnlig Tiltalte 2's rolle som medindehaver og leder i fakturafabrikken, hvilken rolle dog må anses for at være mindre end Tiltalte 1's, ligesom der er lagt vægt på det betydelige udbytte, Tiltalte 2 har haft af kriminaliteten.

Forholdene er for størstedelens vedkommende begået i prøvetiden for Tiltalte 2's prøveløsladelse den 29. maj 2015 med en reststraf på 62 dage og en prøvetid på 2 år. Der er foretaget rettergangsskridt inden prøvetidens udløb. Under hensyn til den tid, der er forløbet, har landsretten ikke fundet grundlag for at fastsætte en fællesstraf med reststraffen fra prøveløsladelsen, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, nr. 1.

Af de grunde, der er anført ovenfor vedrørende Tiltalte 1, og de af byretten anførte grunde, tiltræder landsretten, at Tiltalte 2 er idømt en tillægsgbøde efter straffelovens § 50, stk. 2, og at tillægsgbøden skal forhøjes efter straffelovens § 289, stk. 3. Henset til anklagemyndighedens påstand og under hensyntagen til, at der er tale om medvirken til A-selskabernes moms- og skatteunddragelser, findes tillægsgbøden passende at være fastsat til 175 mio. kr. Landsretten finder, at der ikke er grundlag for at nedsætte tillægsgbøden med henvisning til, at Tiltalte 2 til dels er dømt for forsøg. Forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 6 måneder.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten endvidere, at Tiltalte 2 indtil videre frakendes retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser, jf. straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1.

Udvisning

Tiltalte 2 har tidligere været statsborger i Pakistan, men har mistet sit pakistanske statsborgerskab. Han er ved Udlændinge- og Integrationsministeriets afgørelse af 20. fe-

bruar 2017 meddelt afslag på dansk indfødsret. Det kan derfor – og i øvrigt som ubestridt – lægges til grund, at Tiltalte 2 er statsløs.

Tiltalte 2, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end 29 år, og som tidligere er straffet med en ubetinget fængselsstraf, er nu idømt fængsel i 6 år og 6 måneder for medvirken til moms- og skatteunddragelse. Landsretten tiltræder derfor, at der er hjemmel i den dagældende udlændingelovs § 22, nr. 1, 2, 3 og 6 (nu § 22, stk. 1), til at udvise ham. Henset til længden af den idømte fængselsstraf følger det af den dagældende udlændinge-lovs § 32, stk. 2, nr. 5, at udvisningen skal ske med indrejseforbud for bestandig.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, der har været gældende med virkning fra den 1. januar 2017, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b. Af den forud for den 1. januar 2017 gældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, fremgår, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det følger endvidere af den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 26 b, at udvisning for udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kun kan ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

Da Tiltalte 2 har en datter, som er dansk statsborger og dermed unionsborger, er spørgsmålet i første række, om det vil være i strid med artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) at udvise Tiltalte 2 for bestandig. Hvis dette ikke er tilfældet, er spørgsmålet, om en udvisning for bestandig af Tiltalte 2 er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Som anført i bl.a. Højesterets dom af 5. december 2024 (U2025.721) følger det af EU-Domstolens fortolkning af TEUF artikel 20, at bestemmelsen er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en tredjelandsborger, som er blevet dømt for et strafbart forhold, skal udvises fra medlemsstatens område til et tredjeland, selv om den pågældende faktisk tager sig af et mindreårigt barn, som er statsborger i medlemsstaten, hvis udvisningen af den pågældende indebærer, at barnet bliver nødsaget til at forlade Unionens område og dermed fratages den effektive nydelse af kerneindholdet af sine rettigheder som unions-

borger, jf. præmis 66-67 i EU-Domstolens dom af 5. maj 2022 i de forenede sager C-451/19 og C-532/19 (XU og QP).

Om barnet bliver nødsaget til at forlade Unionens område i tilfælde af, at forælderen, der er tredjelandsborger, udvises, beror på en bedømmelse af, om der består et afhængighedsforhold mellem forælderen og barnet. EU-Domstolen har i den nævnte doms præmis 69 ud-talt, at når en mindreårig unionsborger har fast bopæl med begge sine forældre, og forældrene derfor i det daglige er fælles om at tage sig af barnet og om at varetage den retlige, følelsesmæssige og økonomiske forsørgelse af barnet, kan det formodes – hvilken formodning dog kan afkræftes – at der består et afhængighedsforhold mellem den mindreårige unionsborger og vedkommendes forælder, der er tredjelandsborger, uafhængigt af den omstændighed, at den anden forælder, som er statsborger i den medlemsstat, på hvis område familien er bosiddende, har en ubetinget ret til at forblive på medlemsstatens område.

En medlemsstat kan dog i ekstraordinære tilfælde udvise forælderen, selv om barnet som konsekvens heraf bliver nødsaget til at forlade Unionens område. Det er en forudsætning herfor, at udvisningen er begrundet i forælderen personlige adfærd, som skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse i den pågældende medlemsstat, og at udvisningen er grundet i en hensyntagen til de forskellige involverede interesser, således at proportionalitetsprincippet iagttages, jf. bl.a. præmis 48-50 i EU-Domstolens dom af 13. september 2016 i sag C-304/14 (CS).

Det fremgår, at Tiltalte 2 den Dato 2 2022 fik en datter med sin ægtefælle, der er herboende dansk statsborger. Det fremgår endvidere af en cpr-udskrift, at Tiltalte 2 har haft fælles bopæl med sin datter og ægtefælle i hele barnets levetid. Herefter, og idet der ikke foreligger oplysninger, som kan afkræfte formodningen om et afhængighedsforhold mellem Tiltalte 2 og hans mindreårige datter, findes han som udgangspunkt at have en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20. Det bemærkes i den forbindelse, at det forhold, at han har fået en datter under nærværende straffesag, ikke i sig selv kan danne grundlag for at afvise, at han kan have en afledt opholdsret efter artikel 20 i TEUF.

Tiltalte 2 kan imidlertid udvises og dermed miste sin ret til ophold her i landet, hvis domfældelse i denne straffesag efter EU-retten må anses for et ekstraordinært tilfælde.

Som følge af alvoren og karakteren af den begåede kriminalitet findes Tiltalte 2's adfærd at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse.

Spørgsmålet er herefter, om en udvisning vil være i strid med det EU-retlige proportionalitetsprincip.

Som anført af byretten er Tiltalte 2 født i Danmark, hvor han har boet hele sit liv. Han er tidligere straffet med en fængselsstraf i 2014 for overtrædelse af bl.a. våbenloven og med bødestraf i 2015 for overtrædelse af hvidvaskloven. Han har siden den 25. juli 2020 været gift med en dansk statsborger, som er mor til hans datter, og som arbejder som folkeskolelærer. Hans mor og søskende er alle bosiddende i Danmark, og han har kun be-grænset tilknytning til Pakistan eller andre lande. Han er nu fundet skyldig i alvorlig krimi-nalitet af omfattende og organiseret karakter, der er begået i årene 2015-2017.

Fire voterende udtaler herefter:

Efter en samlet vurdering af kriminalitetens særdeles grove karakter, herunder at Tiltalte 2 har haft en overordnet rolle i forbindelse med omfattende og organiseret med-virken til skatte- og momsunddragelse begået over en længere periode, hvilket har ført til udmåling af en straf på fængsel i 6 år og 6 måneder, at han tidligere er straffet for bl.a. vå-benloven og hvidvaskloven, og at han i prøvetiden efter løsladelse fra afsoning af dommen om overtrædelse af bl.a. våbenloven har begået ny kriminalitet, sammenholdt med hans tilknytning til Danmark og afhængighedsforholdet mellem ham og hans nu 3-årige datter, der er dansk statsborger, finder vi, at en udvisning for bestandig ikke vil være i strid med det EU-retlige proportionalitetsprincip. På den anførte finder vi endvidere, at der foreligger et ekstraordinært tilfælde, hvorfor udvisning med indrejseforbud for bestandig ikke vil væ-re i strid med TEUF artikel 20. Vi bemærker i den forbindelse, at begrebet ”ekstraordinært tilfælde” må forstås i overensstemmelse med den måde, som begrebet anvendes i forbin-delse med opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, jf. herved EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I. mod Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid).

Af de samme grunde og da Tiltalte 2's datter først er født efter byrettens dom, fin-des en udvisning for bestandig heller ikke at være i strid med Menneskerettighedskonven-tionens artikel 8.

Vi stemmer derfor for at tage anklagemyndighedens påstand om, at Tiltalte 2 ud-vises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, til følge.

To voterende udtaler:

Efter en samlet vurdering af de forliggende oplysninger, og således som sagen er procede-ret for landsretten, findes der ikke at være tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at der fore-ligger et ekstraordinært tilfælde. Da udvisning af Tiltalte 2 således vil være i strid med TEUF artikel 20, stemmer vi for, at påstanden om udvisning af Tiltalte 2 ikke tages til følge.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at Tiltalte 2 udvises af Dan-mark med indrejseforbud for bestandig.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har over for Tiltalte 2 under anken nedlagt endelig påstand om konfiskation af udbytte på 8.860.498 kr., herunder som en del af udbyttekonfiskationen og/eller i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, en række nærmere angivne effekter og værdier. Endelig har anklagemyndigheden nedlagt påstand om konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, af en række nærmere angivne effekter.

Tiltalte 2 har påstået frifindelse for konfiskationspåstanden.

Det må vedrørende Tiltalte 2 som anført ovenfor i afsnittet om skyldspørgsmålet lægges til grund, at han i hele gerningsperioden i forhold 1-12 havde en central og ledende rolle i fakturafabrikken, ligesom han sammen med Tiltalte 1 har været indehaver af fakturafabrikken.

Det må videre lægges til grund efter de økonomiske oplysninger om Tiltalte 2 sammenholdt med oplysningerne om hans øvrige formueforhold, herunder bl.a. størrelsen af hans indeståender samt hans leasingbiler i luksusklassen og andre luksusprægede akti-ver, at Tiltalte 2 havde en væsentlig indtægt udover den indkomst, som ifølge skatteoplysningerne var indberettet vedrørende ham for indkomståret 2014 til 2016. De hos Tiltalte 2's fundne gevinstkuponer indikerer under de foreliggende omstændighe-der ligeledes et behov for at skjule et ulovligt udbytte.

Landsretten tiltræder under hensyn hertil og efter den øvrige bevisførelse, at det kan lægges til grund, at Tiltalte 2 i gerningsperioden i forhold 1-12 fik en andel af de 10% af fakturabeløbene, der som overskud tilfaldt indehaverne af fakturafabrikken, og at hans andel i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand i hvert fald udgjorde et beløb svarende til 1,66% af det samlede fakturabeløb. Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand om konfiskation af et beløb svarende til 1,66% af den samlede omsætning i forhold 1-12 (531.629.879 kr.) til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 1. Dette beløb udgør 8.825.056 kr. og ikke, som anklagemyndigheden har anført, 8.860.498 kr.

For så vidt angår konfiskationspåstanden vedrørende 32.012 kr., der blev fundet på Tiltalte 2 ved anholdelsen, tiltræder landsretten, at dette beløb må anses for at udgøre en del af det udbytte, som kan konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1. Tiltalte 2's forklaring om, at pengene tilhører Hotel 2, er ikke understøttet af andre oplysninger i sagen og tilsidesættes derfor som utroværdig.

Landsretten tiltræder endvidere, at de to ure, der ifølge Tiltalte 2's forklaring blev erhvervet i gerningsperioden, må anses at være erhvervet for en del af udbyttet og skal konfiskeres i medfør af straffelovens § 75, stk. 1.

Efter bevisresultatet kan det som anført ovenfor vedrørende Tiltalte 1 lægges til grund, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 var reelle indehavere af de fire konti i Bank Millennium i Polen – formelt tilhørende Udenlandsk virksomhed 1. Indeståenderne på henholdsvis 143.062,91 EUR, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP stammende fra den pådømte kriminalitet skal derfor konfiskeres som en del af udbyttet med halvdelen hos hver af de Tiltalte 2 og Tiltalte 1, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

Af de af byretten anførte grunde og med den fordeling, der fremgår af dommen, tiltræder landsretten desuden, at der skal ske konfiskation af indeståendet i Danske Bank på 713.438,82 kr., således at 622.438,82 kr. konfiskeres som udbytte i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, og 91.000 kr. konfiskeres i medfør af § 76 a, stk. 1.

Landsretten finder, at det ikke er tilstrækkeligt godtgjort, at provenuet fra salg af ejendommen Adresse 17, By 3, der under anken er opgjort til 8.429,42 kr., kan konfiskeres i medfør af straffelovens § 75, stk. 1. Betingelserne for konfiskation efter straf-

felovens § 76 a, stk. 1, er dog opfyldt, og da Tiltalte 2 ikke har sandsynliggjort, at ejendommen fuldt ud er erhvervet for lovlige midler, konfiskeres provenuet i medfør af denne bestemmelse. Det bemærkes, at der ved Københavns Byrets fogedret (sag AS TV-168/2023) verserer en tvist om, hvilken plads i prioritetsstillingen anklagemyndighedens konfiskationskrav har. Afgørelsen af dette spørgsmål tilkommer fogedretten.

Efter afgørelsen af skyldspørgsmålet sammenholdt med genstandenes anvendelse og ka-rakter er betingelserne for konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 2, af diverse effekter endvidere opfyldt.

Landsretten tager herefter anklagemyndighedens påstand om konfiskation til følge, dog således at udbyttebeløbet nedsættes til 8.825.056 kr., og således at alene halvdelen af indestående (143.062,91 EUR, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP) på konti i Bank Millennium i Polen tilhørende Udenlandsk virksomhed 1 konfiskeres hos Tiltalte 2.

9.3. Tiltalte 3

Straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, samt straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. straffelovens § 23, findes passende udmålt til fængsel i 5 år og 6 måneder.

Landsretten har udover de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor, lagt vægt på navnlig, at Tiltalte 3 har haft en central og ledende rolle i fakturafabrikken i perioden fra den 1. juni 2016 til den 10. oktober 2017, og at han også havde egne kunder, men at han i modsætning til Tiltalte 1 og Tiltalte 2 ikke kan anses for at have været medindehaver af fakturafabrikken.

Af de grunde, der er anført ovenfor i afsnittet vedrørende Tiltalte 1, og af de af byretten anførte grunde, tiltræder landsretten, at Tiltalte 3 er idømt en tillægsgbøde efter straffelovens § 50, stk. 2, og at tillægsgbøden skal forhøjes efter straffelovens § 289, stk. 3. Henset til anklagemyndighedens påstand og under hensyntagen til, at der er tale om medvirken til A-selskabernes moms- og skatteunddragelser, findes tillægsgbøden at være passende fastsat til 90 mio. kr. Landsretten finder, at der ikke er grundlag for at nedsætte til-

lægsbøden hverken med henvisning til anklagemyndighedens påstand eller, at Tiltalte 3 til dels er dømt for forsøg. Forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 4 måneder.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten endvidere, at Tiltalte 3 indtil videre frakendes retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser, jf. straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har over for Tiltalte 3 under anken nedlagt endelig påstand om konfiskation af et udbytte på i alt 6.369.476 kr., herunder som en del af udbyttekonfiskationen og/eller i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, af en række nærmere angivne effekter og værdier. Udbyttet er udregnet som 1,66% af det samlede fakturerede beløb i forhold 8-10 i perioden fra 1. juni 2016 og 1,66% af hele det fakturerede beløb i forhold 11 og 12, i alt 5.327.741 kr., samt 1.041.735 kr. som udbytte fra egne kunder. Anklagemyndigheden har subsidiært nedlagt påstand om konfiskation af en i påstanden nærmere angiven registreringsattest i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, ligesom anklagemyndigheden i medfør af denne bestemmelse har nedlagt påstand om konfiskation af en række yderligere nærmere angivne effekter.

Tiltalte 3 har påstået frifindelse for konfiskationspåstanden.

Tiltalte 3 har – i lighed med Tiltalte 7 og Tiltalte 8 – protesteret mod, at anklagemyndigheden i tilkendegivelsen af 27. august 2025 som senere korrigeret har nedlagt påstand om konfiskation af et højere beløb end konfiskeret ved byrettens dom, idet konfiskationsbeløbet over for Tiltalte 3 er forhøjet til 6.369.476 kr. fra 5.255.208 kr. (byrettens resultat).

Det er til støtte herfor gjort gældende, at anklagemyndigheden er afskåret fra at nedlægge en konfiskationspåstand, der fraviger byrettens dom til skade for de tiltalte, da anklagemyndighedens tilkendegivelse er fremkommet efter udløb af ankefristen, hvorfor påstanden vedrørende yderligere konfiskation ikke er nedlagt rettidigt, jf. retsplejelovens § 907, stk. 1, 1. pkt., jf. § 905, stk. 1.

Det fremgår af anklagemyndighedens ankemeddelelse af 1. september 2022, at byrettens dom vedrørende Tiltalte 3 er anket af anklagemyndigheden til skærpeelse.

Påstanden om skærpeelse er ikke begrænset til bestemte dele af sanktionsvalget, og strafudmålingen og må naturligt forstås som omfattende såvel den idømte straf som andre påkendte retsfølger end straf, herunder konfiskation.

På denne baggrund, og da anklagemyndighedens ankemeddelelse af 1. september 2022 er indgivet rettidigt, tages konfiskationspåstanden under påkendelse. Landsretten har ikke herved taget stilling til betydningen af ændringen i beregningsgrundlaget.

Landsretten har ikke fundet det bevist, at Tiltalte 3 var medindehaver af faktura-fabrikken, ligesom der ikke er ført bevis for, at Tiltalte 3 har modtaget udbytte i form af en andel af fakturafabrikkens samlede fakturerede beløb i forhold 8-12. Anklage-myndighedens påstand om konfiskation heraf tages derfor ikke til følge. Af samme grund frifindes han endvidere for konfiskationspåstanden vedrørende indeståendet på de anførte fire konti i Bank Millennium i Polen.

Anklagemyndigheden har til støtte for kravet om udbyttekonfiskation yderligere henvist til, at Tiltalte 3 efter sin egen forklaring har modtaget løn fra fakturafabrikken.

Tiltalte 3 har for landsretten således forklaret bl.a., at han foruden at passe telefonen hjalp med at skaffe kunder i byggebranchen, som skulle have varer og mandskab. Han har videre forklaret, at han vist begyndte at skaffe kunder i midten af 2016. Han tjente, hvad der svarer til 6.000 euro (ca. 45.000 kr.) om måneden for formidling af kunder og for at passe telefonen, og han fik pengene kontant. Det gjorde han i en periode på 6-7 måneder.

Allerede derfor finder landsretten, at der skønsmæssigt hos Tiltalte 3 skal konfiskeres et beløb svarende til løn på ca. 6.000 euro om måneden i 6 måneder, i alt 267.500 kr., som udbytte i medfør af straffelovens § 75, stk. 1.

Det fremgår af sagen, at Tiltalte 3's fakturakunder i perioden fra den 1. juni 2016 og frem, dvs. når der fra anklagemyndighedens opgørelse fratrækkes tre fakturaer i forhold 9, som efter det oplyste er udstedt i maj 2016, har modtaget fakturaer på i alt

25.785.128,83 kr. Når der herefter, jf. det ovenfor anførte, tages udgangspunkt i en udbytteberegning for sælgernes honorar i relation til egne kunder på baggrund af en procentandel på 3 (se herom nedenfor i afsnittet om konfiskation hos Tiltalte 7, afsnit 9.6.), finder landsretten, at der på den baggrund skal ske udbyttekonfiskation hos Tiltalte 3 af yderligere 773.554 kr.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand om konfiskation til følge for så vidt angår udbytte på i alt 1.041.054 kr., jf. straffelovens § 75, stk. 1.

Landsretten tiltræder af de grunde, der er anført af byretten, at de hos Tiltalte 3 fundne kontantbeløb – 170 euro, 8.900 dirhams, 124.000 kr., 13.000 euro, 6.000 kr. og 103.000 kr. – skal konfiskeres som en del af udbyttet efter straffelovens § 75, stk. 1. Landsretten finder ikke at kunne lægge vægt på Tiltalte 3's forklaring om, at en del af de 124.000 kr., som blev fundet i hans soveværelse, tilhørte Person 70, tidligere Tiltalte 6, idet forklaringen ikke er understøttet af andre oplysninger.

Også efter bevisførelsen for landsretten kan det lægges til grund, at Tiltalte 3 ejede bilen, mrk. Mercedes Benz. Landsretten har herved lagt vægt på bl.a., at nøglerne til bilen, der på ransagningstidspunktet den 10. oktober 2017 henstod uden nummerplader ud for Tiltalte 3's bolig, fandtes i en kagedåse i boligen. Landsretten finder herover-for ikke at kunne lægge vægt på hans forklaring for landsretten om, han var i færd med at købe bilen af Person 76, som ifølge de dokumenterede oplysninger fra det svenske motorkøretøjsregister havde været registreret som ejer frem til den 6. september 2017, men at købet endnu ikke var gennemført. Landsretten bemærker i den forbindelse, at Tiltalte 3 på rumaflytningen allerede den 29. maj 2017 kunne høres omtale bilen som ”min bil” og sige, at han havde betalt fuld pris for den. Landsretten tilsidesætter herved den forklaring, som Tiltalte 3 har afgivet for landsretten, hvorefter der det pågældende sted i aflytningen skulle være talt om en anden Mercedes-bil med hans kæreste, Person 1, som bruger. Landsretten bemærker, at Tiltalte 3 efter sagens oplysninger solgte Person 1's Mercedes den 12. april 2017 til det polske firma Udenlandsk virksomhed 11 for godt 108.000 kr. Tiltalte 3 har hævdet, at han slet ikke har erhvervet bilen, og der foreligger ikke i øvrigt oplysninger, der kan sandsynliggøre, at bilen er erhvervet for lovlige midler. Herefter tiltræder landsretten, at bilen og den tilhørende registreringsattest skal konfiskeres efter straffelovens § 76 a, stk. 1, idet betingelserne for konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, ikke er opfyldt.

For så vidt angår Rolex-uret, som Tiltalte 3 bar ved anholdelsen, bemærker landsretten, at uret af Lauritz.com er vurderet til 60.000 kr. Tiltalte 3 har ikke søgt at sandsynliggøre, at uret er erhvervet for lovlige midler, og også det konfiskeres der-for efter straffelovens § 76 a, stk. 1.

Under proceduren for landsretten er Tiltalte 3 alene fremkommet med en helt overordnet protest mod konfiskation i forhold til de resterende papirer, regnskaber, visit-kort, telefoner, simkort og USB-stik, som fremgår af anklagemyndighedens konfiskations-påstand. Med undtagelse af de anførte tre USB-stik (del af koster L-8-13) tiltræder lands-retten, at betingelserne for konfiskation af disse genstande i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, er opfyldt, og anklagemyndighedens påstand herom tages derfor til følge.

Anklagemyndigheden har ikke oplyst eller dokumenteret, hvad de anførte tre USB-stik (koster L-8-13-1, L-8-13-2 og L-8-13-3), som er fundet på Tiltalte 3's bopæl, in-deholder, og har som følge heraf og uanset de fund, der i øvrigt er gjort på bopælen, ikke godtgjort, at betingelserne for konfiskation af stikkene er opfyldt, jf. straffelovens § 75, stk. 2, hvorfor han frifindes for denne del af konfiskationspåstanden.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand om konfiskation til følge, dog så-ledes at udbyttebeløbet nedsættes til 1.041.054 kr., at Tiltalte 3 frifindes for på-standen om konfiskation af indeståendet på konti i Bank Millennium i Polen og 3 USB-stik (del af koster L-8-13).

9.4. Tiltalte 4

Straffen, der fastsættes i medfør af momslovens § 81, stk. 4, og straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, samt straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. straffelovens § 23, i det hele jf. straffelovens § 89, nedsættes til fængsel i 6 år.

Landsretten har udover de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor, lagt vægt på navn-lig, at Tiltalte 4, selvom han har haft en central og ledende rolle i fakturafabrikken i hele perioden, i modsætning til Tiltalte 1 og Tiltalte 2 ikke kan anses for at have været medindehaver af fakturafabrikken.

Af de grunde, der er anført ovenfor i afsnittet vedrørende Tiltalte 1, og af de af byretten anførte grunde, tiltræder landsretten, at Tiltalte 4 er idømt en tillægsbøde efter straffelovens § 50, stk. 2, og at tillægsbøden skal forhøjes efter straffelovens § 289, stk. 3. Henset til anklagemyndighedens påstand og under hensyntagen til, at der er tale om med-virken til A-selskabernes moms- og skatteunddragelser, findes tillægsbøden passende at være fastsat til 175 mio. kr. Landsretten finder, at der ikke er grundlag for at nedsætte tillægsbøden med henvisning til, at Tiltalte 4 til dels er dømt for forsøg. Forvandlelingsstraffen fastsættes til fængsel i 6 måneder.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten endvidere, at Tiltalte 4 indtil videre frakendes retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser, jf. straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 1.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har over for Tiltalte 4 under anken nedlagt endelig påstand om konfiskation af 8.860.498 kr., svarende til 1,66% af den samlede fakturering i forhold 1-12. Som anført ovenfor udgør 1,66% af det samlede fakturerede beløb i forhold 1-12 rettelig 8.825.056 kr. Anklagemyndigheden har herunder principalt påstået indeståendet på de fire omtalte konti i Bank Millennium i Polen konfiskeret hos ham, subsidiært en forholdsmeessig mindre del. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, har anklagemyndigheden desuden nedlagt påstand om konfiskation af en række dokumenter og elektroniske effekter (koster O-10-1 til O-10-102).

Tiltalte 4 har påstået frifindelse for konfiskationspåstanden, herunder i relation til en iPhone under henvisning til, at den indeholder et stort antal private fotos, og at betingelserne efter straffelovens § 75, stk. 2, derfor ikke er opfyldt.

Uanset at det som anført ovenfor i afsnittet om skyldspørgsmålet må lægges til grund, at Tiltalte 4 gennem den samlede gerningsperiode i forhold 1-12 havde en central og ledende rolle i fakturafabrikken, har landsretten fundet, at der ikke er ført det fornødne bevis for, at han var indehaver og som sådan fik en andel af de 10% af fakturabeløbene, der som overskud tilfaldt indehaverne af fakturafabrikken. Anklagemyndighedens påstand om

konfiskation i relation hertil, herunder af indeståender på konti i Bank Millennium, tages derfor ikke til følge.

Det fremgår derimod af sagens oplysninger, at Tiltalte 4 indledningsvis i løn fik tilbudt – og i hvert fald også en enkelt gang fra Virksomhed ApS 9 fik overført – 15.000 kr., men at Tiltalte 4 på et tidspunkt i stedet valgte at få betalt leasingydelsen på sin bil på 5.745 kr. om måneden som løn. Det fremgår endvidere, at der den 7. december 2015 har været en udbetaling på 80.461,44 kr. fra Virksomhed ApS 9 til Tiltalte 4 med angivelse af ”Tiltalte 4 løn Sep, okt, nov. Undskyld forsinkelsen”. Der foreligger ikke oplysninger, herunder om større aktiver, der kan indikere, at Tiltalte 4 i øvrigt fik del i fa-brikkens samlede udbytte.

Landsretten finder herefter, at det må lægges til grund, at han modtog løn for sit arbejde for fakturafabrikken, og at hans månedsløn under hensyn til hans rolle udgjorde 15.000 kr. i perioden fra januar 2015 til august 2017, dog i perioden september, oktober og november 2015 samlet 80.461,44 kr., og at han fra september 2017 og til anholdelsen i oktober 2017 i stedet for løn blev begunstiget med brugsretten til en bil, der kostede en månedlig leasing-ydelse på 5.745 kr.

Landsretten finder herefter, at der som udbytte hos Tiltalte 4 skal konfiskeres 526.951 kr., jf. straffelovens § 75, stk. 1.

Efter afgørelsen af skyldspørgsmålet sammenholdt med genstandenes karakter og anvendelse er betingelserne for konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 2, af diverse effekter (koster O-10-1 til O-10-102) endvidere opfyldt. Under hensyn til, at der på telefonen mrk. iPhone7 er fundet bl.a. en række fotos af NemID, bankoverførsler, sygesikringsbevis tilhørende en stråmandsdirektør samt chat-korrespondance af relevans for sagen, kan den omstændighed, at der efter det af forsvareren oplyste også findes private fotos på telefonen, ikke føre til, at den skal udleveres til Tiltalte 4.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand om konfiskation til følge, dog således at udbyttebeløbet nedsættes til 526.951 kr., og at der hos Tiltalte 4 ikke foretages konfiskation af indeståendet på konti i Bank Millennium i Polen.

9.5. Tiltalte 5

Straffen, der fastsættes i medfør af momslovens § 81, stk. 4, og straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, samt straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskatteovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. straffelovens § 23, jf. i det hele straffelovens § 89, forhøjes til fængsel i 3 år.

Landsretten har udover de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor, lagt vægt på, at Tiltalte 5 havde en afgrænset, men central rolle i relation til stråmandsdirektørerne og stiftelsen af selskaberne i forhold 1-8.

Udvisning

Som sagen foreligger for landsretten og efter de nedlagte påstande, må det lægges til grund, at Tiltalte 5 på tidspunktet for byrettens dom om udvisning havde haft lov-ligt ophold her i landet i godt 9 år og 5 måneder, når den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte periode fratrækkes.

Tiltalte 5 er under denne sag fundet skyldig i medvirken til moms- og skatteund-dragelse, til dels forsøg herpå, og er idømt fængsel i 3 år. Der er derfor hjemmel til at udvi-se ham i medfør af udlændingelovens dagældende § 22, nr. 1, 2 og 6 (nu § 22, stk. 1). Hen-set til længden af den idømte fængselsstraf følger det af den dagældende udlændingelovs § 32, stk. 2, nr. 5, at udvisning skal ske med indrejseforbud for bestandig.

Da Tiltalte 5 er litauisk statsborger, kan udvisning af ham for bestandig kun ske, hvis det er i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for be-grænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens dagældende § 26 b.

Spørgsmålet er derfor, om udvisning af ham med indrejseforbud for bestandig vil være i strid med artikel 27 eller 28 i EU-opholdsdirektivet eller med retten til respekt for privatliv og familieliv, jf. EU-Chartrets artikel 7 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventi-ons artikel 8.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, skal en begrænsning i retten til fri bevæge-lighed og ophold kunne begrundes i hensynet til bl.a. den offentlige orden eller sikkerhed. Efter artikel 27, stk. 2, skal udvisningen være i overensstemmelse med proportionalitets-princippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den per-

sonlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Endvidere følger det af EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 1, at værtsmedlemsstaten, før den træffer afgørelse om udsendelse, bl.a. skal tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet.

Endelig følger af artikel 28, stk. 2, at værtsmedlemsstaten ikke må træffe en udsendelsesafgørelse vedrørende en unionsborger eller dennes familiemedlemmer, uanset nationalitet, når de har opnået ret til tidsubegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Som anført ovenfor har Tiltalte 5 haft lovligt ophold her i landet i 9 år og 5 måneder. Han har dermed opnået ret til tidsubegrænset ophold, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 18, stk. 1.

Når henses til karakteren af Tiltalte 5's kriminelle handlinger, hvorved han ved at skaffe udenlandske stråmænd mv. har deltaget i omfattende og organiseret medvirken til moms- og skatteunddragelse, til dels forsøg herpå, finder landsretten, at Tiltalte 5 vil være tilbøjelig til på ny at begå strafbare handlinger som dem, han er dømt for, og at hans adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led.

Henset til de omstændigheder, der i øvrigt er anført af byretten, tiltræder landsretten endvidere, at udvisning af Tiltalte 5 med indrejseforbud for bestandig må anses for begrundet i alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 2, og ikke vil være i strid med Danmarks EU-retlige eller internationale forpligtelser i øvrigt. Landsretten tiltræder derfor, at Tiltalte 5 skal udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har ligesom for byretten nedlagt påstand om, at der hos Tiltalte 5 som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, konfiskeres de 50.000 kr., som han har

forklaret, at han har modtaget, og at der i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres en iPhone og en række papirer med relation til sagen, herunder lejekontrakter og bankdokumenter. Tiltalte 5 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Af de grunde, der er anført af byretten, tages anklagemyndighedens påstand om konfiskation til følge.

9.6. Tiltalte 7

Straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. straffelovens § 23, forhøjes til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Landsretten har udover de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor, lagt vægt på, at Tiltalte 7 havde en underordnet, men betydelig rolle, hvor han som sælger var ansvarlig for kontakten til en række af fakturafabrikkens kunder.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om, at der hos Tiltalte 7 som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, konfiskeres 171.021 kr. svarende til 4% af de fakturerede beløb til hans kunder i perioden fra 1. januar 2017 og frem til anholdelsen, herunder som en del af udbyttekonfiskationen og/eller i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, 19.000 kr. i kontanter sikret fra Tiltalte 7 ved anholdelsen. Endvidere har anklagemyndigheden påstået to telefoner fundet hos Tiltalte 7 konfiskeret efter straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte 7 har påstået frifindelse for konfiskationspåstanden, og har anført navnlig, at anklagemyndighedens udbytteopgørelse bestrides. For så vidt angår kontantbeløbet fundet på ham ved anholdelsen har han henvist til sin forklaring herom, ligesom han har anført, at der ikke er grundlag for at konfiskere mobiltelefonerne i medfør af straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte 7 har – i lighed med Tiltalte 3 og Tiltalte 8 – protesteret mod, at anklagemyndigheden i tilkendegivelsen af 27. august 2025 som senere korrigeret har nedlagt påstand om konfiskation af et højere beløb end konfiskeret ved byrettens dom, idet

konfiskationsbeløbet er forhøjet over for Tiltalte 7 til 171.021 kr. fra 149.370 kr. (byret-tens resultat).

Af de grunde, der er anført ovenfor i afsnittet vedrørende Tiltalte 3, tages konfiskationspåstanden under påkendelse. Landsretten har ikke herved taget stilling til betydningen af ændringen i beregningsgrundlaget.

Også efter bevisførelsen for landsretten lægges det af de grunde, der er anført af byretten, til grund, at et salg af en faktura gennem fakturafabrikken udløste en procentvis betaling til sælgerne.

Vedrørende spørgsmålet om størrelsen af betalingen til sælgerne fremgår det af Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 forklaringer for byretten, at han overtog opgaven som sælger fra en anden person, og at han tog det samme i betaling som den anden. Det fremgår endvidere, at hans honorar var 5% af fakturabeløbet, men kun 3% ved større fakturabeløb på f.eks. 120-150.000 kr. Det fremgår af den af byretten anførte rumaflytning den 18. maj 2017 kl. 11.41, at Person 74, tidligere Tiltalte 10 under en samtale med Vidne 154, tidligere Tiltalte 11 omtalte ” *mine 3 procent* ” , og at han havde sagt 15 procent til kunden.

Landsretten lægger på den baggrund til grund, at sælgerne i almindelighed modtog betaling på mellem 3% og 5% af fakturabeløbet i forbindelse med udstedelse af fakturaer til deres respektive kunder.

Vidne 154's, tidligere Tiltalte 11 forklaring om, hvornår et honorar på 5% kunne opkræves, er ikke under-støttet på anden vis, og landsretten finder i øvrigt ikke at kunne udelukke, at andre om-stændigheder end fakturabeløbets størrelse kan have haft betydning for, om der kunne kræves et sælgerhonorar af denne størrelse.

På den anførte baggrund og ud fra et forsigtighedsprincip finder landsretten, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at beregne sælgernes honorar på baggrund af en højere andel end de anførte 3%. Der er herved også taget højde for, at sælgere undtagelsesvis kan have opkrævet et honorar på baggrund af en mindre procentandel.

Som følge af landsrettens afgørelse ovenfor af skyldsspørgsmålet skal der ved beregningen af den fortjeneste, som Tiltalte 7 har haft i relation til sine fakturakunder, tages udgangs-

punkt i tidsrummet fra ultimo maj 2017 til den 10. oktober 2017. Faktura nr. 5719 af 6. august 2017 til A-selskabet Virksomhed ApS 96 skal allerede som følge af, at anklagemyndigheden ikke har søgt at føre bevis for, at dette selskab var Tiltalte 7's fakturakunde, ikke inddrages i beregningen.

På denne baggrund kan der ske udbyttekonfiskation hos Tiltalte 7 af 92.898 kr., herunder de 19.000 kr. i kontanter, som Tiltalte 7 havde på sig ved anholdelsen, idet landsretten efter de foreliggende oplysninger finder det helt ubetænkeligt at lægge til grund, at penge-ne er udbytte fra fakturafabrikken. Tiltalte 7's forklaring om, at kontanterne vedrørte drif-ten af hans kiosk, som ikke er understøttet af andre oplysninger, og som findes usandsynlig henset til omstændighederne ved hans besiddelse af pengene, kan således ikke føre til et andet resultat.

Landsretten finder endvidere af de grunde, der er anført af byretten, at betingelserne for konfiskation hos Tiltalte 7 efter straffelovens § 75, stk. 2, af de to telefoner, der blev fundet på spisebordet i hans køkken – en Samsung Knox og en iPhone – er opfyldt.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand om konfiskation til følge, dog således at udbyttebeløbet nedsættes til 92.898 kr.

9.7. Tiltalte 8

Straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. straffelovens § 23, jf. i det hele straffelovens § 89, forhøjes til fængsel i 4 år og 6 måneder.

Landsretten har udover de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor, lagt vægt på, at Tiltalte 8 havde en underordnet, men betydelig rolle, hvor han som sælger var ansvarlig for kontakten til en række af fakturafabrikkens kunder.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om, at der hos Tiltalte 8 som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, konfiskeres 427.441 kr. svarende til 4% af de fakturerede beløb til hans kunder i perioden fra 1. oktober 2016 i forhold 8 og 10 samt af alle de

fakturerede beløb til hans kunder i forhold 11 og 12. Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af en række nærmere angivne effekter i medfør af straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte 8 har påstået frifindelse for konfiskationspåstandene, og har anført navn-lig, at hans økonomiske, herunder boligmæssige, forhold taler imod, at han skulle have oppebåret udbytte, endsige et udbytte i den størrelsesorden, der er påstået af anklagemyndigheden.

Tiltalte 8 har – i lighed med Tiltalte 3 og Tiltalte 7 – protesteret mod, at anklagemyndigheden i tilkendegivelsen af 27. august 2025 som senere korrigeret har nedlagt påstand om konfiskation af et højere beløb end konfiskeret ved byrettens dom, idet konfiskationsbeløbet er forhøjet over for Tiltalte 8 til 427.441 kr. fra 354.493 kr. (byrettens resultat).

Af de grunde, der er anført ovenfor i afsnittet om konfiskation hos Tiltalte 3, tages konfiskationspåstanden under påkendelse.

Som følge af landsrettens afgørelse ovenfor af skyldsspørgsmålet kan der tages udgangspunkt i anklagemyndighedens opgørelse for så vidt angår den tidsmæssige periode, idet bemærkes, at Tiltalte 8 har haft en fast tilknytning til kontoret fra oktober 2016 til den 10. oktober 2017, og at det kan lægges til grund, at samtlige faktureringer i forhold 11 fandt sted i november 2016 eller senere. Af de grunde, som er anført ovenfor under afsnittet om konfiskation hos Tiltalte 7, skal udbytteberegningen for så vidt angår Tiltalte 8's honorar i relation til egne kunder foretages på baggrund af en procentandel på 3.

På denne baggrund skal der ske udbyttekonfiskation hos Tiltalte 8 af 320.581 kr., jf. straffelovens § 75, stk. 1.

For så vidt angår iPhone og computer har Tiltalte 8 protesteret mod konfiskation. Han har bestridt at være ejer af det fundne USB-stik, som han derfor ikke har krævet udlevering af.

Det fremgår af sagen, jf. herved også ovenfor vedrørende skyldsspørgsmålet, at der på telefonen fandtes bl.a. et foto af et stykke papir med beskrivelse af tekster til fakturaer til et A-

selskab i forhold 8, at der på USB-stikket, som landsretten på baggrund af bevisførelsen lægger til grund tilhørte Tiltalte 8, fandtes bl.a. et regneark med fakturaer fra B-selskabet i forhold 11, og at der på computeren fandtes bl.a. en forretningsplan for Virksomhed ApS 75, der er A-selskab i forhold 8, 11 og 12. Betingelserne for konfiskation af disse elektroniske genstande i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, er derfor opfyldt.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstande om konfiskation til følge, dog således at udbyttebeløbet nedsættes til 320.581 kr.

9.8. Tiltalte 9

Straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. straffelovens § 23, jf. i det hele straffelovens § 89, forhøjes til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Landsretten har udover de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor, lagt vægt på, at Tiltalte 9 havde en underordnet, men betydelig rolle, hvor han som sælger var ansvarlig for kontakten til en række af fakturafabrikkens kunder.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at der hos Tiltalte 9 som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, konfiskeres 150.948 kr. svarende til 4% af de fakturerede beløb til hans kunder i perioden fra den 1. januar 2017 og frem til anholdelsen, herunder som en del af udbyttekonfiskationen og/eller i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, kontantbeløb på henholdsvis 99.000 kr. og 7.000 euro fundet i hans vasketøjskurv i sove-værelset på bopælen samt 17.000 kr. fundet i en notesbog ligeledes i soveværelset. Anklagemyndigheden har herudover påstået konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, af to telefoner sikret fra Tiltalte 9 ved anholdelsen.

Tiltalte 9 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation.

Som følge af landsrettens afgørelse ovenfor af skyldsspørgsmålet skal der ved beregningen af den fortjeneste, som Tiltalte 9 har haft i relation til sine fakturakunder, tages udgangspunkt i tidsrummet fra medio maj 2017 til den 10. oktober 2017. Som følge

af det ovenfor i afsnittet om konfiskation hos Tiltalte 7 anførte skal der endvidere tages udgangspunkt i en udbytteberegning af hans honorar i relation til egne kunder på baggrund af en procentandel på 3.

På denne baggrund skal der ske udbyttekonfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 1, hos Tiltalte 9 af 74.520 kr., herunder i de 99.000 kr., som blev fundet hos ham i forbindelse med anholdelsen. Den resterende del af det samlede kontantbeløb, der blev fundet hos Tiltalte 9, konfiskeres i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1. Landsretten bemærker herved, at Tiltalte 9 er fundet skyldig i medvirken til moms- og skatteunddragelse for et tocifret millionbeløb, hvilket kan give et betydeligt udbytte, samt at der er tale om kontantbeløb af usædvanlig størrelse i forhold til Tiltalte 9's økonomiske forhold i øvrigt, og at pengene for hovedpartens vedkommende var forsøgt skjult i en vasketøjskurv. Den forklaring, som Tiltalte 9 afgav for byretten, om, at pengene stammede fra tilbagebetaling af beslaglagte beløb i forbindelse med en straffesag fra 2012-2013, og den forklaring, som han har afgivet til politiet om penge fra salg af en bil samt lån fra familie, findes under hensyn til beløbenes størrelse og opbevaringen helt usandsynlig, og forklaringerne må derfor tilsidesættes som utroværdige.

Landsretten tiltræder, at betingelserne for konfiskation af Tiltalte 9's iPhone og Samsung Knox-telefon henset til det fundne på iPhonen og den omstændighed, at Samsung Knox-telefonen var krypteret, er opfyldt, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand om konfiskation til følge, dog således at det beløb, der kan ske udbyttekonfiskation for, nedsættes til 74.520 kr.

9.9. Tiltalte Virksomhed ApS

Straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, samt straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. i det hele straffelovens § 23, findes passende udmålt til en bøde på 65 mio. kr.

Landsretten har lagt vægt på navnlig, at selskabet systematisk har medvirket til kriminaliteten i forhold 1-11, men også på selskabets afgrænsede rolle.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har med henvisning til en række forskellige bestemmelser nedlagt konfiskationspåstande vedrørende ejendomsselskabets ejendomme.

Ejendomsselskabet har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Ejendomsselskabet har protesteret mod, at konfiskationspåstanden i tilkendegivelsen indeholder ejendomme, som ikke er konfiskeret eller forsøgt konfiskeret ved byrettens dom.

Det fremgår af anklagemyndighedens ankemeddelelse af 1. september 2022, at byrettens dom vedrørende ejendomsselskabet er anket af anklagemyndigheden til skærpeelse.

Påstanden om skærpeelse er ikke begrænset til bestemte dele af sanktionsvalget, og strafudmålingen må naturligt forstås som omfattende såvel den idømte straf som andre påkendte retsfølger end straf, herunder konfiskation. Anklagemyndighedens påstande tages derfor i det hele under påkendelse.

Ejendomme erhvervet i 2013

For så vidt angår friværdien i Adresse 12, By 1, har anklagemyndigheden principalt nedlagt påstand om konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 2.

Efter straffelovens § 75, stk. 2, kan der ske konfiskation af bl.a. genstande, der har været brugt til en strafbar handling, hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, eller særlige omstændigheder taler herfor.

Henset til forholdenes karakter og selskabets rolle finder landsretten, at der ikke er grundlag for konfiskation af ejendommen i medfør af denne bestemmelse.

Anklagemyndigheden har subsidiært nedlagt påstand om konfiskation af friværdien i Adresse 12, By 1, i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, og/eller § 76 a, stk. 3, jf. stk. 1, ligesom anklagemyndigheden efter disse bestemmelser har nedlagt påstand om konfiskation af friværdien i følgende ni ejendomme erhvervet i 2013: Adresse 28, By 10, Adresse 29, By 5, Adresse 30, By 11, Adresse 33, By 5, Adresse 34,

København, Adresse 35, København, Adresse 36, København, Adresse 37, København, og Adresse 38, By 13.

Efter straffelovens § 76 a, stk. 1, kan der foretages hel eller delvis konfiskation af formueaktiver, der tilhører en person, som findes skyldig i en strafbar handling, når handlingen er af en sådan karakter, at det kan give et betydeligt udbytte, og den efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover. Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslaget, hvor bestemmelsen blev indført (lovforslag nr. L 98 af 28. november 1996 § 4), at der også kan ske konfiskation af formueaktiver, der er erhvervet forud for den kriminalitet, sagen vedrører.

Selskabet er fundet skyldig i overtrædelse straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, samt straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 82, stk. 1, og kildeskattelovens § 74, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21, og jf. i det hele straffelovens § 23. Straffe-lovens § 289 har en strafferamme på fængsel i op til 8 år, og det kan lægges til grund, at overtrædelsen kan medføre et betydeligt udbytte. Der kan derfor ske konfiskation af fri-værdien i disse ejendomme efter straffelovens § 76 a, stk. 1, medmindre selskabet har sandsynliggjort, at de er erhvervet på lovlig måde eller for lovlige midler, jf. stk. 4. Det er herefter ikke nødvendigt at tage stilling til, om Tiltalte 1 har overdraget ejendomme-ne til ejendomsselskabet, jf. § 76 a, stk. 3.

Af købsaftalen fremgår bl.a., at den samlede købesum var aftalt til 21.980.604,13 kr., hvoraf 1.052.134,86 kr. vedrørte Adresse 72, København, der ikke er omfattet af konfiskationspåstanden. Det beløb, der er relevant i forhold til påstanden om konfiskation, er herefter 20.928.469,27 kr. Det fremgår desuden, at køber overtog lån i de relevante ejendomme for 11.531.847,83 kr., og at restkøbesummen, der med fradrag af Adresse 72 udgør 9.396.621,44 kr., skulle deponeres kontant.

Ejendomsselskabet har gjort gældende, at ejendommene, der er omfattet af købsaftalen af 22. august 2013 mellem på den ene side ejendomsselskabet og på den anden side Virksomhed ApS 86 under konkurs, Tiltalte 1 under konkurs og Virksomhed ApS 87 er erhvervet for lovlige midler. Kontantbeløbet (inkl. Adresse 72, der ikke er omfattet af konfiskationspåstanden) er fremkommet således, at 4.020.388,01 kr. stammede fra Person 71's, tidligere Tiltalte 13 realkreditlån i Adresse 11 Person 71, tidligere Tiltalte 13 havde optaget private lån for 1.958.514,91 kr., at

1.455.000 kr. stammede fra salget af lejligheden på Vej 23, at 2,4 mio. kr. var overført fra Hotel 2, og at 641.853,38 kr. stammede fra salg af biler.

Af selskabets årsrapport for 2013 fremgår, at der var gæld til selskabsdeltagere og ledelse på i alt 8.675.069 kr., men gældsforholdet er ikke nærmere specificeret. Der ses ikke i regnskabet at være oplysninger om de tre biler, som selskabet, der blev stiftet den 19. april 2013, skulle have solgt i perioden fra den 12. til den 25. juli 2013, ligesom der ikke i øvrigt er fremlagt en udskrift af bilbogen eller anden dokumentation for ejerskabet. Sammenholdt med, at hverken Person 71, tidligere Tiltalte 13 eller Tiltalte 1 i byretten har forklaret om salg af biler fra selskabet, finder landsretten, at det ikke er sandsynliggjort, at 641.853,38 kr. af den kontante købesum stammede fra salg af biler.

Af kontobevægelserne på Person 71, tidligere Tiltalte 13 og ejendomsselskabets konti fremgår, at Person 71, tidligere Tiltalte 13 i perioden fra den 25. juli til den 28. august 2013 overførte i alt 6.039.960,27 kr. til ejendomsselskabet, som blev modtaget på ejendomsselskabets konto, og at beløb større end det anførte efterfølgende blev overført fra ejendomsselskabets konto til sælgerne af de omhandlede ejendomme.

Landsretten bemærker indledningsvis, at der forud for de indsættelser på Person 71's, tidligere Tiltalte 13 konto vedrørende lån, som ejendomsselskabet har påberåbt sig, var et indestående på 226.246,99 kr. på kontoen, og at det efter kontobevægelserne må lægges til grund, at i hvert fald en del af dette beløb blev overført til selskabet.

Det fremgår af kontobevægelserne på Person 71's, tidligere Tiltalte 13 konto, at der blev indsat 4.020.388,01 kr. den 26. juli 2013, hvilket er mindre end 10 dage efter, at han den 17. juli 2013 blev tilbudt et realkreditlån vedrørende ejendommen Adresse 11 i By 3, hvor det anslåede beløb til udbetaling udgjorde 4.027.604 kr. Under disse omstændigheder finder landsretten, at det må anses for sandsynliggjort, at denne del af købesummen stammede fra et lån. Landsretten bemærker i denne forbindelse, at de afsnit i Person 71's, tidligere Tiltalte 13 R75 for 2013-2015, som vedrører gæld til realkreditinstitutter, og som anklagemyndigheden under sin procedure har henvist til, ikke har været dokumenteret under hovedforhandlingen.

Person 71, tidligere Tiltalte 13 modtog i perioden fra den 28. juni til den 27. august 2013 en række beløb fra, hvad der efter hans og Tiltalte 1's forklaring er familiemedlemmer, venner og bekendte. I posteringsteksten for indbetalingerne, der hidrørte fra identificerbare personer,

var vedrørende en stor del af overførslerne anført ”lån” , ”tak for lån” , ”make sure I get it back” , ”loan for wedding” , ”loan repayment” , ”happy wedding” og ”happy eid” . Flere af de overførsler, der ikke havde en posteringstekst, kom fra personer, som tidligere havde overført penge til kontoen med en posteringstekst som anført. Efter en samlet vurdering finder landsretten, at det efter omstændighederne i tilstrækkelig grad må anses for sandsynliggjort, at disse beløb stammede fra lån eller gaver fra familie og venner. Det forhold, at det må lægges til grund, at der på trods af Person 71's, tidligere Tiltalte 13 forklaring i byretten om det modsatte, for landsretten er fremlagt usammenhængende dokumentation for lånene og deres tilbagebetaling, som må anses for konstrueret til lejligheden, kan under de foreliggende omstændigheder ikke føre til et andet resultat.

Ejendomsselskabet har desuden anført, at en del af købesummen er berigtiget ved salget af lejligheden på Vej 23, og at beløbet på 1.455.000 kr. er betalt direkte til Tiltalte 1 under konkurs. Af kontoudskriften for dette konkursbo fremgår, at der den 2. septem-ber 2013 blev indsat 1.455.000 kr. ved check. Det fremgår ikke, hvorfra checken stammede. Sammenholdt med, at det af aftalen af 22. august 2013 fremgår, at den kontante del af købesummen skulle deponeres senest den 26. august 2013, finder landsretten, at det ikke er godtgjort, at en del af den kontante købesum er berigtiget ved salget af lejligheden.

Endelig har ejendomsselskabet for landsretten anført, at 2,4 mio. kr. er overført fra Hotel 2, der efter Tiltalte 2's egen forklaring blev drevet af ham, og som lå på Adresse 37, der var ejet af Virksomhed ApS 87 Det fremgår af ejendomsselskabets konto, at der fra Hotel 2 blev overført 1,9 mio. kr. til selskabet i juli og august 2013, og 500.000 kr. skulle være indbetalt direkte til Tiltalte 1 under konkurs ved check. Af kontoudtoget for konkursboet fremgår, at konkursboet modtog en check på 500.000 kr., men det fremgår ikke, hvorfra denne hidrørte. Der er ikke oplyst nærmere om baggrunden for betalingerne. Under disse omstændigheder finder landsretten, at det ikke er sandsynliggjort, at denne del af den kontante købesum hidrørte fra lovlige midler.

For så vidt angår ejendommene erhvervet i 2013 finder landsretten, at betingelserne for konfiskation i friværdien er opfyldt for så vidt angår et beløb på 3.356.661,17 kr., jf. straffelovens § 76 a, stk. 1, idet selskabet har sandsynliggjort, at den øvrige del af ejendomme-ne er erhvervet for lovlige midler, jf. stk. 4.

Ejendomme erhvervet i gerningsperioden

For så vidt angår friværdien i Adresse 9, By 3, har anklagemyndigheden principalt nedlagt påstand om konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 2.

Efter straffelovens § 75, stk. 2, kan der bl.a. ske konfiskation af genstande, der har været brugt til en strafbar handling, hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, eller særlige omstændigheder taler herfor. Henset til forholdenes karakter og selskabets rolle finder landsretten, at der ikke er grundlag for konfiskation af friværdien i ejendommen i medfør af denne bestemmelse.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af friværdien i denne ejendom samt påstand om konfiskation af friværdien af følgende ejendomme i medfør af § 75, stk. 1, og/eller § 76, stk. 4: Adresse 25, By 24, Adresse 27, By 24, Adresse 31, By 12, og Adresse 32, By 25. Anklagemyndigheden har efter de samme bestemmelser nedlagt påstand om konfiskation af provenuet fra salg af følgende ejendomme: Adresse 23, By 9 (60.000 kr.), Adresse 39, By 26 (300.000 kr.), Adresse 40, By 4 (226.450 kr.) og Adresse 41, By 27 (5.290,48 kr.).

Anklagemyndigheden har til støtte herfor gjort gældende bl.a., at selskabet har profiteret af kriminaliteten, da udgifterne til håndværkere i forbindelse med istandsættelse af selskabets ejendomme er afholdt med kontante midler optjent i fakturafabrikken. Den værdiforøgelse, der har været i forbindelse med salg af ejendomme i selskabet, må derfor anses for at stamme fra fakturafabrikkens udbytte. Anklagemyndigheden har ikke opgjort størrelsen af et eventuelt udbytte.

Konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, forudsætter, at det er bevist, at selskabet har oppebåret udbytte ved sin medvirken til fakturafabrikkens virke. I så fald kan det oprindelige udbytte eller et hertil svarende beløb konfiskeres. Anvendelse af straffelovens § 76, stk. 4, forudsætter, at udbyttet ikke er tilflydt selskabet direkte, men et beløb kan konfiskeres, hvis det kan lægges til grund, at Tiltalte 1 har overdraget penge eller genstande til selskabet, og selskabet var bekendt med det overdragnes forbindelse til den strafbare handling. Landsretten bemærker, at det vil være et beløb svarende til udgiften til arbejds-kraft, der skulle være betalt med midler stammende fra fakturafabrikken, som i givet fald vil kunne konfiskeres efter disse bestemmelser.

Landsretten finder, at der heller ikke som sagen foreligger for landsretten er grundlag for at konfiskere friværdi eller provenu i ejendommene i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, eller straffelovens § 76, stk. 4.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af friværdien i eller provenuet af alle ejendommene i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, og/eller § 76 a, stk. 3, jf. stk. 1.

Som også anført ovenfor er betingelserne for anvendelse af straffelovens § 76 a, stk. 1, i forhold til selskabet opfyldt, hvorfor der som udgangspunkt kan ske konfiskation af friværdien eller provenuet i disse ejendomme i medfør af denne bestemmelse, medmindre selskabet har sandsynliggjort, at ejendommene er erhvervet for lovlige midler, jf. stk. 4.

Der er i sagen fremlagt reviderede årsrapporter for årene 2013-2017, som hvert år udviser et overskud af selskabets drift samt en positiv egenkapital, og det må på baggrund heraf lægges til grund, at der i årene har været økonomi i selskabet til at investere i nye ejendomme som sket.

Det er dog ubestridt, at der er foretaget forbedringer på en række af selskabets ejendomme forud for videresalg. Tiltalte 1 har til brug for sagen udarbejdet en række oversigter over udgifter til renovering af solgte ejendomme og ejendomme, som selskabet fortsat ejer. Oversigterne har været forevist Vidne 144, der har bekræftet, at der er renoveret i et omfang, der ca. svarer til det beskrevne. Af selskabets konto fremgår desuden, at der er afholdt udgifter til VVS-arbejde og lignende. Tiltalte 1 har forklaret bl.a., at selskabet derudover brugte Virksomhed ApS 29 til arbejde på en del af ejendommene og "Navn 2's" håndværkere til andre, ligesom han selv har udført visse arbejder. Nogle af de ejendomme, som selskabet købte på tvangsauktion, blev videresolgt, uden at de var renoveret, mens nogle ejendomme var renoveret af "Navn 2's" folk, hvilket ejendoms-selskabet i vidt omfang har betalt for ved modregning, ligesom arbejdet udført af Virksomhed ApS 29 blev betalt ved modregning. Endelig blev der udført arbejde af Udenlandsk virksomhed 5 på Hotel 1, hvilket blev betalt via modregning efter brug af byggekonti.

Der er ikke fremlagt fakturaer fra Virksomhed ApS 29 for arbejde udført på ejendomme. Tiltalte 5 har dog under sin forklaring bekræftet, at hans selskab har udført arbejde på de ejendomme, der fremgår af Tiltalte 1's oversigt, men han har bestridt, at

selskabet eller han skulle have betalt husleje i det omfang, der fremgår af modregningsopgørelsen. Forurettede 1, Forurettede 2, Forurettede 4, Forurettede 5 og Vidne 4 har alle forklaret, at de i hvert fald bl.a. arbejdede for Tiltalte 5 i Danmark, og at de fik deres løn udbetalt kontant, samt at deres husleje blev fratrukket i lønnen. Forurettede 3 har ligeledes forklaret, at han har fået løn fratrukket husleje fra Vidne 4 og Tiltalte 5. Flere af dem har desuden forklaret om arbejde udført på ejendomsselskabets ejendomme.

Landsretten har tilsidesat de afgivne forklaringer om ”Navn 2” som overordnet chef, jf. afsnit 2.7.1. om Tiltalte 1, og landsretten finder det ubetænkeligt at tilsidesætte forklaringen om, at ”Navn 2's folk” skulle have renoveret en række ejendomme. Vedrørende selskabet Udenlandsk virksomhed 5 har landsretten samme sted lagt til grund, at selskabet reelt var kontrolleret af Tiltalte 1, hvorfor også denne del af Tiltalte 1's forklaring – uanset overførslen på 128.000 kr. til Udenlandsk virksomhed 1 – tilsidesættes som åbenbart utroværdig.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at selskabet ikke har sandsynliggjort, at den del af selskabets overskud, der er genereret ved det udførte arbejde, kan anses at stamme fra lovlige midler, hvorfor det heller ikke kan anses for sandsynliggjort, at ejendommene fuldt ud er erhvervet for sådanne midler.

Der er ikke foretaget syn og skøn, ligesom der ikke foreligger andre sagkyndige vurderinger af det udførte arbejde. Henset til de af Tiltalte 1 udarbejdede oversigter og det oplyste om arbejdets beskaffenhed finder landsretten, at der efter straffelovens § 76 a, stk. 1, kan ske delvis konfiskation af de nævnte friværdier og provenuer med op til 2 mio. kr. Selskabet frifindes i øvrigt for påstanden om konfiskation af friværdien i eller provenuet fra salget af disse ejendomme.

Seks breve

Anklagemyndigheden har i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nedlagt påstand om konfiskation af seks breve fundet på Adresse 12, i forbindelse med ransagning den 10. oktober 2017.

Fem af brevene er stilet til Person 77, og et brev er stilet til Vidne 12. De pågældende er ikke omfattet af sagens forhold, og der er ikke nær-

mere oplysninger i sagen om deres eventuelle relation til fakturafabrikken eller om indholdet af brevene. Der er allerede derfor ikke grundlag for at konfiskere brevene, hvorfor sel-skabet frifindes for påstanden herom.

Anklagemyndighedens påstand om konfiskation tages derfor til følge i det anførte omfang, således at der i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, i friværdien i ejendommene Adresse 12, By 1, Adresse 28, By 10, Adresse 29, By 5, Adresse 30, By 11, Adresse 33, By 5, Adresse 34, København, Adresse 35, København, Adresse 36, København, Adresse 37, København, og Adresse 38, By 13, konfiskeres 3.356.661,17 kr., og at der i medfør af samme bestemmelse i friværdien i ejendommene Adresse 9, By 3, Adresse 25, By 24, Adresse 27, By 24, Adresse 31, By 12, og Adresse 32, By 25 samt i provenuet fra ejendomme-ne Adresse 23, By 9, Adresse 39, By 26, Adresse 40, By 4, og Adresse 41, By 27, konfiskeres 2 mio. kr.

9.10. Tiltalte 14

Straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21, jf. i det hele straffelovens § 89, nedsættes til fængsel i 2 år.

Landsretten har lagt vægt på de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor, på karakteren af overtrædelsen og den relativt korte periode, som forholdet er begået over.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at Tiltalte 14 i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand indtil videre frakendes retten til at udøve valuta-vekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge, jf. straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. hvidvasklovens § 40, jf. § 1, stk. 1, nr. 18, og betalingslovens §§ 50 og 51.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har også for landsretten nedlagt påstand om, at der som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, hos Tiltalte 14 konfiskeres 24.000 kr. under henvisning til, at dette beløb er overført til hans bankkonto fra Virksomhed ApS 1's konto.

Tiltalte 14 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation og har anført, at konfiskationskravet ikke er dokumenteret, ligesom han har forklaret, at han nærmest ingenting tjente ved at drive vekselbureauet.

Da det fremgår af de dokumenterede transaktioner på Virksomhed ApS 1's bankkonto, at Tiltalte 14 i perioden fra den 11. til den 18. juni 2015 gennemførte overførsler på i alt 24.000 kr. fra vekselbureauet til sin egen konto, og da landsretten finder det helt ubetænke-ligt at lægge til grund, at der er tale om udbytte, tages anklagemyndighedens påstand til følge i medfør af straffelovens § 75, stk. 1.

9.11. Tiltalte 15

Straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21 og § 23, jf. i det hele straffelovens § 89, findes – henset til de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor – passende udmålt til fængsel i 3 år og 11 måneder.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at Tiltalte 15 i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand indtil videre frakendes retten til at udøve valutavekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge, jf. straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. hvidvasklovens § 40, jf. § 1, stk. 1, nr. 18, og betalingslovens §§ 50 og 51.

Udvisning

Tiltalte 15, der er pakistansk statsborger og har haft lovligt ophold her i landet i mere end 21 år, er idømt fængsel i 3 år og 11 måneder for hvidvask, til dels forsøg herpå. Der er derfor hjemmel i den dagældende udlændingelovs § 22, nr. 1 (nu § 22, stk. 1), til at udvise ham. Henset til længden af den idømte fængselsstraf følger det af den dagældende udlændingelovs § 32, stk. 2, nr. 5, at udvisning skal ske med indrejseforbud for bestandig. Der skal således ske udvisning af ham, medmindre udvisning med indrejseforbud for bestandig vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. den dagældende udlændingelovs § 26, stk. 2.

Henset til bl.a., at Tiltalte 15 først er kommet til Danmark som voksen, at hans to børn nu er voksne, og at han boede nogle måneder i Pakistan, før han åbnede vekselbureauet

Virksomhed ApS 2, sammenholdt med karakteren af den kriminalitet, han er fundet skyldig i, finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af Tiltalte 15, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, der følger af navn-lig hans familiemæssige tilknytning til Danmark.

Påstanden om, at Tiltalte 15 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, tages derfor til følge.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at der som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, hos Tiltalte 15 konfiskeres 119.000 kr., svarende til en månedlig løn på 17.000 kr. i syv måneder (vedrørende sagens forhold 16).

Tiltalte 15 har påstået frifindelse for denne påstand, men har under hovedforhandlingen oplyst, at der ikke er bemærkninger til opgørelsen.

Tiltalte 15 har for byretten forklaret, at han har udbetalt løn til sig selv fra Virksomhed ApS 2, og af de dokumenterede indbetalinger på hans bankkonto fremgår, at der med ca. en måneds mellemrum i perioden fra marts til oktober 2015 blev indbetalt 17.000 kr. i alt syv gange, herunder først fire gange ved bankoverførsel fra Virksomhed ApS 2's bankkonto – i tre af disse tilfælde med meddelelseteksten ”LØN”, ”NØL” og ”løn” – og herefter ved tre indbetalinger i kontantautomat. Landsretten finder det på den anførte baggrund ubetænke-ligt at lægge til grund, at de syv overførsler udgjorde løn, som Tiltalte 15 udbetalte til sig selv, og at pengene – i alt 119.000 kr. – derfor skal konfiskeres som udbytte i medfør af straffelovens § 75, stk. 1. Anklagemyndighedens påstand herom tages derfor til følge.

9.12. Tiltalte 16

Straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21, findes – henset til de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor – passende udmålt til fængsel i 3 år og 11 måneder.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at Tiltalte 16 i over-ensstemmelse med anklagemyndighedens påstand indtil videre frakendes retten til at udøve valutavekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge, jf.

straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. hvidvasklovens § 40, jf. § 1, stk. 1, nr. 18, og betalingslovens §§ 50 og 51.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at der som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, hos Tiltalte 16 konfiskeres 255.000 kr., svarende til en månedlig løn på 15.000 kr. i 17 måneder, herunder, som landsretten forstår påstanden, i op til 255.000 kr. af Tiltalte 16's ideelle andel (50%) af friværdien i ejendommen Adresse 69, By 12. For landsretten har anklagemyndigheden således frafaldet et krav, som anklagemyndigheden fik medhold i i byretten, om konfiskation efter straffelovens § 76 a, stk. 1, af den del af Tiltalte 16's 50% af friværdien i ejendommen, der måtte overstige 255.000 kr.

Der er herudover påstået konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, af en kopi af et pas tilhørende Vidne 7, en computer med lader og taske samt overdragelsespapirer vedrørende Virksomhed ApS 3, alt fundet på ovennævnte adresse.

Tiltalte 16 har påstået frifindelse for kravet om udbyttekonfiskation, herunder i form af en del af hans andel af friværdien i ejendommen, subsidiært at konfiskations-beløbet nedsættes til 240.000 kr. Han har til støtte for den principale påstand gjort gældende, at det for landsretten er dokumenteret, at ejendommen ikke er erhvervet for udbytte. Til støtte for den subsidiære påstand har han anført, at han alene fik månedslønnen på 15.000 kr. udbetalt 16 gange, idet den sidste overførsel fra Virksomhed ApS 3 fandt sted den 18. maj 2017, hvorfor han aldrig fik udbetalt løn for maj måned 2017.

Tiltalte 16 har ikke protesteret mod genstandskonfiskation af paskopi og overdragelsespapirer, men har protesteret mod konfiskation af computeren med lader og taske under henvisning til, at der er tale om en 10 år gammel computer med gamle fakturaer på.

Tiltalte 16 har i byretten forklaret bl.a., at han fik 15.000 kr. om måneden i løn for at arbejde for "Navn 2", og at han fik lønnen udbetalt kontant "i slutningen af måneden eller til den første". For landsretten har han forklaret bl.a., at han efter aftale med Tiltalte 1 skulle passe sit job, der bestod i at oprette fakturaer og hente penge, og så ville Tiltalte 1 sørge for at give ham løn hver måned. Tiltalte 1 eller

Tiltalte 2 fortalte ham, at han ikke behøvede at betale skat af lønnen hver måned. Det kunne han gøre, når året var slut. Han fik lønnen kontant.

På den anførte baggrund finder landsretten, at den omstændighed, at Virksomhed ApS 3's bankkonto blev lukket den 18. maj 2017 ikke var til hinder for, at Tiltalte 16 også fik løn for maj måned 2017. Da den hvidvask, som Tiltalte 16 er fundet skyldig i, jf. det ovenfor anførte om skyldsspørgsmålet, ophørte den 18. maj 2017, finder landsretten, at den samlede løn skønsmæssigt skal fastsættes til 247.500 kr. Herefter, og da lønnen utvivlsomt kan anses som udbytte, tager landsretten anklagemyndighedens konfiskationspåstand i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, til følge for så vidt angår det anførte beløb.

Henset til det dokumenterede for landsretten i relation til Tiltalte 16 og dennes ægtefælles salg af andelsboligen beliggende Adresse 73, København, og efterfølgende køb af ejendommen beliggende Adresse 69, By 12, samt bevægelserne i den forbindelse på køberkonto Konto nr. 27 i Dan-ske Bank, og som sagen er ført af anklagemyndigheden, finder landsretten, at det kan lægges til grund, at ejendommen på Adresse 69 ikke er erhvervet for midler, der stammede fra Tiltalte 16's udbytte fra den begåede hvidvask. Herefter er betingelserne i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, for at konfiskere op til 247.500 kr. af Tiltalte 16's ideelle andel (50%) af friværdien i ejendommen Adresse 69, By 12, ikke opfyldt.

Landsretten tiltræder, at betingelserne for konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, af paskopi vedrørende Vidne 7, computer med lader og taske samt overdragelsespapirer vedrørende Virksomhed ApS 3, er opfyldt.

For så vidt angår computeren bemærker landsretten, at der på den bl.a. blev fundet en fak-tura og en samarbejdskontrakt med relation til Virksomhed ApS 3 og Virksomhed IVS 3, ligesom der blev fundet en mail-kladde vedrørende bestilling af euro i Virksomhed 47. Det tiltrædes derfor, at betingelserne for at konfiskere computeren med lader og taske i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, er opfyldt.

Landsretten tager herefter anklagemyndighedens påstand om konfiskation til følge dog således, at udbyttebeløbet nedsættes til 247.500 kr., og at Tiltalte 16 frifin-

des for påstanden om konfiskation i hans ideelle andel (50%) af friværdien i ejendommen Adresse 69, By 12.

9.13. Tiltalte 17

Straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. til dels § 21, findes – henset til de generelle forhold, der er beskrevet ovenfor – passende udmålt til fængsel i 3 år og 11 måneder.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at Tiltalte 17 i overens-stemmelse med anklagemyndighedens påstand indtil videre frakendes retten til at udøve valutavekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge, jf. straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, jf. hvidvasklovens § 40, jf. § 1, stk. 1, nr. 18, og betalingslovens §§ 50 og 51.

Udvisning

Tiltalte 17 er under denne sag fundet skyldig i hvidvask, til dels forsøg herpå, og er idømt fængsel i 3 år og 11 måneder. Der er derfor hjemmel i den dagældende udlændin-gelovs § 22, nr. 1 (nu § 22, stk. 1), til at udvise Tiltalte 17. Henset til længden af den idømte fængselsstraf følger det af den dagældende udlændingelovs § 32, stk. 2, nr. 5, at udvisning skal ske med indrejseforbud for bestandig.

Da han, der oprindeligt var pakistansk statsborger, har været tysk statsborger siden 1991, kan udvisning af ham kun ske, hvis det er i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens dagældende § 26 b.

Spørgsmålet er herefter, om udvisning af Tiltalte 17 med indrejseforbud for be-standig vil være i strid med artikel 27 eller 28 i EU-opholdsdirektivet eller med retten til respekt for privatliv og familieliv, jf. EU-Chartrets artikel 7 og Den Europæiske Menne-skerettighedskonventions artikel 8.

Det fremgår af udskrift fra cpr-registeret, at Tiltalte 17's ægtefælle og deres tre fællesbørn, hvoraf én er mindreårig, har boet i Tyskland siden den 1. august 2024. Såvel ægtefællen som fællesbørnene er tyske statsborgere.

Med denne bemærkning tiltræder landsretten af de af byretten anførte grunde, at Tiltalte 17's kriminelle adfærd er af så alvorlig karakter, at den udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led. Landsretten finder endvidere af de af byretten anførte grunde, at der er tale om et ekstraordinært tilfælde, og at udvisning af Tiltalte 17 må anses for bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed, jf. direktivets artikel 28, stk. 3, litra a, og ikke vil være i strid med Danmarks EU-retlige eller internationale forpligtelser i øvrigt. Landsretten tiltræder herefter, at Tiltalte 17 skal udvises med indrejseforbud for bestandig.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, og/eller straffelovens § 76 a, stk. 1, nedlagt påstand om konfiskation af en række værdier og effekter.

Tiltalte 17 har nedlagt påstand om frifindelse for konfiskationspåstanden med henvisning til, at anklagemyndigheden ikke har godtgjort, at der i de anførte tilfælde er tale om udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, og at han – for så vidt angår eventuel konfiskation efter straffelovens § 76 a, stk. 1 – har sandsynliggjort, at midlerne og anskaffelserne er lovligt tilvejebragt.

Tiltalte 17 er fundet skyldig i hvidvask af over 389 mio. kr. På denne baggrund og henset til fundene af betydelige midler og aktiver hos Tiltalte 17 sammenholdt med hans registrerede indkomstforhold i gerningsperioden tiltrædes det, at han ud over de midler, som i medfør af byrettens dom er endeligt konfiskeret hos hans selskab Virksomhed A/S 7, tidligere Tiltalte A/S 1, personligt har haft et meget betydeligt udbytte af kriminaliteten.

Personbilen

Tiltalte 17 har for byretten forklaret, at han købte bilen i juni eller juli 2015 for 72.000 euro. Han betalte bilen delvist med sin gamle bil, som han fik 10.000 euro for, mens han herefter afbetalte restgælden frem til 2016 med omkring 565 euro om måneden. Derefter betalte han resten ved overførsel af 50.000 euro fra sin konto i Tyskland.

Landsretten finder det ikke efter de foreliggende oplysninger godtgjort, at bilen er erhverv-vej for udbytte fra den hvidvask, Tiltalte 17 er dømt for. Anklagemyndigheden principale påstand tages derfor ikke til følge.

Ifølge notat af 21. august 2018 havde bilen – en tysk indregistreret Mercedes S 350 Blue-tec, første gang indregistreret i 2014 – på daværende tidspunkt ifølge Mercedes Benz CPH en værdi på ca. 375.000 kr.

Henset til aktivets anslåede værdi på beslaglæggelsestidspunktet, og da Tiltalte 17 ikke ved sin forklaring alene har sandsynliggjort, at bilen er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, jf. straffelovens § 76 a, stk. 4, skal bilen og den tilhørende registreringsattest konfiskeres i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1.

Pengene i bankboksen

Bankboks 1, der var lejet af Tiltalte 17, indeholdt ifølge det dokumenterede fra de tyske myndigheder 363.450 euro i bundtede 500- og 50-eurosedler. Bankboks 2 i samme bank var lejet af Tiltalte 17's ægtefælle, Person 9, og i denne boks befandt der sig godt 9.000 euro og en række værdigenstande, herunder guldsmykker og 15 guldbarrer.

Tiltalte 17 har for byretten om Bankboks 1 forklaret, at han altid havde penge liggende i bankboksen. Nogle af pengene havde ligget der i flere år. De lå i boksen, fordi han var vekselerer, så hvis han havde brug for det, kunne han tage pengene derfra. Det var hans egne penge.

For landsretten har Tiltalte 17 forklaret bl.a., at Bankboks 1 blev oprettet i 2011, da han og hans kone flyttede til Frankfurt. De skulle have en bankboks, fordi de ikke havde et hjem i Tyskland i forvejen. Indholdet af bankboksen var hele familiens. De forskellige værdigenstande, der lå i bankboksen ved ransagningen, havde ligget der siden 2011. I juli 2014 vekslede hans ægtefælle 450.000 kr. til euro og lagde pengene i bankboksen. Det var ca. 60.000 euro. Efter at de havde haft indbrud i deres lejlighed i Tyskland i 2015, ville hans ægtefælle gerne have sin egen bankboks. På dette tidspunkt blev hendes genstande og de 60.000 euro flyttet til den nye bankboks.

Landsretten finder, at Tiltalte 17's forklaring om pengene i Bankboks 1, som ikke er underbygget af andre oplysninger i sagen, fremstår usandsynlig og som konstrueret til lejligheden, hvorfor forklaringen i det hele tilsidesættes som utroværdig, ligesom landsretten på baggrund af beløbets størrelse og omstændighederne ved dels den kriminalitet, som Tiltalte 17 under den foreliggende sag er fundet skyldig i, dels den måde, hvorpå beløbet blev opbevaret, finder det ubetænkeligt at lægge til grund, at pengene er udbytte fra den begåede kriminalitet.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens principale påstand om, at 363.450 euro konfiskeres i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, til følge.

Bankkonto og aktiekonto i Commerzbank

Af politiets redegørelse af 28. juni 2018 sammenholdt med kontoudtog vedrørende bankkontoen fremgår, at der i den periode, hvor Tiltalte 17 er fundet skyldig i hvid-vask, ved i alt 19 transaktioner blev indsat samlet 171.000 euro på kontoen fra selskaber i Koncern. Af kontoudtoget ses endvidere, at kontoen i øvrigt blev anvendt til en række private udgifter for Tiltalte 17 og dennes familie. Tiltalte 17 har for landsretten forklaret, han har haft kontoen i hvert fald siden 2011 eller 2012, og at der løbende har været bevægelser på kontoen. Da der i den relevante periode ud over indsatelserne fra Virksomhed 2 er foretaget en lang række indsættelser – i alt 41 transaktioner på samlet godt 143.634 euro – der ikke umiddelbart kan kobles til den af Tiltalte 17 begåede kriminalitet, er der ikke tilstrækkeligt sikkert grundlag for at konfiskere saldoen på kontoen som udbytte i medfør af straffelovens § 75, stk. 1.

Da Tiltalte 17 omvendt ikke har sandsynliggjort, at indeståendet er erhvervet på lovlig måde, jf. straffelovens § 76 a, stk. 4, tiltrædes det, at beløbet på bankkontoen skal konfiskeres efter straffelovens § 76 a, stk. 1.

Der foreligger ikke oplysninger om aktiebeholdningen og de nærmere omstændigheder ved anskaffelsen af og betalingen for de aktier, der befinder sig på aktiekontoen, og der er således ikke påvist noget grundlag for at konfiskere dem efter straffelovens § 75, stk. 1.

Tiltalte 17 har for landsretten forklaret, at han oprettede aktiekontoen i 2012, da han flyttede til Tyskland. Det var hans bankrådgiver, der anbefalede ham en aktiekonto, da denne giver bedre afkast. Han har ikke løbende fulgt med på aktiekontoen. De ca. 27.316

euro må have været der fra begyndelsen, for han mener, at pengene blev indsat i forbindelse med oprettelsen.

Med samme begrundelse som anført ovenfor vedrørende bankkontoen finder landsretten, at aktiebeholdningen skal konfiskeres efter straffelovens § 76 a, stk. 1.

Kontoen i Deutsche Bank

Det fremgår af det dokumenterede, at saldoen på kontoen pr. 29. april 2016 var 2.267,33 euro, og at Tiltalte 17 herefter har foretaget en række større indsættelser på kontoen. Der blev således i perioden fra maj 2016 til august 2017 indsat over 50.000 euro.

Tiltalte 17 har hverken for byretten eller landsretten afgivet forklaring om baggrunden for de mange indsættelser af større eurobeløb, og oplysninger herom fremgår heller ikke af sagen i øvrigt. Herefter, og da det fremgår af kontoudtoget og politiets analyse heraf, at der i den relevante periode ikke forekom andre betydelige indsættelser på kontoen, finder landsretten det ubetænkeligt at lægge til grund, at indsættelserne vedrører udbytte fra den begåede kriminalitet.

41.489,62 euro af indeståendet på 43.756,95 euro på kontoen konfiskeres herefter som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, og de resterende 2.267,33 euro konfiskeres efter straffelovens § 76 a, stk. 1.

Deponeringskontoen i Nordea

Det fremgår af saldooversigt af 11. oktober 2017, at indeståendet på deponeringskontoen den pågældende dag var 234.403,28 kr. Af mail af 27. august 2017 fra Person 78, Nordea, og af kontoudtog vedrørende Virksomhed 2's sikringskonto Konto nr. 28 fremgår, at der fra sidstnævnte konto til deponeringskontoen blev overført 223.503 kr. den 22. februar 2017. Samme dato blev der fradeponeringskontoen overført 10.900,28 kr. til sikringskontoen. Det er videre dokumenteret, at de 223.503 kr. for hovedpartens vedkommende kom til sikringskontoen fra Virksomhed ApS 88's driftskonto i perioden fra den 13. oktober 2015 til 3. oktober 2016.

Tiltalte 17 har for landsretten forklaret, at deponeringskontoen ikke er hans personlige konto, men at den blev brugt af Virksomhed ApS 88 i relation til lejemålene i Adresse 2, og at der findes korrekte underbilag i relation til transaktionerne. Po-

litiet har ikke undersøgt regnskabs- og bogføringsmaterialet ordentligt. Da selskabernes konti blev lukket, aftalte han, fordi han var en god kunde, med Nordea, at omsætningen kunne indsættes på hans private konto.

Der foreligger ikke et kontoudtog for deponeringskontoen, men det kan som ubestridt lægges til grund, at midlerne på deponeringskontoen kun delvist kom fra sikringskontoen. Midlerne på sikringskontoen kom endvidere kun delvist fra Virksomhed ApS 88's drifts-konto. På driftskontoen befandt der sig ubestridt både midler fra C-selskaber og fra andre indbetalere.

På den anførte baggrund findes der ikke at være tilstrækkeligt grundlag for at konfiskere indeståendet på deponeringskontoen som udbytte efter straffelovens § 75, stk. 1, men da Tiltalte 17 ikke med den afgivne forklaring alene har sandsynliggjort, at indeståendet er erhvervet på lovlig måde eller for lovlige midler, jf. straffelovens § 76 a, stk. 4, tiltrædes det, at beløbet på bankkontoen skal konfiskeres efter straffelovens § 76 a, stk. 1.

Anklagemyndighedens påstand om konfiskation tages derfor til følge som ovenfor anført.

10. Sagsomkostninger

Efter retsplejelovens § 1008, stk. 1, skal en tiltalt, hvis denne findes skyldig, erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, som er medgået til sagens behandling. Har undersøgelser imidlertid været rettet på andre forbrydelser end den, for hvilken tiltalte dømmes, skal den pågældende ikke erstatte de derved foranledigede yderligere omkostninger, jf. stk. 2. Efter bestemmelsens stk. 3 skal udgifter i forbindelse med en ankesag iværksat af en tiltalt udredes af den tiltalte, hvis anken ikke har ført til en forandring til tiltaltes fordel. Hvis omkostningsansvaret ellers ville komme til at stå i åbenbart misforhold til domfældtes skyld og vilkår, vil dette kunne begrænses i medfør af bestemmelsens stk. 4, 2. pkt.

For landsretten er der tillagt statsaut. revisor Vidne 149 et honorar på 55.000 kr. med tillæg af moms for forberedelse af og afgivelse af supplerende forklaring, hvoraf halvdelen må anses for at vedrøre vidnets modrevision af pengestrømme, mens den anden halvdel må anses for at vedrøre vidnets modrevision af vekseltransaktioner. Modrevisionen af penge-strømmene har udgjort en nødvendig udgift i relation til alle de tiltalte og skal derfor erstattes af de for landsretten dømte in solidum, for så vidt de ikke er fritaget fra at skulle betale

sagsomkostninger i medfør af retsplejelovens § 1008, stk. 3. Modrevisionen af vekseltransaktionerne har derimod alene været en nødvendig udgift i relation til Tiltalte 17, hvorfor denne del af honoraret alene skal erstattes af ham. Det forhold, at det som fastslået i Højesterets kendelse af 17. februar 2020 (U2020.1939), er tilladt, at rapporter, som er udarbejdet af ansatte i politiet med revisionsmæssig baggrund, benyttes som bevismidler med henvisning til bl.a. forsvarernes adgang til revisionskyndig bistand, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten bemærker herudover, at sagen i forhold 1-12 og 14 i væsentligt omfang har drejet sig om setuppet omkring fakturafabrikken og de enkelte tiltaltes deltagelse heri, her-under i hvilket omfang de enkelte tiltalte i disse forhold har kunnet gøres strafferetligt ansvarlige for medtiltaltes handlinger. De tiltalte har alle i det væsentlige nægtet sig skyldige, og det har derfor været nødvendigt med en særdeles omfattende bevisførelse, dels af mere generel karakter, herunder vedrørende pengestrømmene fra A-selskaberne til D-selskaberne og returnering af kontanter til A-selskaberne, dels i relation til de enkelte tiltaltes tilknytning til fakturafabrikken og deres roller, herunder bl.a. ved dokumentation af et stort antal dokumentbeviser og forklaringer afgivet af et betydeligt antal vidner, afspilning af rumaflytninger, videoovervågninger mv. Landsretten tiltræder derfor, at de tiltalte, der i forhold 1-12 og 14 er fundet strafferetligt ansvarlige for fakturafabrikkens aktiviteter, i byretten er pålagt at betale sagsomkostninger som fastslået i dommen. Der er således ikke grundlag for at antage, at den skete bevisførelse har været rettet mod en anden forbrydelse end den, som disse tiltalte er blevet dømt for, jf. herved retsplejelovens § 1008, stk. 2.

For så vidt angår forhold 15-17 drejer sagen sig om, hvorvidt de tiltalte i disse forhold har gjort sig skyldige i hvidvask ved at have videreoverført penge fra B-selskaberne med henblik på veksling og efterfølgende udbetaling (i forening med bl.a. en eller flere medtiltalte). Endelig drejer sagen i forhold 18 sig om, hvorvidt tiltalte i dette forhold er skyldig i hvidvask i forening med bl.a. en eller flere af de medtiltalte ved at have foretaget veksling for C-selskaberne af valuta, som efterfølgende blev udleveret til to af de medtiltalte og uidentificerede medgerningsmænd. Således som tiltalen er rejst i disse forhold, finder landsretten, at en del af den gennemførte bevisførelse ikke har været nødvendig i sagerne mod disse tiltalte, hvorfor statskassen skal udrede et skønsmæssigt fastsat beløb af de sagsomkostninger, som de er blevet pålagt at betale for byretten.

Ankesagen har helt overvejende bestået i en stillingtagen til samme bevisspørgsmål som for byretten, hvorfor de tiltalte skal betale sagsomkostninger for landsretten i det omfang, de tiltalte ikke har opnået et gunstigere resultat end for byretten, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 3. For de i forhold 15-18 tiltalte gør der sig samme forhold vedrørende bevisførelsen gældende som for byretten, hvorfor statskassen også for landsretten skal betale et skøns-mæssigt fastsat beløb af sagsomkostningerne.

Efter sagens karakter og omstændigheder er der ikke grundlag for at begrænse omkostningsansvaret for nogen af de tiltalte efter reglen i retsplejelovens § 1008, stk. 4, 2. pkt.

Med disse bemærkninger, og idet der henvises til det, som er anført ovenfor vedrørende sagsbehandlingstiden, fastsættes sagens omkostninger for de enkelte tiltalte således:

Tiltalte 1

Tiltalte 1 er i al væsentlighed fundet skyldig i samme omfang som i byretten, lige-som han er idømt samme straf og rettighedsfrakendt i samme udstrækning.

Herefter, og da udbyttekonfiskationsbeløbet alene er nedsat i et omfang, der kan anses for uvæsentligt, skal han betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten, herunder salæret til den beskikkede forsvarer, og in solidum med Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 15, Tiltalte 9, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149. Dog skal statskassen som følge af aflysninger endeligt af-holde 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer.

Tiltalte 2

Tiltalte 2 er i al væsentlighed fundet skyldig i samme omfang som i byretten, li-gesom han er idømt samme straf og rettighedsfrakendt i samme udstrækning. Han er i landsretten pålagt et længere indrejseforbud i forbindelse med, at han – ligesom i byretten – er blevet udvist af Danmark.

Herefter, og da udbyttekonfiskationsbeløbet i forhold til ham alene er nedsat i omfang, der kan anses for uvæsentligt, skal han betale de ham vedrørende sagsomkostninger for lands-retten, herunder salæret til den beskikkede forsvarer, og in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15,

Tiltalte 16 og Tiltalte 17 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149. Dog skal statskassen som følge af aflysninger endeligt afholde 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer.

Tiltalte 3

Tiltalte 3 er ved denne dom efter anklagemyndighedens påstand frifundet i videre omfang end i byretten, ligesom han har fået nedsat udbyttekonfiskationsbeløbet i et omfang, der ikke kan anses for uvæsentligt eller for at angå et mindre beløb.

Selvom straffen er udmålt som i byretten, finder landsretten på den anførte baggrund og efter en samlet vurdering, at statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten for så vidt angår ham.

Tiltalte 4

Tiltalte 4's fængselsstraf er for landsretten nedsat fra fængsel i 6 år og 6 måneder til fængsel i 6 år, ligesom udbyttekonfiskationsbeløbet er nedsat i et omfang, der ikke kan anses for uvæsentligt eller for at angå et mindre beløb. Statskassen skal derfor betale sagens omkostninger for landsretten for så vidt angår ham.

Tiltalte 5

Tiltalte 5 er i al væsentlighed fundet skyldig i samme omfang som i byretten. Straffen er forhøjet til fængsel i 3 år, og byrettens dom er stadfæstet for så vidt angår spørgsmål-lene om udvisning og konfiskation.

Som følge heraf skal han betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten, herunder salæret til den beskikkede forsvarer, og in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149. Dog skal statskassen som følge af aflysninger endeligt afholde 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer.

Tiltalte 7

Tiltalte 7's fængselsstraf er for landsretten forhøjet fra fængsel i 3 år til fængsel i 3 år og 6 måneder, og landsretten finder, at den omstændighed, at der er sket en reduktion i den periode og dermed den omsætning i fakturafabrikken, som Tiltalte 7 er strafferetligt an-

svarlig for, og af konfiskationsbeløbet, ikke kan begrunde, at udgangspunktet om, at han skal betale sagens omkostninger for landsretten, skal fraviges.

Som følge heraf skal han betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten, herunder salæret til den beskikkede forsvarer, og in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149. Dog skal statskassen som følge af aflysninger endeligt afholde 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer.

Tiltalte 8

Tiltalte 8 er i al væsentlighed fundet skyldig i samme omfang som i byretten. Straffen er forhøjet til fængsel i 4 år og 6 måneder.

Herefter, og uanset det skete mindre nedsættelse af udbyttekonfiskationsbeløbet, skal han betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten, herunder salæret til den beskikkede forsvarer og in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 9, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149. Dog skal statskassen som følge af aflysninger endeligt afholde 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer.

Tiltalte 9

Tiltalte 9's fængselsstraf er for landsretten forhøjet fra fængsel i 3 år til fængsel i 3 år og 6 måneder, og landsretten finder, at den omstændighed, at der er sket en reduktion i den periode og dermed den omsætning i fakturafabrikken, som Tiltalte 9 er strafferetligt ansvarlig for, og af konfiskationsbeløbet, ikke kan begrunde, at udgangspunktet om, at han skal betale sagens omkostninger for landsretten, skal fraviges.

Som følge heraf skal han betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten, herunder salæret til den beskikkede forsvarer, og in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149. Dog skal statskassen som følge af aflysninger endeligt afholde 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer.

Tiltalte 12

Efter sagens udfald skal statskassen betale sagens omkostninger for byretten og landsretten.

Tiltalte Virksomhed ApS

Tiltalte Virksomhed ApS er i alt væsentligt fundet skyldig i samme omfang som i byretten, ligesom selskabet er idømt samme straf. Under hensyn til, at den reduktion, der er sket for landsretten med hensyn til den del af friværdien i selskabets ejendomme, der skal konfiskeres, ikke kan anses for uvæsentlig eller for at angå et mindre beløb, finder landsretten, at statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten for så vidt angår selskabet.

Tiltalte 14

Tiltalte 14 er fundet skyldig i samme omfang som i byretten, men landsretten har nedsat den idømte fængselsstraf. Herefter skal statskassen i det hele betale den del af sagens omkostninger for landsretten, der vedrører Tiltalte 14.

Som anført ovenfor har bevisførelsen i sagen omfattet en række forhold, som ikke har været nødvendige for domfældelse af Tiltalte 14 i den del af sagen, der vedrører ham. Landsretten finder derfor, at 1.320.000 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikede forsvarer i byretten skal afholdes endeligt af statskassen, mens landsretten i øvrigt stadfæster byrettens afgørelse om sagsomkostninger vedrørende Tiltalte 14.

Tiltalte 15

Tiltalte 15 er i væsentligt omfang fundet skyldig i samme udstrækning som i byretten, ligesom han er idømt straf og rettighedsfrakendt i samme omfang. Landsretten har derimod skærpet byrettens bestemmelser om udvisning og konfiskation. Tiltalte 15 skal derfor som udgangspunkt betale de af sagens omkostninger for landsretten, der vedrører ham.

Som anført ovenfor har bevisførelsen omfattet en række forhold, som ikke har været nødvendige for domfældelse af Tiltalte 15 i den del af sagen, der vedrører ham. Statskassen skal derfor endeligt afholde skønsmæssigt 1.000.000 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer i byretten, mens landsretten i øvrigt stadfæster byrettens afgørelse om sagsomkostninger vedrørende Tiltalte 15.

På tilsvarende måde skal statskassen endeligt afholde 690.000 kr. med tillæg af moms af det salær, der er fastsat til den for Tiltalte 15 beskikkede forsvarer for landsretten. Der-til kommer, at statskassen som følge af aflysninger skal betale 40.700 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer. Statskassen skal således afholde i alt 730.700 kr. med tillæg af moms af salæret for landsretten til den beskikkede forsvarer.

Endvidere skal Tiltalte 15, jf. ovenstående, in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 afholde 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149.

Tiltalte 16

Tiltalte 16 er fundet skyldig i samme omfang som i byretten, ligesom han er idømt straf og rettighedsfrakendelse i samme udstrækning. Konfiskationsbeløbet efter straffelovens § 75, stk. 1, er nedsat fra 255.000 kr. til 247.500 kr., og landsretten har be-stemt, at der i medfør af samme bestemmelse ikke skal ske konfiskation i Tiltalte 16's ideelle andel af friværdien i ejendommen beliggende Adresse 69, By 12. Landsretten finder efter en samlet vurdering, at disse ændringer i den foreliggen-de situation må anses for uvæsentlige, hvorfor Tiltalte 16 som udgangs-punkt skal betale de af sagens omkostninger, der vedrører ham.

Som anført ovenfor har bevisførelsen omfattet en række forhold, som ikke har været nød-vendige for domfældelse af Tiltalte 16 i den del af sagen, der vedrører ham. Landsretten finder derfor, at 1.195.000 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikke-de forsvarer i byretten skal afholdes endeligt af statskassen, mens landsretten i øvrigt stad-fæster byrettens afgørelse om sagsomkostninger vedrørende Tiltalte 16.

På tilsvarende måde skal statskassen endeligt afholde 1.050.000 kr. med tillæg af moms af det salær, der er fastsat til den for Tiltalte 16 beskikkede forsvarer for landsretten. Dertil kommer, at statskassen som følge af aflysninger skal betale 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer. Statskassen skal således afhol-de i alt 1.111.150 kr. med tillæg af moms af salæret for landsretten til den beskikkede for-svarer.

Endvidere skal Tiltalte 16, jf. ovenstående, in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15 og Tiltalte 17 afholde 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149.

Tiltalte 17

Tiltalte 17 er i alt væsentlighed fundet skyldig i samme omfang som i byretten, ligesom han er idømt samme straf og rettighedsfrakendelse. Der er desuden sket konfiskation i samme omfang. Tiltalte 17 skal derfor som udgangspunkt betale de af sagens omkostninger for landsretten, der vedrører ham.

Som anført ovenfor har bevisførelsen omfattet en række forhold, som ikke fuldt ud har været nødvendige for domfældelse af Tiltalte 17 i den del af sagen, der vedrører ham. Landsretten finder derfor, at 580.000 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer i byretten skal afholdes endeligt af statskassen, mens landsretten i øvrigt stadfæster byrettens afgørelse om sagsomkostninger vedrørende Tiltalte 17.

På tilsvarende vis skal statskassen skønsmæssigt endeligt afholde 515.000 kr. af det salær, der for landsretten er fastsat til den for Tiltalte 17 beskikkede forsvarer. Dertil kommer, at statskassen som følge af aflysninger skal betale 61.150 kr. af salæret til den beskikkede forsvarer. Statskassen skal således afholde i alt 576.150 kr. med tillæg af moms af salæret for landsretten til den beskikkede forsvarer.

Endvidere skal Tiltalte 17, jf. ovenstående, in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15 og Tiltalte 16 afholde 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149, mens han selv skal afholde de resterende 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret.

Thi kendes for ret:

Tiltalte 1 straffes med fængsel i 7 år.

Tiltalte 1 skal betale en tillægsbøde på 175.000.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 6 måneder.

Tiltalte 1 frakendes indtil videre retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.

Hos Tiltalte 1 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 26.581.494 kr., herunder følgende:

- 1.256 kr. og
- halvdelen af indeståendet (143.062,91 EUR, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP) på konti i Bank Millennium i Polen tilhørende Udenlandsk virksomhed 1.

I medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, konfiskeres følgende effekter:

- harddisk til TV (koster C-8),
- Hans Wegner OX-stol (C-9),
- skammel til OX-stol (C-10),
- diverse Arne Jacobsen møbler (C-11 til C-19),
- diverse Poul Henningsen lamper (C-26, C-27, C-147 og C-149),
- diverse Poul Volther møbler (C-20 til C-22),
- diverse stole (C-23),
- lampe (C-24) og
- diverse B&O udstyr (C-3 til C-5, C-45 til C-49, C-145, C-146 og C-148).

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres følgende effekter:

- iPhone (koster A-1-2),
- papirlap med håndskrevne oplysninger om Virksomhed ApS 41 (koster C-37-5),
- diverse breve til Forurettede 9 (koster D-1-4 og D-100 til D-104),
- Samsung Knox telefon (koster A-110),
- pose med 4 simkort og 1 USB-stik (koster A-111) og
- 6 stykker papir, fakturaer og håndskrevne noter (koster A-113).

Tiltalte 1 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten med undtagelse af 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer, der beta-

les endeligt af statskassen. Tiltalte 1 skal herudover in solidum med Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 betale 27.500 kr. med tillæg af moms i sagsomkostninger.

Tiltalte 2 straffes med fængsel i 6 år og 6 måneder.

Tiltalte 2 skal betale en tillægsbøde på 175.000.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 6 måneder.

Tiltalte 2 frakendes indtil videre retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.

Tiltalte 2 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Hos Tiltalte 2 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 8.825.056 kr., herunder følgende:

- 32.012 kr. (koster A-2-20),
- 1 stk. Rolex ur (koster A-2-21),
- 1 stk. Cartier ur (koster C-100-203),
- halvdelen af indeståendet (143.062,91 EUR, 65.850,36 USD, 319,64 PLN og 166,11 GBP) på konti i Bank Millennium i Polen tilhørende Udenlandsk virksomhed 1 og
- 622.438,82 kr. af indeståendet på Konto nr. 24 i Danske Bank (koster 35-351-14-1).

I medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, konfiskeres følgende:

- 8.429,42 kr. (Nummer 2) og
- 91.000 kr. af indeståendet på Konto nr. 24 i Danske Bank (koster 35-351-14-1).

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres følgende effekter:

- Samsung Knox telefon (koster A-2-25),

- iPhone 5 gold (koster C-123),
- BlackBerry telefon (koster C-130),
- Samsung telefon (koster A-110),
- pose med 4 simkort og 1 USB-stik (koster A-111),
- 6 stykker papir, fakturaer og håndskrevne noter (koster A-113) og
- iPad (koster A-114).

Tiltalte 2 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten med undtagelse af 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer, der betales endeligt af statskassen. Tiltalte 2 skal herudover in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 betale 27.500 kr. med tillæg af moms i sagsomkostninger.

Tiltalte 3 straffes med fængsel i 5 år og 6 måneder.

Tiltalte 3 skal betale en tillægsbøde på 90.000.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 4 måneder.

Tiltalte 3 frakendes indtil videre retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirk-somhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhe-dens forpligtelser.

Hos Tiltalte 3 konfiskeres som udbytte i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, 1.041.054 kr., herunder følgende:

- 170 euro og 8.900 dirhams (koster L-8-10),
- 124.000 kr. og 13.000 euro (koster L-8-17),
- 6.000 kr. (koster L-8-35) og
- 103.000 kr. (koster L-8-8).

I medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, konfiskeres følgende:

- Mercedes Benz, Stel nr. 1 (koster L-112), med tilhørende regi-streringsattest (koster L-113) og
- 1 stk. Rolex ur (koster L-8-34).

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres følgende effekter:

- diverse kvitteringer (del af koster L-8-13),
- regnskab (koster L-8-18),
- håndskrevet regnskab (koster L-8-32),
- iPhone (koster L-8-33),
- BlackBerry telefon (koster L-8-4),
- HTC telefon (koster L-8-5),
- diverse regnskaber, kvitteringer mv. (koster L-8-6),
- Samsung telefon (koster A-110),
- pose med 4 simkort og 1 USB-stik (koster A-111) og
- 6 stykker papir, fakturaer og håndskrevne noter (koster A-113).

Statskassen skal betale de Tiltalte 3 vedrørende sagsomkostninger for landsretten.

Tiltalte 4 straffes med fængsel i 6 år.

Tiltalte 4 skal betale en tillægsbøde på 175.000.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 6 måneder.

Tiltalte 4 frakendes indtil videre retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.

Hos Tiltalte 4 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 526.951 kr.

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres diverse dokumenter og elektroniske effekter som anført i bilag 66-3-2 (koster O-10-1 til O-10-102).

Statskassen skal betale de Tiltalte 4 vedrørende sagsomkostninger for landsretten.

Tiltalte 5 straffes med fængsel i 3 år.

Tiltalte 5 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Hos Tiltalte 5 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 50.000 kr.

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres følgende effekter:

- iPhone (koster Z-27-1),
- diverse papirer vedr. de litauiske direktører (koster Z-27-21-2),
- dokumenter fra Sydbank vedr. Virksomhed ApS 7 (koster Z-27-25-1),
- diverse papirer vedr. de litauiske direktører (koster Z-27-26-10),
- diverse papirer vedr. de litauiske direktører (koster Z-27-26-13) og
- plastiklomme med bl.a. lejekontrakter vedrørende Adresse 12 og indbetalingskvittering (koster Z-27-26-4).

Tiltalte 5 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten med undtagelse af 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer, der betales endeligt af statskassen. Tiltalte 5 skal herudover in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 betale 27.500 kr. med tillæg af moms i sagsomkostninger.

Tiltalte 7 straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

Hos Tiltalte 7 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 92.898 kr., herunder følgende:

- 19.000 kr. (koster R-4-1).

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres følgende effekter:

- Samsung Knox telefon og iPhone (koster R-4-2 og R-4-3).

Tiltalte 7 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten med undtagelse af 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer, der betales endeligt af statskassen. Tiltalte 7 skal herudover in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 betale 27.500 kr. med tillæg af moms i sagsomkostninger.

Tiltalte 8 straffes med fængsel i 4 år og 6 måneder.

Hos Tiltalte 8 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 320.581 kr.

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres følgende effekter:

- iPhone (koster T-12-1),
- USB-stik (koster T-12-14) og
- Lenovo Thinkpad (koster T-12-30).

Tiltalte 8 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten med undtagelse af 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer, der betales endeligt af statskassen. Tiltalte 8 skal in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 9, Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 betale 27.500 kr. med tillæg af moms i sagsomkostninger.

Tiltalte 9 straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

Hos Tiltalte 9 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 74.520 kr., herunder i følgende:

- 99.000 kr. (koster Q-15-20).

I medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, konfiskeres følgende:

- de resterende 24.480 kr. af koster Q-15-20,
- 7.000 euro (koster Q-15-21) og
- 17.000 kr. (koster Q-15-22).

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres følgende effekter:

- Samsung Knox telefon og iPhone (koster Q-15-1 og Q-15-2).

Tiltalte 9 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten med undtagelse af 61.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer, der betales endeligt af statskassen. Tiltalte 9 skal herudover in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8,

Tiltalte 15, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 betale 27.500 kr. med tillæg af moms i sagsomkostninger.

Tiltalte 12 frifindes.

Statskassen skal betale de Tiltalte 12 vedrørende sagsomkostninger for byretten og landsretten.

Tiltalte Virksomhed ApS straffes med en bøde på 65.000.000 kr.

Hos Tiltalte Virksomhed ApS konfiskeres i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, indtil 3.356.661,17 kr. i friværdien i følgende ejendomme:

- Adresse 12, By 1,
- Adresse 28, By 10,
- Adresse 29, By 5,
- Adresse 30, By 11,
- Adresse 33, By 5,
- Adresse 34, København,
- Adresse 35, København,
- Adresse 36, København,
- Adresse 37, København, og
- Adresse 38, By 13.

I medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, konfiskeres indtil 2.000.000 kr. i friværdien i eller provenuet af følgende ejendomme:

- Adresse 9, By 3,
- Adresse 25, By 24,
- Adresse 27, By 24,
- Adresse 31, By 12,
- Adresse 32, By 25,
- Adresse 23, By 9 (60.000 kr.),
- Adresse 39, By 26 (300.000 kr.),
- Adresse 40, By 4 (226.450 kr.), og
- Adresse 41, By 27 (5.290,48 kr.).

Statskassen skal betale de Tiltalte Virksomhed ApS vedrørende sagsomkostninger for landsretten.

Tiltalte 14 straffes med fængsel i 2 år.

Tiltalte 14 frakendes indtil videre retten til at udøve valutavekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge.

Hos Tiltalte 14 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 24.000 kr.

Statskassen skal betale de Tiltalte 14 vedrørende sagsomkostninger for landsretten samt 1.320.000 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer i byretten.

Tiltalte 15 straffes med fængsel i 3 år og 11 måneder.

Tiltalte 15 frakendes indtil videre retten til at udøve valutavekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge.

Tiltalte 15 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Hos Tiltalte 15 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 119.000 kr.

Tiltalte 15 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten med undtagelse af 730.700 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer, der betales endeligt af statskassen. Statskassen skal endvidere betale 1.000.000 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer i byretten. Tiltalte 15 skal herudover in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 16 og Tiltalte 17 betale 27.500 kr. med tillæg af moms i sagsomkostninger.

Tiltalte 16 straffes med fængsel i 3 år og 11 måneder.

Tiltalte 16 frakendes indtil videre retten til at udøve valutavekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge.

Hos Tiltalte 16 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 247.500 kr.

I medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres følgende effekter:

- kopi af pas tilhørende Vidne 7 (koster J-6-6),
- Acer PC med lader og taske (koster J-6-7) samt
- overdragelsespapirer vedr. Virksomhed ApS 3 (koster J-6-16).

Tiltalte 16 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten med undtagelse af 1.111.150 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer, der betales endeligt af statskassen. Statskassen skal endvidere betale 1.195.000 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer i byretten. Tiltalte 16 skal herudover in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15 og Tiltalte 17 betale 27.500 kr. med tillæg af moms i sagsomkostninger.

Tiltalte 17 straffes med fængsel i 3 år og 11 måneder.

Tiltalte 17 frakendes indtil videre retten til at udøve valutavekslingsvirksomhed og foretage pengeoverførsler/udstede elektroniske penge.

Tiltalte 17 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Hos Tiltalte 17 konfiskeres som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1, følgende:

- 363.450 euro fra Bankboks 1 i Commerzbank i Frankfurt (koster 35-13-4) og
- 41.489,62 euro af indeståendet på Konto nr. 26 i Deutsche Bank, AG (koster 35-13-19).

I medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, konfiskeres følgende:

- 1 stk. personbil af mrk. Mercedes, tysk indreg. Reg. nr. 1, Stel nr. 2 (koster 35-02-20) med tilhørende registreringsattest (koster 35-02-25),
- indestående 12.930,27 euro på Konto nr. 25 i Commerzbank AG (koster 35-13-16),
- shares tilknyttet konto i Commerzbank, 27.316 euro (koster 35-13-17),

- 2.267,33 euro af indeståendet på Konto nr. 26 i Deutsche Bank, AG (koster 35-13-19),
og
- indestående 234.403,28 kr. på konto Konto nr. 21 i Nordea (koster 35-352-4).

Tiltalte 17 skal betale de ham vedrørende sagsomkostninger for landsretten, her-under 27.500 kr. med tillæg af moms af honoraret til statsaut. revisor Vidne 149 samt salæret til den for ham beskikkede forsvarer med undtagelse af 576.150 kr. med tillæg af moms, der betales endeligt af statskassen. Statskassen skal endvidere betale 580.000 kr. med tillæg af moms af salæret til den beskikkede forsvarer i byretten. Tiltalte 17 skal in solidum med Tiltalte 1, Tiltalte 2, Tiltalte 5, Tiltalte 7, Tiltalte 8, Tiltalte 9, Tiltalte 15 og Tiltalte 16 betale 27.500 kr. med tillæg af moms i sagsomkostninger.